

ବ୍ୟାକ୍ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୯

ସମ୍ବନ୍ଧ ଜୀବି

ତା ୫୦ ବର୍ଷ ମାହେ ଅଗ୍ରତ୍ତ ସନ୍ଧି ୧୯୭୯ ମସିଥା । ମ । ପ୍ରଦୀପ ଦ ଏହି କଣ୍ଠକାଳେ ୧୯୭୭ ଶାଲ ଶିଳିବାର

{ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେକ୍୧୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେକ୍୧୯
ମଧ୍ୟବର୍ଷାର ଜୀବମାସକ ଟେକ୍୧୫୦

ଅମ୍ବେନାନେ ଆଜନ୍ତପୂର୍ବକ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଯେ ପୃଥ୍ବୀର ବିଷୟର ଦୂତନ୍ତ ନିଷ୍ଠାତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଗକ ତଳବା ସୁବିଜ ରାତ୍ରିବାର
ବୋର୍ଡ ମଞ୍ଜୁର ବରିଅଛନ୍ତି । ବିହୁ ଏ ବିଷୟରେ
ବାଲେଶ୍ୱର କଲେକ୍ଟର ଅବେଦନ କରିଥି
ବାରୁ ବୋର୍ଡଙ୍ ଆଜ୍ଞା କେବଳ ବାଲେଶ୍ୱରଜିଲ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏଥକୁ କମିଶ୍ୱର ମାହେବ ସେ
ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାଜିକରେ ପ୍ରଗରହ କରିବା
କାରଣ ବୋର୍ଡଙ୍ ପ୍ରାର୍ଥନା ବରିଅଛନ୍ତି ।
ବାଲେଶ୍ୱର କଲେକ୍ଟରଙ୍କର ଅବେଦନ
ପଠାଇବା ବେଳେ ଏହା କରିବାର ଜାଙ୍କୁ
ଉପରି ଥିଲା । ବିହୁ ଏ ଦୂତରେ ବିହୁ ଅବିଷ୍ଟାରି
ନାହିଁ ତାଙ୍କର ପୃଷ୍ଠା ଆଜ୍ଞାମଜେ ଏଠାରେ
ଜାଗକ ତଳବା ସୁବିଜ ଅଛି । ରାତ୍ରିବା ବରୁ
କଟ୍ଟକ ଓ ସୁଖପ୍ରତି ବୋର୍ଡ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ଆଜ୍ଞା
ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ପାଲିମେଘ ସବୁରେ ଶ୍ରାମଣ ମହାରାଣୀ କାହିଁ
ତେଣୁଣ୍ଣ ଚଳିଗନ୍ତିମାସ ତା ୧୫ରିଜରେ ଯେଉଁ ବା
କୁଳାବରିଥିଲେ ତହିଁରେଣ୍ଟାବଜବର୍ଷ ସଂକାନ୍ତରେ
କହିଲେ କି ଅନିର ଯାକୁକ ଖାଁ ସଙ୍ଗେ ସନ୍ତି
ଦେବାରୁ ବାକୁଲସୁଦି ମେଷ ହୋଇ ତାଙ୍କ
ଅମୃ ନିଷରେ ସୌର୍ବାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ପ୍ରାପନ ହୋଇଥାଏ
ଏ ସେ ମାନ୍ତ୍ର ଓ କିର୍ପନଦିଗା ଭରିଦି ପ୍ରତିଭୁ
ପ୍ରଦତ୍ତ ବରାପକ୍ଷ ଏବଂ ଅମୃର ବରରବର୍ଣ୍ଣପୂ
ପତ୍ରର ସାମା ଦ୍ଵାରାତର ହୋଇଥାଏ । ଅମୃ

ବେଳାପଣିମାନଙ୍କର ଦିଷ୍ଟା ଓ ସେନ୍ୟମାନଙ୍କର
ସାହସ ଓ ସହିତୁ ହେତୁ ସେମାନେ ସ୍ଵଦେଶ
ଓ ପାଲିମେଶ୍ଵର ସଭାରୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଆଇବାର
ଯୋଗ୍ୟ । ଭାରତବର୍ଷର ଅନେକ ଦେଶୀୟ
ଗ୍ରାମାଜଳୁ ଅମ୍ବେ କିଶୋରକୁପେ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଉଥିବୁ ଏବଂ ଭାରତବର୍ଷାୟ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର
ସହାୟତା ଓ ଅମ୍ବପୁର ସେମାନଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଓ
ସଦତା ଅମ୍ବେ ସ୍ଥାକାର ବରୁଆକୁ । ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାରତେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶ୍ରୀମୁଖର ଏପରି ସୁମିଶ୍ର ବଚନ
ପ୍ରାଚିକର ଓ ଅନୁନ୍ଦନକ ଅପରା ।

ବିଲଭରେ ବାବୁ ଲାଲମୋହନ ଘୋଷ ଗଜ
ମାସ ତା ୨୩ ରିଖରେ ଏକ ସଙ୍କରେ ଚମହାର
ବକ୍ତୃତା କରଥିଲେ । ଇଂରେଜମାନେ ତାହା
ଶୁଣି ଚମହାର ହୋଇଥିବାକୁ । ଭାଷା ଓ ଉତ୍ତା-
ରଧ ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗରୁ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଏ ଦେଶାଦ୍ୱାରା
ଲୋକ କହିବା ପରି ଆମ୍ବଦୀ ଜଣା ନ ପଡ଼ିଲା
ପାଥୋମାଧୂର ପଦିକାର ପଥପ୍ରେରକ ପ୍ରାଦୂ
କାହାରକୁ ପ୍ରଗଂଧା କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେ ସୁନ୍ଦର
ଲାଲମୋହନ ବାବୁଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧା କର ଲେଖନ୍ତି
ଯେ ଇଂରେଜଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଚାଲ୍ୟ
ସୁବଳ୍ଲା ଅଛିଲୁ ଅଛନ୍ତି । ବିଲଭରେ ଥିବା
ଜଣେ କଜଦେଖୀପୁ ବ୍ୟକ୍ତି ହିନ୍ଦୁପ୍ରେତିଆଟଙ୍କ
ଲେଖିଥିବାକୁ ବିଲମୋହନ ବାବୁଙ୍କର ବକ୍ତୃତା
ଯୋଗେ ଦେଶାଧୂ ଲୋକ ଚିନ୍ତିତ ଉଚ୍ଚ କରିଲା
କିମ୍ବା ହେବା କଷଧୂର ନିଧିମାଦଳୀ ଶାୟ

ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ଅମ୍ବେମାଙ୍କେ ଅଗି ଅନନ୍ତର
ହୋଇ ଲୁଲମୋହନ ବାବୁଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ପ୍ରଣଂସା
କରୁଥାଏନ୍ତି ତାଙ୍କ ଯୋଗେ ଏଦେଶର କିଶେଷ
ଉଥବାରର ଦଳ ଆଶା ହେଉଥାଏନ୍ତି ।

କମ୍ପୁସାର

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଖୋଜିଥା ସେମ ନିବାରଣ
କିମିତ ଶ୍ଵାମସୁନ୍ଦର ଜିରଙ୍କ ନଗରତ୍ରମଣ ଓ
'୪ ପ୍ରତିର ଦରଖାର୍ତ୍ତନ ସଂକାନ୍ତରେ ଥାମେମା-
କେ ଯାହା ଏଥିପୁଷ୍ଟେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ତହଁର
ପ୍ରତିବାଦରେ ଶଣିଏ ପ୍ରେରିତପଥ ଉଛଳଦର୍ପ-
ଶରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଥାମେମାକେ
ସମୟ ଓ ସ୍ଥାନାବ୍ୟବରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା
ଦ୍ରଶ୍ୟର କର ନ ଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହଁର
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଖୋ-
ଜିଥା ଉପରୁ ହେଲେ କାଳଗୀ କାଣ୍ଡ, ସଙ୍ଗ-
ର୍ତ୍ତନ ଉତ୍ସବ ସମସ୍ତରେ ଉଣା ଅସ୍ଵରେ
ହୋଇଥାଏ । ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅଛି ଅତିମୁକ୍ତ ଓ ଅଜେବ ବ୍ୟକ୍ତି-
ରେ ହୋଇଥିଲୁଁ ସେହି ସମୟରେ ସମ୍ବାଦ-
ବାହୁଦା ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ସେଠାରେ କୃଷ୍ଣ ବା
ଶତମନ ଜଳ ନ ଥିବାରୁ ଖୋଜିଥା ଏପରି
ପ୍ରବଳ ହୋଇଥାଏ ଉଥାର ଏ ଅଭିବନୋକନ
ଯତ୍ରରେ କାହାର ମନୋଯୋଗ ଲାହାଏ । ଏହେବୁ
ଥାମେମାକେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବି ବାଲେଶ୍ୱର ବାଷି-
ମାନେ ଖୋଜିଥାର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତ୍ୟାବରରେ

ମନୋମୋଗୀର ହୋଇ ଅନର୍ଥକ ଆଡ଼ମ୍ବରେ
ଗତ ୫ଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲାନ୍ତି । ଏଥରୁ ପଥପ୍ରେ-
ରବ ଗ୍ରା—ଆଡ଼ମ୍ବର କଥାରୁ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଜାଣି
ଆହା ଶୁଣି ଦେଇ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟମାଳକୁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ କେବଳ ଅନର୍ଥକ ମଣିଥିବାର ଲେଖି
ଅଛିଲା । ହେଉ, ଜାକର କଥା ହେଲା ଉକ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତାରେ ଦେତମାବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ
ପର ସଂପ୍ରାଦାରେ ଗତ ୨ ଜାନ୍ମାସ ଖୋଲାଇଠାରେ
ମୁହଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଦର୍ଶଣ ଓ ବାହିବା ଉଭୟରୁ
ପ୍ରବାସ । ତେବେ ଅନର୍ଥକ ବୋଲିଲେ
କି ଦୋଷ ? ବାଲେଶ୍ଵର ଗ୍ରା—ଶାଇବୋପେଥୁ
ଅର୍ଥାତ୍ ମାନ୍ୟ ଉତ୍ସାହକୁ ସକଳପ୍ରକାର ଚିହ୍ନା
ଅପେକ୍ଷା ଅସ୍ଵକ ଉକ୍ତକୁ ମଣିଅଛନ୍ତି । ମନ୍ଦର
ଦିନ୍ତିଗାରେ ସେବର ଉପଗମ ହୁଏ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ସକଳପୁଲେ ବିଜ୍ଞା ଓ କଷାଯରେ ଅଗ୍ରେଗଣ ହେବ
କି ? ଧୂଣି ଉକ୍ତକୁ ବେଗରେ ମନ୍ଦର ଦିନ୍ତିଗା
ଅଧିକ ନ ଥାଏ ହେଲୁଲେ କି ହେବ ? ତୁମ-
ରେ ବିଷ ଜାଇଲେ କି ଭାବା ଘାରର ମାହି ?

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ଲେଖାରୁ ଜାଗରୁକ ରତ୍ନବାକୁ ଗୁହନ୍ତି
ଏହି ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହ କିନ୍ତୁ ଫଳ ଦେ-
ଖାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଫଳଭାବ ଅଛି ସନ୍ଦେହସ୍ତରୁ
ଅବଶ୍ୟକ ନିର୍ମୟ । କୁସଂଖାର ଜାନାଦ
ତ୍ରୁମର ନୂଳ ଓ ଉନ୍ନତମାର୍ଗର ପ୍ରଥାନ ପ୍ରତିବ-
ନିକ । କୁସଂଖାର ହେତୁ ଲୋକେ ଶୁଣି ଓ ୦୯
ବାବାଜିଙ୍କର ଅସମ୍ଭବ କଥା ଓ ମହିମାରେ
କିମ୍ବା କର ଜାନାଦ ମନେ ପ୍ରବହୁତ ହୁଅନ୍ତି ।
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦେଖିବାରେ କେତେ ବେଗୀ
ଚିହ୍ନା ନ କର କେବଳ ଦେଖି ଓ ହୁନ୍ତି
ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ବାଜିଙ୍କ ବସନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା ରତ୍ନ ଓ ଚିଲବାନ-
ମାନେ ଅସ୍ଵକ ବିଲମ୍ବ ଓ ବଜା ବରକୁ ବରନ୍ତି ।
ମେମାନେ ଯେ ଏ କୋହିଲ ତାକ୍ରମ ଦେବାକୁ
ଅପାରଗ ଏମନ୍ତ ନୂହେ କେବଳ ଅନିଷ୍ଟ ଓ
କୁଣ୍ଡଳ ଉତ୍ସାହ କାରଣ ଅଟେ । ସାହେବ
ପରିଷର ରତ୍ନବା କରନ୍ତି ଯେ ଏଣେବେ ରତ୍ନ-
ଲୋକମାନେ ବାଲ ପ୍ରତି ମାତ୍ରକେ ଦେଖୁ ତାକ୍ରମ
ଦେଇ ଉତ୍ସାହିଲ ଅମଲଙ୍କୁ ଥରକୁ ଉତ୍ସାହିଲ
ନ ଦେଇତାରବେ ଓ ମେମାନଙ୍କର ସମୟ ନିଷ୍ଠ
ନ ଦେଇବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସାହେବଙ୍କ
ଲେଖା ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ସାହ ଓ ତାକ୍ରମଲଙ୍କଠାରୁ
ମଧ୍ୟ ମେମାନେ ଏହି ଶୁହାର ସବଦା ଶୁଣୁ ।
ତାକ୍ରମ ଦେବାକୁ ଦେହ ପୁଣ ମଣନ୍ତି ନାହିଁ ବଜନ
ଜହାରେ ଧୂଣି ତାକ୍ରମ ଉପରେ ତାକ୍ରମ ଅର୍ଥାତ୍
ଲାଜୁମ୍ବେତ୍ର ତାକ୍ରମ । ସାହେବ ବୋଲାନ୍ତି କିମା
ବୋହିଲ ଅଟେ ମାତ୍ର ସକଳପୁଲେ ବୋହିଲ
ଥିବାର ଅମ୍ବାନେ କହ ନ ପାରୁ କୋଣ
ପୁଲେ ଅଛି କଜା ହୋଇଅଛି । ସେ ଯାହା
ହେଉ ଯେତେବେଳେ ତାକ୍ରମ ଧ୍ୟାନ ହୋଇ
ଅଛି ଭାବା କୋଣିରୁଥେ ଦେବାକୁ ହେବ ନ

ଦେଲେ ଆଇନାନ୍ତାରେ ସମ୍ଭବି ମୋକ ଓ
ବିଲମ୍ବ ହେବ । ଏ ସ୍ତରେ ଏତେ ତାନବାରେ
ବିପଳ । ବଜରୁ ଦୋଷ ହେଲେ କି ଯମ
ଶୁଣିବ । ଦୃଶ୍ୟଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଅପଣା ପେଟ
ଯୋଗିବା ବିଠିକ ତାକ୍ରମ ତାରୁ ବଳଇ ଓ
ସହକରେ ସେମାନେ ଦେଇ ନ ପାରନ୍ତି ।
ସେମାନଙ୍କ ତାଲଙ୍କ ଜାତୁଗ ଦୃଶ୍ୟମୂଳ ନୁହଇର ।
ମାତ୍ର ରତ୍ନ ଓ ବଜଲୋକମାନେ ଯେ ତାକ୍ରମ
ଦେବାରେ ଅସ୍ଵକ ବିଲମ୍ବ ବରନ୍ତି ଓ ତପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ
ଅକେକଥର ଦେଇବାନ୍ତି ଏବା ନିନ୍ଦନୀୟ ଓ
ଲକ୍ଷାର ବିଷୟ । ଦୃଶ୍ୟଲୋକଙ୍କ ତପ୍ରବୃତ୍ତିମାନେ
ଧରିବାର କମିବାର କୋଣିରୁଥେ ତାକ୍ରମ
ଭେଦ କରି ବିଅନ୍ତି ବଜଲୋକଙ୍କଠାରେ ଏହା
ଚଲଇ ଜାତୁଗ ସୁତ୍ରରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅନେକଥର
ଦେଇବାକୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ
ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ
ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ ପତ୍ରରୁ

କେବଳ ତାକ୍ରମ ଦେବାରେ ବିଲମ୍ବ-
ବରବା ଦୃଶ୍ୟରେ ଅମ୍ବାନେ ଯେ ସେମାନ-
କପ୍ରିଯ ଏବୁ ପାଦ ବିଦିବାର ବିର-
ଅନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୂହେ ସକଳପ୍ରକାର ଦେଖ
ପରମୋଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଶାର ଓ
ଭାବା ଅଛି ନିନ୍ଦନୀୟ । ଏ ଦେଖାଯି ଅସ୍ଵକାଂଗ
ମୋକଙ୍କ ତାଲଙ୍କ ଗୋଟିଏ କୁରୁତି ଅଟେ,
ଏ ବିଷୟରେ ଅନେକ ବୋଲିବାର ଅଛି ।
ପ୍ରବନ୍ଧ ଲାର୍ଜ ହେବା ଦୃଶ୍ୟରେ ସେ କଥା ବାବ-
ନୁହଇବା ରତ୍ନଙ୍କ ।

ପାତ୍ରମୋକ୍ଷ ମବଦିମା ।

ଏ ମକବମାରେ ଅଗମିମାନେ ଦିଶ୍ତ ପାଇ
ଥିବା ସମାଧ ଗତ ସଂପ୍ରାଦାରେ ଦେଇଥିଲୁ
କର୍ତ୍ତମାନ ଜହାରେ ବନ୍ଦମେଷ ବୁଦ୍ଧାନ୍ତ ଓ କର୍ତ୍ତମାନ
ମେତ୍ରମୁକ୍ତ ଗ୍ରାସୁକୁ ବାଟୁଳ ସାହେବଙ୍କର ବିଗ୍ରହ
ପାଠମାନଙ୍କ ଜହାରେ ପାଇଁ ଅପଣାଙ୍କ ଉପ-

ରେ କେବଳ ୪୮୦ କା ଅର୍ଥଦର ହୋଇ
ଥିବାର ଲେଖିଥିଲୁଁ ପଣ୍ଡାତ୍ର ବୁଝିଲୁଁ ଯେ
ଛମାସ ସକାଗେ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା କାରଣ ଜଣବେ
୪୧୫ କାର ମୁଗ୍ଳକବା ଦେବାର ମଧ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ
ହୋଇ ଥିଲା । ଜ ୧୬ ଆସନିଇ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର
ଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଗଦେଇଦାସ ଓ ମଧ୍ୟଦାସ ଉଚ୍ଚବ୍ରତ
ଦାର ଓ ବାଲୀ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଜଣେ ଜମିଦାର
ଓ ଅବଶ୍ୟକ ଗଦେଇଦାସ ଓ ଉଚ୍ଚଶାରପ୍ରେକ୍ଷଣ
ସାହେବ ଉଚ୍ଚବ୍ରତମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ବା ଅନ୍ତରୁ
ଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଠକୁ । ଜାଏଶ୍ଵରମେଳକୁରବୀହେବ
ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନକଦମାର ସବିଶେଷ
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଲେଖି ଥିବାରୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଆଉ-
ବିଛୁ ବର୍ଣ୍ଣନ ନ କର ତହିଁର ସାର୍ବଗ ନିମ୍ନ
ଦେଉଥାରୁ ଧଥା ।

କେତେକବର୍ଷ ହେଲା ଏଠାରେ ବାଣିଜ୍ୟର
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହେବାରୁ ମହାନଙ୍ଗ ବୁଲରେ ବାଣିଜ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀୟ କିଶୋରଚୂପେ କିଞ୍ଚିଅଛି ଓ ତରୁ
ସଙ୍ଗେ ଜଞ୍ଚାଳକ ସହାସରୁ ଦେଇ ବଳହ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇ ଅଛି । ୧୯୭୧ ସାଲରୁ ୧୯୯୫ ସାଲ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କିମ୍ବାରମାନେ ଗୋଲାବାଲିମାଙ୍କ-
୧୦ରୁ ଜଙ୍ଗଳ ପାଇବା କାରଣ କେତେବୁଡ଼ିଏ
ଦିଗାରିକ ମନ୍ଦିରମା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ
ନିଷ୍ଟଳ ହେଲା । କିମ୍ବାରମାନେ କୌଣସିଗୁପେ
ଆପେ ଜଙ୍ଗଳ କେଇ ନ ପାର ଉତ୍ତରପ୍ରସେଲ
ପାହେବ, ଗଦେଇ ପାର ଓ ମଧ୍ୟବାଗରୁ ଜାଗ-
ଙ୍କୁଳର ଇକବୁ ଦେଲେ । ପାଇଁ ତମାମ ପବ୍ଲେ
ଗଦେଇଦାସ ନଗାବାଲିରେ ବାର୍ତ୍ତା ବାଢ଼ିଦେଇ
ତୋଳା ନ ଦେଲେ କାରିବାର ଅଟକ ରହିବା
ପକ୍ଷରେ କଲେକ୍ଟରଗାହେବ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ଧୂକାର ମୁନ୍ଦାଦି ଦେଲା । ତହୁଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଆଇନର ଥା ୨୧୧ ବାନ୍ଦୁବାରେ ଆମୃତାରେ
ପାଞ୍ଚେତି ମନ୍ଦିରମା ଉପପ୍ରିତ ହେବାରେ
ବାଜ ଉତ୍ତାଗଲ ଓ ବଳପୂର୍ବକ ତୋଳା ନ
ନେବା ପକ୍ଷରେ ଗଦେଇଦାସଙ୍କୁ ସାବଧାନ କର
ଦେଲୁ । ଜନନ୍ତୁର ଜଙ୍ଗଳବାରମାନେ ଗ୍ରେଟ
ଆଦାଲତକୁ ଯାଇ ଗତ ଜୁନ୍ନିମାସ ତା ୩୦
ରିଗରେ ଗୋଟିଏ ଛନ୍ଦି ପାଇଲେ ମାତ୍ର ବି
ବାବତର ଛନ୍ଦି ପାଇଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଲ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କିମ୍ବା ବାଠ ରଖିବା ସବାହୁଁ ଏହା
ସେ ସମସ୍ତ ବିନ୍ଦୁରୁ ପ୍ରବାଗ ପାର ନାହିଁ ।
ଅଗ୍ରକୁ ମାସ ତା ୪ ରିଗରେ ଅଗମିମାନେ ଲା-
ଠିବାତି ଦେଇ ମସ୍ତାନଦାଟକୁ ଯାଇ ବାଜାରାରୁ
ତୋଳା ଚାଲିଲେ ତାରେ ନ ଦେବାରୁ ଜାହାରି

କାଠରୁ ଗାଡ଼ିରୁ ଫୋପାଉ ଦେଲେ ଓ କୋ-
କାଳୁ କୁଳରୁ ପେଲ ଦେଲେ । ଏ ବିଷୟ ପାଞ୍ଚ
ମାନଙ୍କ ସାଥରୁ ଉତ୍ତରଚୂପେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇ-
ଅଛି ଅଜ୍ୟ ଜଣେ ଗୋଲାହଳାଟାରୁ ମୁଦ୍ରାଲୀ-
ମାନେ ବଳପୂର୍ବକ ଠ ୩୯ କ୍ଷା ତୋଳା କେଇ
ଥିଲେ ସେ ଅନିଜାପୂର୍ବକ ବାଦିର ବଥାର
ପୋଷକତା କରିଅଛି ଓ ପୁଲିସ ମନ୍ତ୍ରିମା ଦିଜ-
ନ୍ତ୍ର ସବୁଶେ ଘାଟକୁ ଗଲ ବେଳେ ବାଦିର
କାଠରୁ ପ୍ରତିବାଦିଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟ ଜଗିଥିବାର ଦେଖି
ଥିଲେ । ଏଣ୍ଟର ଆସାନିମାନେ ଭୟ ଦେ-
ଜାଇଥିବା ଓ ବଳ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଓ ତୋଳା
ଭଲବ କରିଥିବାର ଷ୍ଟର୍ ପ୍ରକାଶ ହେଉଅଛି ।
ଜନ୍ମ ଘାଟରେ ପ୍ରତିବାଦିମାନଙ୍କର ସହାୟକାର
ଅଛି କି କା ଏହା ଦେଖାନିଅଦାଲିତର ବିଷୟ
ଅଟେ । ସେମାନେ ଯେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦିଲ୍ଲାଲ
ଦାଙ୍ଗଳ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସବୁ ଅସଜି ଅଟଇ ।
ବାପୀ ଓ ଅଜ୍ୟ ଶତାୟକ ଲୋକ ମୁଦ୍ରାନୀଘାଟରେ
ଗଜାୟାଗ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ବହୁବାଳରୁ
କରୁଥିବାର ଦାବୀ କରି ତହିଁ ପୋଷକତାରେ
ନଥମାନ ଓ ଗବଣ୍ଣିମେଣ୍ଟର ପୁର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣପଦ
ଅଗର କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥି କରୁଣରେ ମୁଦ୍ରାଲୀ-
ମାନେ କେବଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠଅଦାଲିତର ତନ୍ମତ୍ତିଏ
ଦାଙ୍ଗଳ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଉଥୟୁକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଗନ୍ଧ ପଦ-
ମାନ ଓ ସନ୍ତୁଷ୍ଟର ପ୍ରତିନିଧି ଶୁଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଆସିଲେଇ ସହାୟକାର ସନ୍ଦେହସ୍ଵରୂପ ହେଉ-
ଅଛି । ପ୍ରତିବାଦିମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଏହି ଯେ
ଦିବାଜୟ ଦୂରି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାବ ଅଟେ ଓ
ବଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଅପରି ସେ-
ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ପଣ୍ଡାର-
ପ୍ଲେଟ ସାହେବ ସଫାଇର ଶାଶୀ ସରୂପେ କହି
ଲେ ସେ ତିକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ଏହି ଉ-
ଦେଶରେ ଘାଟରେ ଜଗାଇଥିଲେ ଯେ ସେ-
ମାନେ ଉପର ଦିଗରୁ ଅସୁଥିବା ନୌକାର
ମାଟ୍ରାମାନଙ୍କ ନାମ ଥାମ ଦୁଇ ଆସିଲେ ସେମା-
ନଙ୍କ ଜାମରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଅଦାଲିତରେ କାଳଗ ହୁ-
ଅନ୍ତା । ଏ ବଥା ଠିକ ନୁହେ କାରଣ ଏହା
ଅନେକ ଦିଲମୁରେ ବାହାରିଲ ଓ କାଠ ସବୁ
ମାଟ୍ରାମାନଙ୍କ ନୁହେ ବଣପାରିଙ୍କର ଅଟଇ ଓ ସେ-
ମାନଙ୍କ ନାମ ଥାମ ଇଚ୍ଛାବାରମାନଙ୍କୁ ଜଣା
ଅଛି ଅତିଏବ ଆମ ବିବେଚନାରେ ପ୍ରତିବାଦିକ

ପ୍ରତି ଦିନୁକିଯର ଥା ୧୯୩ ଶକ୍ତିଶାରେ ଅଭିଜାତ କିମୁହିଲିନାର ଅସମ୍ଭବ ଉତ୍ସମରୂପେ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଆମ୍ବନାଙ୍କ ବିବେଚନରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାର ଅଛି ସୁକୃତିକୁ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଠଇ । ମହା-
ଦିମା ଜଳବା କାରଣ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ସାହେବ
ପ୍ରାୟ ପ୍ରଗମିବଲେରେ ଉପରୁ ହେଉଥିଲେ ଓ
ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ଓକାଲ ଓ ମୁକୁଥାର ନିୟମକୁ କରି-
ଥିଲେ ମାଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ମାଗରେ ଯାଇଥିବାରୁ
ଦୀର୍ଘବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ । ଜୀବନମେଜନ୍ତୁର ଶୈଖଅଧାଳଙ୍କ-
କର ଉତ୍ତରାକୁ ଯେନା ଜ ବର ସହାସକ କଥା
ଦେବାର ଅଧାଳଙ୍କର ବିଷୟ ଥିବାର ଯେ
କହିଥିଲୁକୁ ଏହା ଅଛି ଯଥାର୍ଥ ଅଠଇ । ଆମ୍ବ-
ନାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରକାଶି ମତ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଧୁଶ୍ରୀ
କୋହି ହୋଇଥାଏ ଏପର ସହାସକର ବିଜ୍ଞାର
ହେଠ ଅଧାଳଙ୍କରେ ଆମ୍ବୋ ହେବାର ଜ ଥିଲୁ
ମାଧ୍ୟ ଶୈଖଅଧାଳଙ୍କ ଯେ ସହେବାର ଅଧାଳଙ୍କ
ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକର ନିୟମକୁ ସୁନ୍ଦା କାଟି
ଦେଇ ଏପର ଶୁଭୁତର ବିଷୟର ସମସ୍ତ
ବିଜ୍ଞାର କରିଥିଲୁକୁ ଏହା ଅଛି ଅନ୍ୟଥି ଓ
ଅନ୍ୟତର ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ହେଉ ଜୀବନ
ମେଜନ୍ତୁର ସାହେବଙ୍କର ବିଜ୍ଞାର ଓ ଅଞ୍ଚଳ
ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ଓ ଆମ୍ବୋମାନେ ସେଥିରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଜାହାର ପ୍ରଗଂଧା କରୁଥାଏ ।
ଭରମା କରୁ ଇଚ୍ଛାରମାନେ ଏହିକୁ ଉତ୍ତମ
ଶିକ୍ଷା ପାଇ ଅନର୍ଥକ କଳିବୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହେବେ ।
ବେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଆମ୍ବୁର ଏହିପ୍ରକାର ଦୂର
ଗୋଟି ମହାଦିମା ଫାଇଜଦାଖାରେ ହୋଇଥିଲା
ଏକ ମହାଦିମାରେ ୪ ୨୦୯ କା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦେ-
ଲେ ଓ ଅନ୍ୟ ମହାଦିମାକୁ ମୁଦେଇ ଉଠାଇ
ନେଲା ।

ସାଧ୍ୟାହିକସଂବାଦ ।

ଏଠା ଜୟନ୍ତମେଳକୁ ଶ୍ରୀପତି ହାତୁଳ ସାହେବ ଡାକ୍ଟର୍-
ସ୍କ୍ରୂପେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର କର୍ମ କରୁଥିଲେ । ସେ କହି ମାସ
ସବାଶେ ଏଠାର ଏକଟି^ଠ କଲେକ୍ଟର ଓ ମେଳକୁ ହେବାର
ଅଛି ଏବଂ ଯୋଗହାର ସହେଲ ହେଲା ।

୧ ମହାଶ୍ଵରେ ଲୋଭତା ଯୁଦ୍ଧକୁ ସୋର କାଳଶୀ ମଧ୍ୟ
ଏ ସେବରୁ ସତ ହେଉ ନାହିଁ । କାଳଶୀର ଯୋଗିଶାମାନଙ୍କ
ଗୋଡ଼ାର ପରିଷ୍ଵର ଓ ଗ୍ରାମରୁ ଜଳ ଦେବାର ହତା କରେ
ମାତ୍ର ଆପଣା ଦେବରୁ ଯୋଗିଶୀ ହତାର ପାଇସ ନାହିଁ । ସେ
କର୍ତ୍ତର ଅରକର ସହ୍ୟତା ଲେଖଇ । ଗାହା ସହିତ ସେ
ଗ୍ରାମରେ ସାତଜଥ ଲୋଭତା ସେବୀ ସେହି ଉପଧରେ
ଆହେବି ଲାଗଇ । ଅଠ ଜନବର କାଳ ହେବ ସେମାନେ

ଏ ଜ୍ଞାନଧ ସେବକଙ୍କ କର ନ ଥିଲେ ଓ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅଛି କଟି
ନ ପକାଇ ଥିଲା ।

ମୟୁରଭଣ୍ଡ ପାଠ୍ୟାଳା ସମ୍ବୂହ ତାଇମନ୍ଦ ପଢ଼ିଷା ହୋଇ
ଇଛି । ସେଠାରେ ସବସ୍ଥା ଗୋ ୩୭ ଟ ବଦ୍ୟାଳୟ ନଦୀ-
ରକାନିକାରା ଶାଖିର ହୋଇଥିଲା । ରହୁ ନଥ୍ରୁ ଗୋଟିଏ
ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ ଲୁଚେଇ ଉଚ୍ଚ ଓ ଗୁରୁମୋଟ ସଂକୃତ
ଓ ଅକରିଷ୍ଣ ଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନ ଶ୍ରେଣୀୟ ବଦ୍ୟାଳୟ ଅଟଇ । ୧୦-
ରେଇ ବଦ୍ୟାଳୟଟ ବଜାଧାଳ ବାରପଦାରେ ଝାପିବ, ଏ

ସବୁ ଉତ୍ସମ୍ଭବେ କହୁଥିଲେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦଶୟ । ଏହା
ଲୋକିବା ଉତ୍ସରେ ଅବଦତ ହେଲୁଁ ସେ ଜୀ ୩୫ ବି ପରା-
ଶାରୀରି ମଧ୍ୟରୁ କ ୨୭ ବି ଗର୍ଜି ହୋଇ କ ୮ ବି ମାସିକ
ଦୁଇଟିବା ଲେଖିବ ତିନି କର୍ଷ ସବାଗେ ଦୂର ପାଇଅଛନ୍ତି ।
ଏ ପଳ ମନ ମୁହଁ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହୀ ହେବା ଏହିମା ମଧ୍ୟରୁ
କିମେ ସୁଧା ସେଠାର ଅବମ ନବାସୀ ଦୁଃଖ । ଯେମାକିମେ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ ମହାବଳୀ ଉଚିତୋଟି ଦୂର ରଖିଅଛନ୍ତି
ଜୟସୁକ୍ତ ବାଳକ ଦେଖି ଦେବେ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଗୋ ୧୦ ଟି
ଦୁରିଯାଇ ମହାବଳୀ ଟ ୮୭୫ ବା ମଞ୍ଜୁର କରିଅଛନ୍ତି ।
ବାଳକମାନଙ୍କ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ ମହାବଳୀ ସବୁ କରିଥିଲେ ।
ସବୁରେ ସମ୍ପର୍କ ଘନ ଶିଶୁକ ଓ ଗୁରୁ ବେବମାନେ ଜୟଣ୍ଠିବ
ହୋଇଥିଲେ । ପରାଶାରେ ପ୍ରଥମ ଶାନ ପ୍ରାସ୍ତ୍ର କହୁଥିଲେ
ମହାବଳୀ ଟ ୫୮ ବା ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ । ଏ ସବୁ ମହାବ-
ଳକ ପଥରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦଶୟ ।

ମୟୁରକ୍ତ ମହାରଜାଙ୍କର କଣେ ଅମୟ ଲାଗୁ ହେବାର
ପ୍ରମାଣ ଦେବାରୁ ମହାରଜା ତାକୁ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା କରି ଦୂର
ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ କରିବ ପରଶରମ ସହିତ କାଶକାଷର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଲୁ
ଛିଥିରୁ । ଏଥରୁ ମୟୁରକ୍ତ ପଡ଼ି କା ବୋଲାଇ ପ୍ରକାଶାକେ କାଣୁ
ଏକୁ ପାହାୟମନ ନଳ୍କୁ ଲାଗୁ ଦେବାରୁ ପଢ଼ିବ କାହାଁ, “ଏହିକି
ଘରଜାତ କୋର ରୟ ଲାହିଁ, ଏବେ ଯମ ଇକହିଁ” । ମହା
ରଜା ଉତ୍ସମନୁଷେ ଶାସକ କରିବାର ଗୁଣା ଯାଏ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ
ଓ ପ୍ରଶଂସାର କଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟ କାଶାମାନେ ମୁଖୀସଙ୍ଗରେ ଏହି
ପରି ମହୋତ୍ସାଧୀ ହେବାର ।

ବ୍ୟକ୍ତିରେତୁଳା ଓ ମନ୍ଦିରପୂରର ରୂପୀଙ୍କ ସହିତ ଦୋଷମାତ୍ରାତି ଯେତି ଗୁରୁତ୍ବରେ ବହରୁ ସେଇ ମାର ମୋଦିବନମ ହୋଇ ଅସୁରକ୍ତ ତାହା ଗାଠକେ ଅବଶ୍ୟ ରଖାନ୍ତିରୁ । ସମ୍ମିଳିତ ସେହି ଦୋଷମାତ୍ରାତି ଯେତି ଗୋଟିଏ ସର୍ବିଜନ ମାରପିଲିକ ଓ ଲୁଣପାଠର ମନ୍ଦିରମା ହୋଇ ଥିବାରୁ ମନ୍ଦିରପୂରର ରୂପୀଙ୍କ କେବଳ କାମନରେ ରଖାନ୍ତିରୁ । ମନ୍ଦିରମା ମୌଳିକ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ନିବିରତ ଦାସର ଅଛି ।

ସୁରର ତଣ୍ଡିକଟ ସୁପରଖେଣ୍ଡେ ସାହେବ ଜୁଦିର
ଦେବାକାନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା ମେଠାର ଡାକ୍ତର କାଳ
କୁଳପ ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିଲେ; ବାହ୍ୟ ସମୟର ସାହେବ
ମରୁଷୁଳ୍କ ଫେରିଲୁ ୧୭ ଟଙ୍କ ଲମ୍ବ ଗୋଟିଏ କଥା କାହାର
ରାହି । କାନ୍ତର କଥା କଥାରୁ କୋଠିଲ ମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠ
ଅଛିଲା । ଉଚିତରେ ଦରସନ ।

ହେଲପରିଷରେ କଣେ ଜମିତାରକର ବିଟାର୍ଫ ବସୁ
ସ୍ଵତ୍ତ ଗୋଡ଼ିଏ ପିରିଳ କାନ୍ଦିବରେ ବାରଦ ଉତ୍ତିଶ୍ଵଳେ । କାନ୍ଦି
କୁହ ଅସକ ହୋଇ କିଛିବାରୁ ସେ ଯାହା ଝାଇ ପିଟାଇ
ଲୁବା କାଇମ କିଛିବରେ ତିନି ଗୁରୁ ମେଟ ମାରନ୍ତେ ବାରଦ
କଳ ଉଠି ବାବୁସ ପଢାଇ ଦେଇ ଓ ଯାଇ ଦେହୁଯାବା
ପେତ ଗଲା । କିଛିକଷ୍ଟ ଉତ୍ତରେ ଯୋଡ଼ା ବେତନା ଅନ୍ତରେ
ଅସହି ହେବାରୁ କଣେ ଦୂରୀ ବହୁଲ କି ସେ ମନ୍ଦ କଳ ତେବେ
କିଛିକଷ୍ଟ ଅଗ୍ରେଲି ବରି ଦେବ ଏଥରେ ସମସ୍ତକର ଦିନ
ଆସି ଏଥିର ହେବାରୁ ସେ ଯାଇ ମନ୍ଦୀ ଡାହାର ଦେହୁକେ

ବାଲକ୍ଷେ ଯୋଡ଼ା ପ୍ରାନ୍ୟାକ ଫୋକାମୟୁ - ହୋଇବେ
କେତେକୀ ଅଶ୍ୟ ଦକ୍ଷ ହେଉ ଏ ସେ ଅତେବେଳ ହେଲେ ।
ତଥ୍ବ ତାକୁକିମ୍ବୁ ବାକର ପଢ଼ିଲ ସେ ଦେଖି ବହିଲେ ସହିର
ଅକ୍ଷୟରେ ଆପ୍ରେଜନ ହୋଇର ସନ୍ଦେଶ । ଦୂରସ୍ଥୀର ବେଳେ
ଅନ୍ଧକର ବାଲେଶ୍ଵରଶ୍ରୀ — ଏ କଥାକୁ ହୁଅଛି । ତାଙ୍କ
ଆଜି ବେଳସି ଭୁଲ ମନ ପାଇଁ କାହିଁ କି କାର୍ଯ୍ୟକର ନ
ହେବ ? ବେଳସି ବହା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସେବା ରଜ ହୋଇ
ଆଗ୍ରା ।

କଳକାରେ ଦିବସରେ ନିଷଟ୍ ଦୁରଖ ହେବାରୁ ଥିଲା
ପରି ସେଠା ସାଧାରଣ ଲେବେ ମାନାନି ଅନନ୍ତର ଅଶୀଳା
କଲେ । ତହୁଁ ଜଣେ ପାଇର ହାରେହାରେ ଯୁଗ ବିହିର ବି
ଅମ୍ବଳ ପାଇବୁ ଶିଥିବେ ଦେଲେ କିଛି ଅନନ୍ତ ଯତ୍କିମ ମାନ୍ଦି ।
ଏହି ହଳକାରେ ସେ କିମ୍ବା ଶିଥିବି ପୋଡ଼ାର ହେବୁ । ବା-
ଲେଷ୍ଟରର ଝୁଲୁ — ଏ ଫଳାରର ପୋଷକତା କିମ୍ବା ପାଇବା
କାରିମ ସେ କିମ୍ବା ବାଶର ଉତ୍ସାହ ଉତ୍ତାଦିନ କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀମନ୍ସୁରର ପୂର୍ବ ଅନ୍ତିମ କାହା ବନ୍ଦାଧର ଖାଲୀ ନିକଟରେ ମାନ୍ଦବୀନା ସମ୍ମରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ମୃଦୁ ପଞ୍ଚନାଟି ଅର ଆଶ୍ରୟକ ପ୍ରକାର । ମରିଗାର କେତେବେଳେ କିମ୍ବା ପୁରୁଷ ପରିବାର ଓ ଅଗ୍ନାୟ ବନ୍ଦର୍ମଣ୍ଡଳୀ ମୃଦୁର ବାଥା କଥୁଅଳେ ଓ ମୋଜେ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଛାପିରେ ଉତ୍ତାପ ଦେଇ ଥାଲେ । ମୃଦୁର ପୂର୍ବଦିନ ଘରରେ ଅଭାବକ ଉପରେ ପୁଣ୍ୟ ସହି ନାନାର ଗଳ୍କ କର ଓ ଠଳା କରିବର ବିଷାକ୍ତ ଦେଇ କହୁଲେ କାହା ବିବା ଅଠ୍ୟଇବା ବନ୍ଦମୁଖେ ଅନ୍ଧର ମୃଦୁ ହେବ । ପ୍ରସାଦରେ ଲୁଟି ଛାପିରେ କେବଳା ଦେବାର ବହୁ ତାଙ୍କରଙ୍କ ତାଙ୍କ ପଠାଇଲେ ଓ ବାଥ କରିବା କମଳା ହୋଇ ପଢ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ଅସି ଦେଖିଲେ ସେ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ବହୁ ଗଦାଧର ବାହୁ ବରପୋଡ଼ି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ କଣ୍ଠାର କଲେ । ଏହି ପଥି ମୃଦୁ ବାହୀନ୍ୟ ଓ ପ୍ରରାଜ୍ୟ ସେ ବର୍ତ୍ତ ପରେପାଞ୍ଚ ଥାବେ ।

ଉପରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ସାର ବଜନା ହୋଇଅଛି । ସେଇବା
ଖଣ୍ଡ କଲମଗୁ ହୋଇ ଥାଏ । କୁଣ୍ଡ ଓ ଘମଗଜା ଏ ଦୂର
କଳା ଦୂର ହୋଇ ମିଳି ଯିବାରୁ ସହା ଓ ମୋରବାକାବ
ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିବା ହିତକାରୀ ହୋଇ ଥାଏ ।

ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର ଏଇରେ ଅନିରୁଦ୍ଧ ସ୍ଵରୂପଙ୍କୀର୍ଣ୍ଣରେକି
କର ଦୃଢ଼ିବୁ ଗୋଟା, ଓ କାହିଁର କଥ ଲଭ୍ୟାବ ସାମଗ୍ରୀ
ସବୁ ଜପିବୋକି ହେଲେ ଅଛନ୍ତି । ଦୃଢ଼ ସମୟକାଳୀନ
ଦେଖିବୁ କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ଗୋଟିଏ ଲୋକୀର୍ବୁ ଉଚିତ୍ୟୋତ୍ତମ
ପାଇଅଛି ଓ ସିଲିମେକ କେତେ ଗତ ହୋଇ ଦେଇବା ।

ନର୍ତ୍ତକ ସର ଗୋଲାନ ହୃଦୟରେ ଦୀପିଲାଙ୍କ ଦେଖିଲାମି ।

ବନ୍ଦେର କଲୟମତ୍ତ ଚକ୍ର ରୈସ ବି ଏସ୍, ଆଜ ଅଛେମ
ଦାକ୍ଷାତରେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଶିଖାଳୟ ଶାପଳ ନମିର । ୨୦୦୦୦୯
ଦାଳ ବରାହରୁ । ତାହା ତାଙ୍କ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେବ
ସମାରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଲାର୍ଜ ଶାପଳ ନମିର ସେହି ମହାତ୍ମା
ଗୁଣୀ ହକାର ଟଙ୍କା ତାଙ୍କ ବରାହମୋ ଏହି ସର ଦାକ୍ଷାତ
ନାମ ଦର୍ଶାଯାଏ । ତେଥିର ହେଠଳେ ମହାତ୍ମା ଏହି ।

ଦାସିଗାନ୍ଧରେ ମୁଖ୍ୟ ମାତ୍ରା ପାଇଁ ପୂର୍ବକାର ଦେବାଳୀ
ଯୋଗିଲା ହେବାରୁ କଲିବନ ମଧ୍ୟରେ କୋଣ୍ଡଏ ଦ୍ଵାରା
ମନ୍ତ୍ର ମୂର ପଢ଼ିଥିଲା ।

ଅଗାମୀ ସ୍ଵପ୍ନର ମାସ ତା ୧୩ ଦିନଠାରୁ ବନ୍ଦବନ
ହାତରୋକ୍ତ ଦୂରୀଗୁଣ ସକାଳେ କନ ହେବ । ସମ୍ଭବ ଜନ
କଷ୍ଟ ସାହେବ କଣ୍ଠେ ମଧ୍ୟରେ ହେବ କାହାର ପରିବହିତ

ମୁଖେରରେ ଗୋଟିଏ ହତ କର୍ଷ କମ୍ପୁ ପିଲାରୁ ରୂପରତୀ
ହେଉ ଓ ସେହିଦିନ ବାହୁର କାଳ ହେବାର
ସମସ୍ତେ ଜୀବ କଲେ ମାତ୍ର ବୁଝିରେ ଶବ୍ଦ ହେବାକୁ ବାହୁର
ଜୀବମାନେ ଘରୁକୁ ଢାବାରୁ ଶବ୍ଦ ଅବସାରେ ପଢ଼ ରହିଲୁ
କହୁଁ ଅବଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଏକ ରତ୍ନ ହେବା
ଦେଲାକୁ ସେ ବାନବ ପାଣି ମାରିଛି । ଦେବେ ସାଥେ
ପଦ ଚାଲିବାର ଧାରେବନର ନୟମଙ୍କ କର ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ଦୁଇସମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପିଧିରେ ବୋର ପୃଷ୍ଠର ଅଟେ
କନ କରୁଥିଲୁ । ଅବତୁଳ ଜହେମାନ ଖାଁ କନ୍ଦକ ଅଧିକାର
ଦୀର୍ଘ କରସେ ସବୁ ଅପ୍ରଭାବ ହେବେ । ଦୁଇମାନଙ୍କର
ନିନ୍ଦାଲ ସେଇନ ଦୁଇବା ଅତ୍ଯନ୍ତ ସାରାକୁ କର । ମୁଖୀ ଯାଏ
ଅବତୁଳ ଜହେମାନ ଖାଁ ୨୦ ହଜାର ରୈନି ସମ୍ପଦ କରି
ଦୟକ ଅଭିନ୍ଦନରେ ଯାହା ବହୁଅନ୍ତର ଦେଇ ବିଦୁର ମିଳେ
ତର ଗେଲେକିମ୍ବା ତାରସମ୍ବାଦ ପାଇଥିଲା ।

୯ । ଏହିକେଣଙ୍କ ରେଜେକ୍ଟର ଅବସର ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କା
ନୟାତ୍ମକ ସମ୍ବନ୍ଧଦତ୍ତାଙ୍କ କହିବାକୁ ଉପରେ ନିଜକିମ୍ବା କିମ୍ବା କାହାକୁ
ମହାଜନ ନିକଟରେ କେବେଳାକୁ କହିବାକୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ସୂଚି କହି ଦେଇ ନ ପାଇ କହିବାକୁ ବନ୍ଦର ଗାସର ।
ଶ୍ଵେତବୋତୀ ଯାଇଁ ସେହି କଥା ଶୁଣିବାମାତ୍ର ଅନ୍ୟାବିଗା
ହେଲା । ଯାମୀ ଠାର୍ହିରେ ବର୍ତ୍ତଗତ ନ କର ବୁଝାଯିବି ।
ଅବଳା ସରଳା ଯାମୀର ଅନ୍ତିମାମୀ ହେବାର ଦେଖି ତାଙ୍କ
କାହା କଳସନକ କାହାକୁ ବର୍ତ୍ତିତକରିବେଳୁ କାହାକୁ ଏବଂ କଳ
ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତଗାର୍ଥ ବରପାରୁ ସବୁକୁ କର ସେ ଆ ସମ୍ବନ୍ଧ
ରହୁ ଇକ୍କା କିମନ୍ତେ ଅଛେବ ତେଣେ ବସିଥିବ କରୁ ପାପର
ହୋଇ ଲାଗୁଥିଲା ନିଧି ଦୟାର ମଧ୍ୟ । ମେଣରେ ଦିଲ୍ଲାରାଜ୍ୟର
ଆଶ୍ୟ ପଦରେ କର ସେହି ସହିକଥା ପ୍ରକାଶବଦ୍ୟ । ମହାଜନ
ଡେପ୍ଯୁଟି ବିନ୍ଦୁଶର୍ମଙ୍କ ସୁଖାବୀ ବାଢେବ ଠାର୍ହିବଦ୍ୟ ଲାଭକର
ଅନ୍ତରେ ଏବଂ ଧାରାରେ ଗୁଣ ବନ୍ଦିଗରେତ୍ର । ସେ ଗୁଣପ
ଏବେ ଦିର୍ଘବିର୍ତ୍ତ ।

୨ । ବନାରା ମୟୁକ୍ତାଦୂର ଆଶାର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସାପକ୍ତ ବାଚି
ପ୍ଲାନରେ ବନିଜନ ଯେବ କୃତିମ ମୂତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ଅପରାଧରେ ଧୂର ହୋଇଥାଏଇବି ମୂତ୍ରା ବୁଦ୍ଧି ଅବଳମ୍ବନ
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କେବଳ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ , ବାରାହାରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ , କରୁ ଠକନ
ରେ ୫ ୮ ରାତା ଏହିପରାଧରେ ଧୂର , କର୍ଷରେ ନିଧି
ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ କେବଳ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ।

ସମ୍ବୂର ଦଳକାଙ୍ଗ ଖବରର ତଥା ବସାଇବାରେ
ସେଇ କେବଳପାଇଁ ବନ୍ଦିରକୁ ଦୟାକୁ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ

ବାସନ ସମୀକ୍ଷା କରୁଥିଲୁ ଯାଇଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବକ୍ରମେଣ ବିହୁକୋଳା ଦୁଃଖ
ବୁଦ୍ଧାର ସନ୍ତତିରେ ସହା ଅମାରତିର ଶଙ୍କ
ବଦବତାର ପ୍ରଧାନ ଦେଶୀୟ ଓ ବନ୍ଦେଶ ଜ୍ଞାନକେତ
ନିର୍ମାରେ ସହା ଦୁଃଖ ଦେଇଅଛି । ବହୁବତା ଗୋଟିଏବି
ବାର୍ତ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନରେଷ୍ଟେକତାରେ ଜାହମାସୂର ସହ
ତନ୍ମରଣିକ ମୁଲ୍ୟରେ କହୁୟ ଦେଇଅଥ ସଥା ଅର୍ଥବିପର
କହିଲା । ଆ କୁ ୧୯୯୫୯୯୬ ଅଥ କୁ ୧୯୯୫୯୭ ପରମା

ପରେ ତଥା ମୁଖ ପଦିଲକ୍ଷ୍ୟରେ ହେବ
ଏହି ଲକ୍ଷଣାବ୍ୟକ୍ତି ସହି କଟକ ଦୟାବନକାର କାହିଁ
ନାହିଁ । ବାନାନିମ ସାକ୍ଷାତ୍ ମୁହଁ କର୍ତ୍ତୃବାନିଗ ହେବ

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିବିହାର

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

ତା ୨ ରଷ ମାହେ ସିପୁମ୍ବର ସନ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଭାବୁକ ଦ ୨୩ ନ ସନ ୧୯୮୭ ସାଲ ଶକିବାର

ସ୍ଵ କାନ୍ତି ଶ୍ରୀ

{ ଅତ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟଶଳୀର୍ଥାଳ ଜାକମାସଲ ୩୫୦୦

ଗତସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାବରେ ଗେଡ଼ସେସ୍କମିଟଙ୍କ ଅଥ-
ବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ ଆଗାମୀ ବର୍ଷ
ସକାଶେ ପଥକରର ଦର ପ୍ରତିକ୍ଳାରେ ଦୂର-
ପରିପ୍ରକାଶ ଲେଖାଏ ଧ୍ୟାନ ହେଲା । ପଥକର ତାଙ୍କ
ପ୍ରଦେଶୀୟକର ମୋଟରେ ଝକାରେ ଏବାଗା
ଲେଖାଏ ପୂର୍ବକର ରହିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ
ପୂର୍ବରୁ କହିଅଛୁଁ ଯେ ସବୋଲ ଦର ଧ୍ୟାନ
ଦରବାର ଉଦେଶ୍ୟରେ ଗବସ୍ତିମେଶ୍ୱା ବେହି
ଦରରେ ଆଗେ ଇଞ୍ଜିନ୍ କରିବାର ବିଦ୍ୟ ବର-
ଅଛନ୍ତି; ପୂର୍ଣ୍ଣଦରରେ ଇଞ୍ଜିନ୍ କରିଶୁର ସାହେ-
ବଙ୍କର ମନୋମାତ୍ର ହେଲାରୁ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାରୁ କେହି ଗୁହବେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
ତାହାର ଦୋଇଅଛୁଁ । କମିଟିରେ ଦର ପ୍ରବଳ
ପତ୍ରବାରୁ ଜଣେ ସବ୍ୟ କହିଲେ ସଫୋର
ଦରରେ ଇଞ୍ଜିନ୍ ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଅଛି ଆଉ
ଦର କିମ୍ବୁରେ କଥା କଣ? ସେହି ଦର ଧ୍ୟାନ
ଦେବ । ତହୁଁ ସମସ୍ତେ ମୁଣ୍ଡ ଝୁଲାରିଲେ ଓ
ସେହି ଦର ଧ୍ୟାନ ହେଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ପୁନରୁ
କହିଅଛୁଁ ଯେ ଏବର୍ଷ ଶେଷରେ କୋଡ଼ିଏ
ଛାଇର ଝକା ବଳବାର ଇଞ୍ଜିନ୍ ହୋଇଥିବାରୁ
ପୁଣ୍ଡ ଦର ଧ୍ୟାନ କରିବାର ଅନୁଚ୍ଛି ହୋଇ
ଥାଏ । ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଝକାରେ ଗୁରିପାହିଲ
ଦରରେ ପଥକର ନେଲେ ଧ୍ୟାନ ଚଳିବାର
ହବାବ ଓ ସୁକ୍ରି ଏଥୁପୁଣ୍ୟ ଦେଖିଲାଅଛୁଁ ।
ମେମ୍ବେମାନେ ତହୁଁ ପ୍ରତି କହୁଁର ବିଶ୍ୱର ବର-

ଥିଲେ ସଙ୍ଗୋତ୍ତ ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାଇତ୍ତା କର୍ନ !

ଦେଖୀଥୁ ଲେକ ଚହିଲ ଉଚ୍ଚ କର୍ମରେ ନି-
ସ୍ତରୁ ଦେବାର ନିଯମାଳାଙ୍ଗୀ ବବର୍ଣ୍ଣି-
ଯାଇ ଗତ ମାସ ତା ॥ ରଖ ବଜ୍ରପଦବୀମ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଯଥା;—

୧ । ଶାଶ୍ଵତ ମହାରାଜୀ ଆପଣା ଅଧିକାର ପ୍ରଦେଶରେ
ତତ୍ତ୍ଵରେ କର୍ମରେ ନିୟମ କରିବା କାରାଗା ଦେଖିଯ ଘୋଷନ୍ତୁ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅଭିଭାବ ମାସ ତା ୧ ରାତ୍ରି ପରେ ମହୋପାଦିତ ବର
ପାରିବେ ମାତ୍ର ୨୫ କର୍ତ୍ତର ଉତ୍ସବ ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଙ୍ଗି ମନୋମାତା
ହୋଇ କି ପାଇବେ କିନ୍ତୁ ମେରେ ବ୍ୟାଙ୍ଗି ମାତା ସରକାର
କର୍ମରେ ନିୟମ ଥାଏ ଦଶେଷ ବୁଣ ଓ ପାରଗଭାର ପରି-
ଚମ୍ପ ଦେଇ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିରୁ ବସ୍ତ୍ର ନିୟମ ଲାଭ
କାହିଁ ।

। ସେଇଁ କର୍ତ୍ତା ପେତେ ଲୁଗେଳ ପିଣ୍ଡର କର୍ମରେ
ନିୟମ ହୋଇ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଅସିବେ ଲହାର ପଞ୍ଚମୀଶରୁ
ଦେଖିଯ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ସେ କର୍ତ୍ତା ଅଥବା ହେବ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ସହ ୫୩୬, ୮୦ ଓ ୮୯ ଲୋକରେ ନିୟମ ହେବା
ଦେଖିଯ ଲୋକଙ୍କ ମୋଟ ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚ ଦରରେ ସେତେ
ହେଉଥାଏ ଲହାର ସତ ଦୂରକାର ଅଥବା ନିୟମ ହୋଇ ପାଇବେ ।
ଶାନ୍ତି ବକ୍ତରେମେଖକ ମନୋକାର ବିଦ୍ୱତ୍ତିମାନେ
ଲାଗି ସାହେବଙ୍କର ମନୋକାର ହେଲେ ପରାଷାଧିକ ନିୟମ
ହେବେ ଓ ଦୂର ବର୍ଷ ଉବାରେ ଶାନ୍ତି ବକ୍ତରେମେଖ ସେ
ମାନେ ସମ୍ବୋଧନକ ମତେ କର୍ମ ତଳାରକା ଓ ସେଇଁ,
ପରାଷା ଅବଶ୍ୟକ ବାହା ଦେଇ ଥିବାର ଉପାର୍କ କଲେ
ସେମାନେ କର୍ମରେ ବାହାର ହେବେ । ୨୫ ବର୍ଷରୁ ଉକ୍ତ
ନିୟମ ବିଦ୍ୱତ୍ତିମାନେ ନିୟମ ହେଲେ ସେମାନେ ପରାଷାଧିକ
କାହାରେ କର୍ମରେ ବାହାର ହେବେ ।

୩। ଏ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁସାରେ ନିୟମ ହେବା କଣ୍ଠେ
ମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦେଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାରେ ମନୋଜ୍ଞ ହୋଇ

ଥିବେ ସେହି ପ୍ରଦେଶରେ କର୍ମ କରିବେ । ସେମାନେ ବାହାଲ
ହେଲା ଉତ୍ତରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନେସ୍‌ର ଜ୍ଞାନରଳ ସାହେବ
ସେମାନ୍ୟଙ୍କୁ ଏକପ୍ରଦେଶରୁ ଜ୍ଞାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ବିଦଳ କରି
ପାରିବେ ।

୪ ପ୍ରାଚୀଯ ଜଗନ୍ମହେଳକ କର୍ତ୍ତର ନେନଙ୍କର ସାହେବ-
କର ଲାଗୁନାହିଁ ନେଇ ଏ ନିୟମାନ୍ତ୍ରାରେ ନୟତ ହୋଇଥିବା
ବୌଧାରି ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମରେ ଅର ଉତ୍ତରବା ଅନୁପ୍ରୟ ଦିବାର
ପ୍ରକାଶ କର ପାଇବେ ।

ଏ ନିୟମାବଳୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଇଂରେଜ-
ଙ୍କର ପଞ୍ଚମାଂଶ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ହୋଇ ପାର-
ବେ । ତେବେ ପ୍ରେସ କମିଶନର ବିପରୀ ସମ୍ପୃ-
ମାଂଶର ସମ୍ମାନ ଦେଲେ ଆଶ୍ୱାସ୍ୟକ ବିଷୟ ।
ପଞ୍ଚମାଂଶର କଥା ଅବଗତ ହୋଇ ଆମ୍ବେନାନେ
ଆହୁର ଆନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏଁ । ବେତନ, ବିଦ୍ୟା
ଓ ପେନ୍ସନ କଥା ନିୟମରେ ବିହି ଉଲ୍ଲେଖ
ନାହିଁ । ଚିହ୍ନିତ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ ସମ୍ବ-
ନିରେ ଯେଉଁ କିମ୍ବା ଅଛି ଭାବାର ଏ ନିୟମ-
ନାନ୍ଦୁଶାରେ କିମ୍ବା ହେବା ବିନ୍ଦିକୁ ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡିବ
ଦି ? ଏହା ହେଲେ ଆହୁର ସୁଖର ବିଷୟ କାରଣ
ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଇଂରେଜର ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ମାନ୍ୟାଂଶ
ବେତନ ପାଇବାର ପ୍ରେସ କମିଶନ ଯେ ସମ୍ମାନ
ଦେଇଥାଏଁ ଭାବା ହେବ ନାହିଁ । ଦେଶୀୟ
ଲୋକେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେତନ ପାଇବେ । ସରେ ବି
ପ୍ରେସ କମିଶନଙ୍କର ଧର୍ମବସମ୍ମାନ ପରି ବେତନ
କଥା ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ହେବ ।

ଦୂମିର ଉତ୍ସବାଧନ୍ତ ଆଇବା ।

ଏହା ସଜ୍ଜ ୮୮୯ ଘାରର ୨୭ ଆଇନ
ଅଟେ ଓ ସେ ସମୟରୁ ଏହା ପ୍ରକଳ ହୋଇ-
ଥିଲେବେ ଜିଦ୍ଦୁଗୁରେ ଏହିଲାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିଛିହୁଁ ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ବୋଧ
ହେବ ଯେ ଏଠାଲୋକେ ଏ ଆଇନ କିଷ୍ମୟରୁ
ଆବଶ୍ୟକ ନାହାନ୍ତି, ଏବକାଗେ ଥାମେମାନେ
ତହିଁର ମନ୍ତ୍ର ସବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଛାଇଅଛୁ ।
ତାହା ଏହି— ଯେଉଁ, ବାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ଓ ଉପରେ ଅସ୍ଵଚ୍ଛ ହେବ ସେପରି କାର୍ଯ୍ୟ
ଯଥା କୃଷି ସକାଗେ ଜଳ ସଞ୍ଚୟ କରିବା କାରଣ
ପୁଷ୍ଟିଶାଖା ବା କୃଷି ଜଳନ୍ତି, ଜଳ ନେବା ସକାଗେ
ମାହାରୁ ଉତ୍ତରାଦି କରିବା, ନାନାକାଷ ଓ ବଜାରାରୁ
ଜମି ଓ ଧୟାକାର ରକ୍ଷା କରିବା, କୁର୍ବା ନମନ୍ତେ
ତୁମେ ପରିଷାର ବା ଅବାଦ କରିବା ଉତ୍ତରାଦି
ବିର୍ମା ସକାଗେ ସରକାର ଅଗ୍ରିମଟଙ୍କା (ଦାଦନ)
ଦେବେ । ଯେଉଁ ଜମିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଗ୍ରିମ
ଟଙ୍କା ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିର ଜମିଦାର ବା ପ୍ରକା
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବଲେବିର ସହେବ ତବନ୍ତି
କରିବେ ଓ ଦାଦନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଜାଣି-
ଲେ ଦେବାର ଆଶ୍ରା ଦେବେ । ମାତ୍ର ଏଥିପାଇଁ
ଜମିନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଦିଏ ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ
ଜମିଦାର ଥାଏ ଓ ଯେଉଁ ଜମି ସକାଗେ
ଯେତେ ଦାଦନ ଗୁଡ଼ି ସେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟ
ଦାଦନ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲେ ସେ ବିନା
ଜାମିକରେ ଦାଦନ ପାଇପାରିବ ମାତ୍ର ପ୍ରକା
ଦାଦନ ଗୁଡ଼ିଲେ ବାକୁ ଜାମିକ ଦେବାକୁ
ପଡ଼ିବ । ବରଳା ଗବ୍ରେମେଣ୍ଡୁ ଦଶହଜାର
ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାଦନ ଦେଇପାରିବେ ଓ ତାହା
ପରିଗୋଧର ମିଆଦ ୨୦ କର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ-
ପାରିବ ଓ କିଷ୍ମବନ୍ଦୀ ନାହିଁ ହେବ । ସରକାର
ଏଥିର ସୁଧ ପରିଷଙ୍କାରେ ମାରିବ ଏକପାତ୍ରକା
ଲେଖାବ ନେବେ । ମହାଜନଙ୍କର ମିଠେଇ-
ଶିଥ ଓ ଉତ୍ସୁକ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନାରେ ଏ ଦାଦନ
କରୁ କନାସୁଧର ଜୀବ କଲେ କରିଯାଇପାରେ ।

ସରକାର ଯେପରି ସାହାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଧେୟ ଉତ୍ତର ବିଧାନ ଏ ଅଇବରେ ହୋଇ
ଅଛି ବିନ୍ଦୁ ଉତ୍ତର ଫଳରେଣ୍ଟ କେବୁ ହେଉଥି
ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ୮୦ ଶତ ଅବଶ୍ୟକ
କାହିଁ ଏହା ବୋଲ୍ଯାଇ ନ ପାରେ କାରଣ
ଅମ୍ବୁମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ ସମୟରେ ଜମିବାର
ଓ ପ୍ରକାମାନେ ବନ୍ଦ, ଘୁଲ, ଗଣ୍ଡ, ଉତ୍ତ୍ତ୍ଵାଦି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ କିଳାର୍ଗତି ହେବା ସକାଗେ ଜାଲ

ଜନନ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ କଲେକ୍ଟରୁରେ ଦରଖାସ୍ତ
ଦିଅନ୍ତିରୁ । କଲେକ୍ଟରୁ ସାହେବ ସେ ଦରଖାସ୍ତମାନ
ବାରିକମାତ୍ରର ସାହେବଙ୍କ କିବଟକୁ ପଠାଇ
ଦିଅନ୍ତିରୁ । ବାରିକମାତ୍ରର ଗର୍ଜା ଉପାଳିଟ କର-
ବାକୀରଣ ବହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଦରଖାସ୍ତକାର ଉପାଳି-
ଟକର ନ ପାରିଲେ ସେ କର୍ମ ଆଉ ହୃଥକ
ନାହିଁ । ଦରଖାସ୍ତକାରମାନେ ଏ ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ତରୁ
ସାରେ ସାଧ୍ୟ ଗୃହଥିଲେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ-
ଥାନ୍ତେ ଓ ଦାଦନ ଥାଦୀଯୁର ଦାର୍ଢମିଆଦିଥବାରୁ
ଭାବା ଥାଦୀଯୁ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ବାଧ୍ୟବ ଜାହିଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଅଛନ୍ତର ସ୍ଥଳ ମର୍ମ ଉପରେ
ଲେଞ୍ଜିଲୁ ସବିଶେଷ ବିଦ୍ୟ ଅଛନ୍ତ ଓ ଉପାଳିନ୍ଦ୍ର
କିମ୍ବମାବଳୀରୁ ଜଣାଯିବ । ତୁମାଖୁବାରିମାନେ
ଏଥୁ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ।

ଛଳକର ଅଭ୍ୟାସକ ନିବାରଣ ।

ଆମେମାନେ ଏଥୁପୁଣ୍ଡେ ଶ୍ରୀଯୁତ କୋଳଙ୍ଗ
ସାହେବଙ୍କ ଯୋଗେ ଜଳକର ଅଜ୍ଞାନର
କିମ୍ବୁପରମାଣରେ ଶବ୍ଦାରଣ ହୋଇଥିବାର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହଁର ପ୍ରକଳ୍ପ
ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ନାଳକର୍ମଚାରୀ
କର୍ତ୍ତୁଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ସମୟରେ ଜଳକରିବା
ଯେପରି ଅଜ୍ଞାନର ଓ ଗଣ୍ଡଗୋଲ ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବେପରି ନାହିଁ । ଖେଳୁ ସାହେବ ଜଣେ
ବାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଓ ସର୍ବକେତୁକ କର୍ମଚାରୀ, ସେ
କିଛି ସବୁକ୍ଷସ୍ଥ ଉତ୍ସମରୂପେ ଶୁଣନ୍ତି ଓ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଗନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଡେଇୟା
ସାହେବ କହିଲେ ହୁଏ । ଏଥିରୁ ଉତ୍ସମ ଓ
ପ୍ରଶାସନାୟ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥାରେ
ତାଙ୍କର ଅବୁଝ କିମ୍ବା ଜଳକରିବୁ ଅସ୍ଥକ ଉପରୁ
କରିବାର ଇତ୍ତା ପ୍ରବଳ ଥିବାରୁ ଜଳକର
ଅଜ୍ଞାନର କେତେବେଳ ପରମାଣରେ ତଳ ଆସ
ଅଛି । ତାହା ଏହି—ଯେଉଁ ପ୍ରକାମାନେ ଜାଲ-
ଜଳ ସବାଗେ କରୁଳିଥିଲୁ କର ନାହାନ୍ତି ବିମ୍ବ
ସେମାନଙ୍କର ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ
ବିଲକ୍ଷ୍ଯ ନାଳକଳ ବୌଣସିରୂପେ ବୋହୁ ଗଲେ
ଓ୍ଧାଳେ ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କରୁଲି
ସୂଳ ଦରରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିମାଣ ଟ ୧୫ ଲେ-
ଖାଏ କର ବସାଇ ନୋଟିପ୍ କାର ବରନ୍ତି ।
ଅଧିକ୍ଷେତ୍ର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଏ ନୋଟିପ୍ ପଢ଼ି
ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ଧମକାନ୍ତି ଏଥର
ରେ କର ନ ଦେଲେ ତବଳଦର ଅର୍ଥାତ୍
ପ୍ରତିମାଣରେ ଟ ୩୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଦେବାରୁ
ଧତିବ ତହଁ କେତେକ ପ୍ରଜା ଭୟରେ ହୋ-

ଟିଏ ପ୍ରତିଧାନକ କରନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଜାହା
ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷର
କର ବସଇ । ପୁଣ୍ୟ କେହାଁ ପ୍ରକା ଏହିଷୟୁର
ଶୁଭାର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର କୌଣସି ହାତମ
ଶୁଣିଲେ ଜାହିଁ । କିବନ୍ଦରେ ନୋଳନ ସାହେବ
ବଲେଖାତ୍ତରକଠାରେ ଏହିଷୟୁର ଗୋଟିଏ
ଅଧିକ ଦେବାରୁ ସେ ପ୍ରକାରପ୍ରକାର ସୁଦର୍ଶନ ଓ
ଯଥାର୍ଥ ମାମାଂବା କରାଇନି ।

ସେ ମୋକଦମାର ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହି ଯେ କେ-
ତେବେ ପ୍ରଜା ପାଞ୍ଚମାଳ ବୁଲିଥୁବୁ କରିବା
ସବାଣେ କହିଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ ପଶ୍ଚାତ ସେମାନେ
ଅସୟତ ହୋଇ ବୁଲିଥୁବୁ ଜ ବଲେ । ସେ-
ମାନଙ୍କ ମୌଳିକ ପ୍ରାର୍ଥନାମରେ ଜାଳକର୍ମନଙ୍ଗ
ସେମାନଙ୍କ ବିଲକୁ ପାଣି ଛାଡ଼ିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ସଙ୍ଗ ୧୨୭ ସାଲର ୩ ଅଜନର
ଆଗତ ସନ୍ଦିତ୍ୱରେ ବୁଲିଥୁବୁ ଦିଇରେ ବର
ବିଶାରିଲେ । ସେମାନେ ଏଥରେ ଅସୟତ
ହୋଇ ଅଗୀର ବରବାରୁ ଜୋଲିବିଷାହେବ
ବିଶର ବଲେ ଯେ ତିକ୍ତ ଆଖି ଅପୋ ଜାନ୍ତି
କ ପାରେ ବାରଣ ହେ ଥାରୁରେ ବିଧାନ ଏହି
ଯେ ଷେତରୁ ଜଳ ହେବାସକାଣେ ହାଲ ବା
ଶାଖାକାଳରୁ ଯେହି ମାହାତ୍ମାନ ପ୍ରଜାମାନେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରିଥାନ୍ତ ସେ ମାହାତ୍ମାରୁ ବେବୁଲିଥୁବୁ
ବିଲକୁ ଜଳ ଗଲେ ଯାହା ଦୋଷରେ ଯାଇଥୁ-
ବ ତାହା ଉପରେ ବିମ୍ବା ସେ ବିନ୍ଦୁର ଠିକଣା
ନ ମିଳିଲେ ଯାହାର ବିଲରେ ପାଣି ମାତ୍ର କିଛି
ଉପହାର ବରିଥୁବ ତାହା ଉପରେ ତବଳିଜର
ଦସିବ । ଏଥକୁ ଏ ବିଦ୍ୟ ମାହାତ୍ମ ପର୍ମିର୍ବରେ
ଅଟଇ ଓ ତାହା ନାଲ ବା ଶାଖାକାଳ ପକ୍ଷରେ
ନ ଥିବାରୁ ଏ ମରଦମାରେ ଗଠି ନ ପାରେ
ସୁତି ଯେଉଁବିନ୍ଦୁ ଦୋଷରେ ପାଣି ସିବ ତାହା-
ର ଠିକଣା ନ ମିଳିବାର ତଥା ଅଛି ଏ ମର-
ଦମାରେ ସ୍ଵଧୂ ଜାଳକର୍ମନଙ୍କ ଦୋଷ
ବା ଦୁଇରେ ପାଣି ଦୋହିଯାଇ ମାଉଥାରୁ ।
ଉତ୍କୁ ଆଜନର ୨୫ଥାରୁ ବିଧାନ ଏହି ଯେ
ବୋଣସିକ୍ତି ଜଳ ରହିଲେ ସେ ଜାଳକର୍ମ-
ନିରଜତାରେ ଦରଗାସ୍ତ ଲେଖି ଦାଖଲ କରିବ
ଓ ଏପର ଲେଖା ଦରଗାସ୍ତ ରହି ଅନ୍ୟ କୋ-
ଶବ୍ଦମରେ ଜଳ ବାହାରକୁ ଦିଅ ନ ସିବ ଓ
କାହାରକୁ ବନ୍ଦାଦରଗାସ୍ତରେ ଜଳ ଦିଆଗଲେ
ସେ ଜଳକରର ଦାୟୀ ହୋଇ ନ ପାରିବ ।
ଏଥରୁ ଶକ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୌଳିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ଜଳ ଦିଆଯାଇ ନ ପାରେ ଓ ଦିଆଗଲେ

ଜ୍ଞାନର କିଆସାଇଲା ପାରେ । ଏ ନକଦମାରେ
ସତ୍ର୍ଣୀଗୁପ୍ତ ଆଜନକରୁଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ
ଅଭିଏବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଜମା ରହିଛି
ବନ୍ଦଗଲୁ ଓ ଚଙ୍ଗା ଓସୁଳ ହୋଇଥିଲେ ଅପା-
ଲାଶୁକ ଫେର ଦିଅବିବ ।

ଆମେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଖେଳିଥାହେବ ଏ
ମିମାଂସାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରୁ ଏ ବିଷୟ
କଟିଗୁର ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରୂପୀ ଅର୍ଥରେ ହେଲା
କମ୍ପିଶ୍ଵର ସାହେବ କଲେଚଟରିପାହେବଙ୍କ ସହିତ
ଏକଥ ହେଲେ ଜାଏ ଖେଳିଥାହେବଙ୍କର
ମନ ମାନିଲା କାହିଁ ସେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡାଙ୍କ ବିଶ୍ଵ
ଲୋଇବାରୁ ବର୍ଜିମାନ ଏ ହଣ୍ଡୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡାଙ୍କ
ବିଶ୍ଵାଧିକ ଅଛି ଓ ଚୁତାନ୍ତରସ୍ତ୍ରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ସେପର ଜଳକର ମେବାର
କୁବିଜ ହୋଇଥାଏ । ଖେଳିଥାହେବଙ୍କର
ନିଜ ମିମାଂସା ବା କିମ୍ବା ଏହି ଯେ ନାଲ ବା
ଗାନ୍ଧାରାଳ ଯେ କୌଣସିଠାରୁ ଜଳ ଯାଉ
ତାହା ସରକାରୀ ଜଳ ଥିବା ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ
ସେଇର ଉପକାର ହେବାର ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ସେତୁମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଜଳକରି ଦୟା ହେବ
ଏହି ମୂରି ସେ ଗତ ବର୍ଷ ମା ୧୦୭୦୦ ଟଙ୍କା
ଉପରେ ଟ ୨୨୦୦୦୮ ଟଙ୍କା ଓ ଜାହିଁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ
ମା ୧୧୦୦ ଟଙ୍କା ଉପରେ ଟ ୧୨୦୦୦୮ ଟଙ୍କା କର
ବସାଇ ଥିଲେ । ଆମୁନାକଙ୍କ ବିବେଚନାରେ
ଖେଲୀ ସାହେବଙ୍କର କିମ୍ବା ଅଜାଧୀ ଅଟଇ ।
ପ୍ରଥମତଃ ଯେ ଉପକାର ନ ଦେବ ବଳେ ବଳେ
ତାହାର ଉପକାର କରି ତାହା ଉପରେ କରିବ
ରୁଦ୍ଧକା ନ୍ୟାୟ ସଙ୍ଗତ ନୁହେ ଦ୍ୱାରା ପରିପରାଗ
ନିମ୍ନମରୁ ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ଓ ଅଗ୍ରଗରୁ ଦୟା
ଅଛି । ନାଲର ଅଥେଷ୍ଟ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଜଳକର
ବୁନ୍ଧି ଓ ଆପଣାର କିଛି ଲାଭଗାରେ ସେହାପୁରୁଷ
ବାକ ନାଲରୁ ବିତର ପରମାଣରେ ଜଳ ଶୁଦ୍ଧ
ଦିଅନ୍ତି ସରଗଂ ବେବକୁଳିଯୁଦ୍ଧ ବିଳରେ ପାଣି
ମାଉଯାଏ ଓ କେବେଳକ ହୁଲେ ଫରଲ ଷଢ଼ାଇ
ଦିବ । ଜାହିଁ ସେମାନେ ସେ ଜମି ସବୁ ଜଳକ
କରିବାକୁ ଯାନ୍ତି, ଯେଉଁ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ବିଜ୍ଞାପିତା
ଉପରେ ନେହିଷଳାଗୀ କରାନ୍ତି । ଖେଳିଥାହେବ
ନିଜେ ଯାଇ ଦେଖନ୍ତି ବିଳରେ ପାଣି ମାଉଅଛି
ସେ ଆଉ କାହିଁକି ପ୍ରଜାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧର ଶୁଦ୍ଧିବେ ।
ଆମେମାନେ ଅନେକ ଲୋକଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧିଅଛି
ଯେଉଁ ପ୍ରଜାଙ୍କ ବିଲକୁ ଥାଗେ ପାଣି ଯାଇ ନ
ଥାଏ ସେମାନଙ୍କ ଅଥେଷ୍ଟ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଥମ-

କାର କିଛି ? ଉପାୟ କର ନିଆନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ—
ମାନେ ଦିଲ୍ଲି ନ ଦିଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ବିଲକୁ ପାଣି
ଯାଇଥିବାର ଜଣା କର ଦିଆନ୍ତି । ନୋଟିବ-
କାଶ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନେ ଜାଣି ପାରନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ତେତେ ବେଳକୁ କିମ୍ବା ଶୁଣ୍ଡ ଓ ଧାନ୍ତକଟା
ସର ଥିବାରୁ ଜନନୀର ମଧ୍ୟ ଉଗାୟ ନ ଥାଏ
ସୂତ୍ରରୁ ସେମାନେ ତଣୁରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହା ସିନା
ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ନିୟମ ଦେଇ ଘୃଥାରୁ ଅତିବକ
ଆମ୍ବେମାନେ ଭର୍ତ୍ତା କରୁ ଡ୍ୟାଲ୍ ସାହେବ
ବିଷୟ ପରି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ଆପଣାର ତୁମ ବୁଝି ପା-
ଇବେ ଓ ଅନିଷ୍ଟକର ନିୟମକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କର-
ଦେ । ଏଥରେ ସରକାରଙ୍କ କିଛି କିମ୍ବା କେବ
ପଞ୍ଚ, ମାବ ସରକାର ଅନ୍ୟାୟ ମତେ ଲାଭ
କରିବାକୁ ଗୁହାନ୍ତି ନାହିଁ ଏହା ଡ୍ୟାଲ୍ ସାହେବ
ଉତ୍ତମବୁଧେ ଜାଣନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଗରୁ ହୋମକାର ଶିଳାଶାନାରେ ରଜଳ ସବୁର ବାଣିକ
ଅଧିକେଶନ ହୋଇ ଥାଏ ସ୍ଵାଦାରୁବ ହେଉ ତହିଁର ବନରଙ୍ଗ
ଏ ସଂସ୍କାରରେ ଲେଖି ନ ପାରିଲୁଁ ।

ଏଠା ମେଳକୁରରେ କମେ ଉଚିକାଥ ଦରଶାପୁ ଦେଇ
ଅଛକ ବାରୁ ସମ୍ମରିତଦୟ କମିବାର ତାଙ୍କ ଗୋରୁ ରକ୍ଷଣକୁ
ଦର୍ଶନ ଦୋଷ ହେଉ ଅନେକ ମାତ୍ର ମରିବାରୁ ସେ ମାତ୍ର
ପିକାରେ ମରିଗଲୁ କରୁ ସୁଲପ ସେ ମନ୍ଦବିନ୍ଦୀରୁ ସର୍ବଦଃଶିଳ
ଅପ୍ରମୁଦ୍ରା କଲେ ଉତ୍ତାର ହେଲେ । ଏଥର ତବନ୍ତି ନିମନ୍ତେ
ଆଏ ହୋଇଅଛି ।

ବନ୍ଦ୍ୟ ଉଚ୍ଚର ସମ୍ବଲ ପଣ୍ଡରେ କୁ କୁ କରିମ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ମୋଦୀଶବ୍ଦର କେବେଳା ପ୍ରାକରେ ଏକପ୍ରକାର ପୋକ
ସମ୍ବଲ ନିଷ୍ଠ କରୁଥିଲୁ ଏ ପୋକରିନାମ କଳାମଣ୍ଡଳେ ହୋଇ
ଅଛି ପାହା ମେମହିଲା ସାହିତ୍ୟ ପର କରି କରିବିଲୁ ବଲା ।
ପୁରୀ କେବେଗୁଣ୍ଡର ପୋକ ଧରି ଚଲନ କରିଥିଲେ ।
ମେଜଙ୍କର ବାହେକ ପୋକର ଉପରି ଦୂରିଟି ଦୂରିଟି କାରଣ
କାରାର ମାହେଗନ୍ତାର ପଠାଇଥିଲା ।

ମହାଜ୍ଞାର କାଳଶୀଙ୍କରତାରୁ ରଣ୍ଜା ପାଇଲା ମାତ୍ର ତା-
ହା ସବୁ ଚିକନଗ ରତ୍ନ ଘୋରରେ ମରିଗଲେ । ସେ କାଳଶୀ
ସୁଧାପୂର୍ବ ତାହାର ମାତା ମଧ୍ୟ କାଳଶୀ । ଏବେଇରେ ଦୂର
କାଳଶୀ ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନେ ଦୂରି ଘୋରଶୀରୁ ଅପରା ସବୁ ତତ୍ତ୍ଵ
ପାଇଲେ ପରାବର୍ତ୍ତ ତତ୍ତ୍ଵକାର କିମ୍ବା ଛଟା କରନ୍ତି ।
ଅଥବା କାଳଶୀମାନଙ୍କର ଠଥପର ପାଠକେ ହଜନ୍ତି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନନ୍ଦରେ ସେଇଥ ନାମକ ଯାନରେ ଜଣେ ଛି
ଦୂରତ୍ତ ସୁତ୍ର ଓ ଦୂରତ୍ତ କନ୍ୟା ଏପର ଗୁଣେଷ ଏକାବେଳକେ
ଅସବ କରିଥିଲା । ଏମାନେ ଏପର୍ବତ୍ତ ଉପର ଥବିଥାରେ
ଅଛି କଶା ନାହିଁ । ଯାହାହେଉ ଏହି ଜଗନ୍ଧିତ୍ୱପୁରର
ରାଜତୀକ ନିରିଗନ । ଗୋହଲେକ ପଞ୍ଚମାଣ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ସାଜପୁର ସମ୍ମାଦବାଳା ଲେଖି ଅଛିଛି ସେ ବନ୍ଦବ
ଗୋରେ ସେ ଅଛିଲାରେ ବନେଷ ଯତି ହୋଇ ନାହିଁ । କବି
ଓ ସତକମନ ବର୍ଣ୍ଣ ସାର ସବାରୁ ଗାନ୍ଧାରିର ନତ ଅନୁ-
ଦ୍ୱା ହୋଇଥାଏ । ସେଠାର ନୂହନ ଅଶ୍ଵିନୀ ଲିଲେଦକ୍ତର

କାହେ ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକେ ସବୁଷ ଅଛନ୍ତି । ସେ ନିଧିଟରେ ମୋପସଲ ଗସ୍ତରୁ ଯିବେ ।

କୁଳ ସମ୍ବଦଦାତା ଲେଖନ୍ତି ପ୍ରତିବିଧି । ମୋ ।
ଅନେକପୂରରେ କୃତିବାପ ଘରଭାବର ଉର୍ଧ୍ଵା କିମୋଟି ସଜ୍ଜାକ
ସକଳାଜୀମ୍ବ ପ୍ରସବ କରି ଥିଲା ମାତ୍ର ସେମାନେ ତିନି ୨୩
ଦିନେ ମରି ଗଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପଢ଼ି ମାରା ଅଗରେ
ବେହୁ ନହେ ।

ବାଲେସୁର ଉତ୍ସବକରେ ଦୂଷି ନ ହେବାର ପ୍ରସଲ
ଅଛି ମନାଥବିଶ୍ୱାରେ ଅଛି କେବେଳି ଶୁଣୁ ହୋଇ ଗଲାଗି ତେ
ଶାବେଦୀ ହିଲ୍‌ପାଟ୍‌ଲ୍‌ମ୍‌ବି । ସେଠି ଲେବେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଛନ୍ତି ।
ମେସର ଏପରି କାହିଁ କି ? କେର୍ତ୍ତାରେ ଉଥାଇ ଦେବେ
ଉଥି କେର୍ତ୍ତାରେ ଶୁଣାଇ ଦେଉଅଛି ! ନଜାଗି କହନ୍ତିକ
କଶାମେଗ ।

ବାରପଦାରେ ଜଣେ ଖଣ୍ଡି ଅପଥା ବାରଥାରରେ ଶୁଣ
ଖଣ୍ଡି ଏ ପ୍ରମୁହ କହୁଥିଲା । ମୟୂରକଞ୍ଜ ନାଥାଶାଳର ଜଣେ
ସଧାନ କର୍ମଗ୍ରହ ଅଟକନ୍ଦୟକ ସାହେବ ସେ ବୁଦ୍ଧିଜୀବାର
ଦେଇ ତାହାର ଚରଣର ଅଧି ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ କଲେବୁର
ନାଜରଯିମା ଦେଲେ । ସେ ମେଳକୁରରେ ନାଲିଙ୍ଗ ବରବାର
ସାହେବଙ୍କ ଉପରେ ୫ ୫୦ ଲା ଓ ସଙ୍ଗୀ ଅପଥାରୀ ଉପରେ
୫୫ଲା ଓ ନାଜିର ଉପରେ ୫ ୦୫ ଲା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେଲା ।

ରାଜ୍ମାର ମନ୍ଦିରଦାର ଓ କଟଙ୍ଗ କତ୍ରୋତ୍ତମ ଧ୍ୱନିପତି
ଅଛିନ୍ତି ଓ ଗୁରୁ ପାଞ୍ଚଶିଳ କତ୍ରୋତ୍ତମ ପୁରୁଷ ପଦସ୍ଥ ହୋଇ
ପଲାଇ ଅଛି ।

ପୁରୀରେ “ଶେଷ ସଜ୍ଜର ଛଳିର ସେଇ ଖୋଦା ବୁନ୍ଦୁ”
ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସାମାଜିକ ଗୃହବିର ଦୂରମାସ ବନ୍ଦୀ
ହେଉଥିଲା । କାହା ଏହେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହେବେଟି ।

ଗାଁରିଦୀର୍ଘ ଦଶେଷ ପୁଣିଯୋଗେ କାଳପୂର ଓ ବନାନ୍‌
ପୁରରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବ । ଶବ୍ଦପୂରର ରାଜସ୍ତାନ ଏହିପ୍ର-
କାର । କଲାତରେ ମଧ୍ୟ ଦଶେଷ କର୍ଷା ଓ ବନ୍ଦୀହୋଇଗାନ୍ତି ।
ଏବର୍ଷ ଦକ୍ଷି ବର୍ଷା ଗୁନେକ ଦେଖରେ ।

ବ୍ରହ୍ମଦେଶ ସାଧୁତାକୁ ମାଣ୍ଡରେ ଥିବା ଛାନ୍ଦଗୀରେ ରେଖି
ତଥା ପଦାକା କାହିଁପକାର ନଗରଦିଆର କରିଯାଇଛନ୍ତି ।
ବ୍ରହ୍ମଦେଶକୁ ସୁଧା ହେବକ ? ତାଙ୍କର ସେପର ଦୂର କି
୫୦୧୦୦ ଲଟ୍ ଏବଂ ୫୦୦୦ ଟିକାରେବାବୁ ଦେଇବ ।

ତେ ହୃଦୟରୁ ଜାଣୁ ପରି ଗାନ୍ଧାରେଖାର ରହିଥିଲା ।
ହାକତାରେ କଣେ କଲିଯା ହିନ୍ଦୁମା ଝିଲୋକ ଅର୍ଥ
ମନ୍ତ୍ର ସୋଧିବର୍କୁ ଏହିରୁଥେ ଅଛାନ କରୁଥିଲେ ଯେ ମଞ୍ଚ
ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ତାହାର କେହି କଣିଲେ ସେ ତାହାର ସହଧରିଣୀ
ହେବ ଓ ଏକଥରୁ ଠଳା ଯାଇଦୋଷିକ ଦେବ । ଝିଲୋକ-
ରେ ସାହସ ମନ୍ତ୍ର ଦିଲା । ପରମା ।

ହଲକାର ମହାଶୂନ୍ୟ ଗତକର୍ଷ ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟନାଳ୍ପି ଦୁଇରେ ଘୋଷି
ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଦିବବାର କରମ୍ଭଗୁଡ଼ିମାନେ ଓ
ସାରବାରମାନେ ଏ ବର୍ଷ ପ୍ରତିମାନଙ୍କ ଦିନକ ଯୋଗାଇବାର
ସୁଧ କା ସୋଇ କେଇ ପାଇବେ ହାତି ।

ହାରକୋଟର ବସନ୍ତମାଳକୁ ସରକାର ବିଷୟରେ
ଦେବେକ ଗୋଟିଏ ଛାତ୍ର ଦିଲ୍ଲୀ ଯାଇଥିଲା । ସେଥିର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ।
କିମ୍ବୟରେ ଏକାଜୀବିତ ଓ ହାରକୋଟକୁ ମଧ୍ୟରେ ଦିଶ୍ମା ଦିଶ୍ମା
କାମକର ଚିଠିପତ୍ର ଲେଖାଇରେ ହେଲାବି । ଏ ଅଛୁଟ କଥା-
ରେ ଏବେ ଧୂନଧାମ ଦିଲ୍ଲୀ ଭାବୁ ଖର୍ବ ବିଷୟରେ ଏପରି
ତକ୍ତି କା ଆକଟ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଲୁହ ହାତରେ

ହୁଷ ଯେକେ ସୁକ ଗତ ଜାନୁୟରମାସ ପର୍ବତୀ କର
ଅଛନ୍ତି ତହଁର ବ୍ୟୟ ଦେଖି କୋଣ କଥା ଗଠିଲ ଓ
ତାଙ୍କ ସେବନୀ ମଧ୍ୟ ଦୂର ତନିକଷ ନାଶ ହୋଇଗଲାଏନ୍ତି ।
ଅଥବା "ଶ ବେଶରେ ମର ଉଚ୍ଛବି ।

ଅସାମ ପ୍ରଦେଶର ଚିକିତ୍ସାରେ ଝାନରେ ଝୁଲିଗ ଯାତ୍ରାରେ
ବସୁମେଳା ହୃଥର ଓ ଅନେକ ବନ୍ଦେତା ଓ ଦେତା ସମା-
ଜନ ହୃଥର । ଏକଷ ଅନ୍ଧକଷ୍ଟ ଓ ଦୂର୍ଲିଖ ହେଉ ସୋଠାରେ
ମେଳା ପଞ୍ଚବିହି ହୋଇ ଗାଛ ।

ଏକପ୍ରକାର କାତର ପ୍ରଣୟ (ଲଖ) ବାହାର ଅଛି ସେ
ବାହା କଳିମ୍ବବେଳେ ଦିନ୍ତରୁ ସମୟ କଣାଶାବ୍ଦ । ତହଁରେ
ଗୋଟିଏ କାତନଙ୍କ ଅଛି ତହଁରେ ତେଲ ଭରିଛି ତୁମ୍ଭା
ଏ ତହଁରେ ସମୟର ଠକ ସ୍ଵରୂ ଅଛି । ଆପ ତମର
ତେଲ କ୍ରମେ ଉଗା ହୃଥର ଓ ଦିନବ୍ସହିତ ତେଲର ଚୌରାସ
ଯୋଗେ ସମୟ ପ୍ରବାସ ଘାବ । ନୂଆଁ ସାମରୀ ଏବେକେତେ
ବାହାର ମାତ୍ର ।

ଅସମାକି ପୁରୁଷ ଗ୍ରହିଣଜେହଙ୍ଗଳ ଲୁଟ ନଥଦୂଳିଶ୍ଵା-
ଦେବକର ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡର କଳିକାରେ ପଢ଼ୁଥା ଥାଇ । ହାଇକୋ-
ଟଙ୍କ ସମ୍ମରଣ ଶାପନ ହେବ । ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡର ପ୍ରକାଶ ବରହାର
କିମ୍ବା ଲେଖେଇବାକୁଠିର ବେଳିଯାହେବ କରିବେ ।

କାହିଁରେ ଖେଳତାଗେଗ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା ଏ
ଅଛେକ ଲୋକ ମସପଢ଼ିଅଛନ୍ତି ।

ନାଗପୁରରେ କଣେ ଚନ୍ଦ୍ରମୂଳୀ କଲରେ କାମକଳୁଥିଲ
କଣେ ସାହେବ ତାଙ୍କଟେଣ୍ଟି ତାହା ରୂପ ଲବନ୍ୟରେ
ମୋହିତ ହୋଇ ତାକୁ ଖୟାତି ବରବାବୁ ତାହାର ଶକ୍ତି
ଏ ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ଧର୍ମମାନେ ସାହେବଙ୍କୁ ସଫୋଦିତ ପ୍ରଦାର
କଲେ । ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ।

୧୦ ଏକୁରେଇଲ ରକେଟର ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁଁ ଦରଶ
ଗ୍ରାହଣ ମାସ ତା ୧୦ ରିଖ ଜନବାରିଠାରୁ ତାକା ଜଳାରେ
ପଥୋତ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ ଶାକାଥ ଚରଥୁଁ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବାରୁ
ବଜାତନ୍ତ୍ର ଚରଥୁଁ ଓ ଶ୍ରୀ ମୃତ୍ତି ବାରୁ ନଗବନ୍ଧୁ ଚରଥୁଁ
ମହୋଦୟର ଦୂରୀତ୍ତ-ପାଞ୍ଜଳ ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟାର୍ଥେ ମନ୍ଦୁ
ଦୟର ଗ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ରହିଛନ୍ତି କବାରାହାତ୍ତିରୁ । ଯେହି
ଅବତରଣେ ପ୍ରତିତର ଅନ୍ୟକ ଅଦ୍ୟତର କି ଉନ୍ନତି ଲୋକ
ଆହାର ପାରୁ । ଏହି ମହାଶାର୍ଣ୍ଣପାର ଅଷ୍ଟମାନେ ବାରୁ
ମହାଶୟଦରି ଧର୍ଯ୍ୟକାହ ଦେବ ଥିଲୁଁ ।

୨। କଲିତଗା ହଳଧରବର୍ଷ ନ ଲୋନରେ ଶ୍ଵାମଣ ଦାସୀ
ବାମୀ ବୋଇଏ ଅଛାଦନର୍ଥ ଦେଖିସୁମନ୍ତ ଉଦ୍‌ବଳ-
କରେ ପ୍ରାଣ ଦୟାର କରିଅଛୁ । ଯାହାର ଅଭିଭାବାର ବକ-
ରଶ ଏହି ପର ବ୍ୟକ୍ତ ଦୋରଅଛ ସେ ଦାହାର ଶ୍ଵାମାର
ସବର୍ଣ୍ଣ ହେଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲ ଜ ଥିଲ । କେବଳ
ମତ ଘାର ହୁଲେ ଯି ଦେବତା ଦାହାର ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ରେ
କଲେ ଓ ଶୁଣାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସମ୍ପଦ ଅସିଲ ନାହିଁ ।
ସେଷମେ ତରାକି ଉଦ୍‌ବଳ ରହାର ଆପନଙ୍କ ପରି ।

୪ । ଜଳଧାରଗୁଡ଼ରେ ସମାନେହର ସହିତ କ୍ରାନ୍ତିମନ୍ଦରେ
ସବୁରେ ଗୋଟିଏ ଦିଧବା ବିବାହ ହୋଇଥାଏ । ପାତ୍ରର
ନାମ ଉତ୍ତରାସ କନ୍ଦେଖାପାଥିମୟ କଷ୍ଟସ ଜାହମାର ୨୦ କର୍ତ୍ତା
ନିବାସ ଶାନ୍ତିପର କର୍ତ୍ତମାଜ ସଂରୋଧକ୍ଷଣୀ ଅତିଥିରେ
ଓ ୨୫ ଲା ଦେତନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଇଲା । ଯାଶିର ନାମ
ମୁକୁବେଣୀ ଦେବୀ କଷ୍ଟସ ଜାହମାର ୨୧ କର୍ତ୍ତା ବିବାହ
ଫଳରେ ପ୍ରାୟ ୨ । ୨୫ ଟଙ୍କା ଉପରୀତ ଥିଲେ । ମୁକୁ
ବେଣୀ ୧୦ କର୍ତ୍ତା ବିଷୟରେ କିଧବା ଦେବାଦିତ୍ୟ । ହରବା
ପଦର ଏହି ପ୍ରଥମ ବାହା । ବିବାହର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତେବେବିରାମାନରେ ମଧ୍ୟେ କ୍ରାନ୍ତିମନ୍ଦରେ

୧୦୪ ପରିମାଣରେ କାହାରେ ଯେତେ କାହାରେ ?
ଏହାର ସମାଜରୁ ଜାଗରଣ ହେଉଥିଲା ବିନାଶକ
ଦର ପରିବାଚକ କାରୁ ଉପେକ୍ଷା କରୁଥିଲାର ଯେତେ କିମ୍ବାକରାମ
ହଲିରେଣ୍ଡ ପାଇଁ ବନ୍ଦରୁ ପାଇଁ ଅଛି ଯେ ସମ୍ମରଣ କରିବ
ପଞ୍ଜାବ ଦେଇଥିବାକୁ । ପରିବାରେ ଜୀବିତ ତଳେ
ହୋଇଥିବା ।

୨ । ଆମେମାକେ ଶୁଣି ମରୁଷ ହେଲୁଁ ସେ ବଳିବଢା
ଦ୍ୱାରାବୋର୍ଡରେ ବଜାରିକଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ ବତିଗାର ପ୍ରସ୍ତର
ହେଉଥି ସହିର ମାକଟ୍ରେଟ ଘରୀର ଅଳିବର ସେହି
ପଥ ପାଇବାକୁ ସମାବନ୍ଧ । ବାସୁଦେବ ଘରୀର ଅଛି ଯାଏ
କୁପୁରୁ ଯେବେ ସେ ପେଟୁସ ଦଶବା ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ ସହିତ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାକୁ ଉଠିରେ ତାକର ବରୁଷ ରହିବର ଆଶା
କରିଯାଏ ।

” । ପୋଳାଶ୍ରେ ନିଃନ ଧର୍ମର ପ୍ରକରତ କେନାହା
ମରନାରାଜସ୍ତୁର ନାମକ ଜଣେ ଦ୍ୱାରେ । ତାହାର ବିସ୍ତ
ପ୍ରକରତ, ଦେଖିବାରୁ କବି ମୁଦ୍ରଣ ଓ ଚାର ପୁରୀ । ଯେ
ବାରକର ଶୈଖ ସମ୍ବନ୍ଧ କର ତଥାର ତନ ମଜାରର
ବିଭିନ୍ନରେ ଉତ୍ସାହର ସହି ଏହା ପ୍ରଗରହ ବନ୍ଦୁଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ
ମତରେ ମତ ମାଂସ ଓ ଦିବାହ ଏ ତମୋହ ଉତ୍ସାହକ
ପାପ । ସେ ଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ମଦ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଲୁ ଶାରକିରୁ
କଥ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମାଂସ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଥକୁ ତ ଦୂର
ଶାରଲେ ଚଲେ । ଦିବାହବେଳେ କଥ କମିବେ ? କବିତ
କଲ ରଖି ଦବାହ ପରିବର୍ତ୍ତରେ କହ ବିଧାନ ନ ଦେଇ
ମୋକେ କପାର ରହିବେ ?

୪ । କର୍ମକାଳ ଦେଖିଲେ ଏକପ୍ରଥାର ସୂର୍ଯ୍ୟ ବାହାରି ଛାଇ
ତାହା ବଦାଯି ଛାଇ ଯାଏ ଗାହୁ । ଯାହାକୁ ପଦ୍ମଶିଖ
ବାଲ ଓ ରବର ଚାଲୁଥ ଏକ ପ୍ରକାର ଅଠାସଙ୍ଗରେ ମିଶାଇ
ଅଛି ପଢଳ ଚମକା ଦେଇ ଯାଇ ଦୟାର କଷ୍ଟଯାର ତାଦି
ଏବେ ଶକ୍ତ ନ୍ତର ସେ କବାରି ପଦ୍ମରାହୁଁ ଦିଶ୍ରେଣାହୁଁ
ଅବା ଫାଟେନାହୁଁ । ଯୋକାର ସୁତାଜେ ଘେବେ କଷ୍ଟସୂର୍ଯ୍ୟ
ନ ଦେଖିଲୁ । କେବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

* । ସହି ମାର୍କେଟରେ ଏମଣି ଏକ ପ୍ରକାଶ ଚାରଦ
ଶବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ମିତ ଛୋଇଅଛୁ ଯେ ସୁଧାରରେ ଏପରି ଆଜି
କଥାପି ଦୋଷଗାଢ଼ି । ବୋଲିରେଇ ବିକ୍ରି ପାଇବ ବର
ହେବାର କେବେଳାଇ ବାହେଦିନ ବ୍ୟବହାର ଗାର୍ଡିଛୁବାବଳି
ଏଥରେ ଲୁଣ ଟଙ୍କା ଶର୍ତ୍ତ ପଡ଼ିଅଛି ।

ଶା ଦିଲ୍ଲିଜା ମହାତ୍ମାଙ୍କା ଆଗାମି ଡାକ୍‌କରଣ ସେଇବା
ରେ ଗନ୍ଧାରାକେ । ସେହରପଳକରେ କ୍ଷୟ ଦିଲ୍ଲିକାର
ହେବ । ଦେହାରର ବିମିଶନର ପ୍ରସତ କରି ସାହେବ
ମାକେ ଉପସ୍ଥିତିଥିବେ । କେହାକୁ ପ୍ରଦେଶୀୟ ସମ୍ପଦ ସକଳ
କମ୍ପୀଯାର ବଢ଼ିବେଳ ଏଥିଥାଏଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଜାନ୍ମ ପେଟେବନ୍ଧ ଜାବାକର ଥିଲେ କେବେଳଙ୍କ କରିବିମେବେଳ
ବନ୍ଦରସ ସବୁର ସହି କରିବୁପେ ସକଳାର୍ଥିତଳାଇ ଦେବ
ପରିଶୋଧ କରି ଫାଇଲ୍ସ ଟଙ୍କା ସଂଖ୍ୟା କରିବେଳିଥିବା
କମ୍ପୀଯାର ଜାବାକର ବିଷୟ ଗନ୍ଧିମେବେଳ ହାତକୁ ଗଲେ
ପରିବର୍ତ୍ତନାକି ।

୨ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚୋଟିରେ ଲାଲର ମଦମା ଏବେଦଳେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବମାକେ ପୂର୍ବ ସଥର ବେଳେବ
କବନ୍ଧର ସହାୟ କବନ୍ଧର ସମ୍ମାନ ପଣେ କାହାରି ହୋଇ
ଏବଂ କେବେ ଶାସ୍ତ୍ରିଆରଙ୍ଗରୁ ହୋଇଥିଲ କବନ୍ଧ କାଳିବାଦୀ
କର ସର୍ବାର, ତାଙ୍କୁ ୨୫ କର୍ଷ ହୀଗାନ୍ଧର ଓ ୫୦ ଟଙ୍କା
କବନ୍ଧମାନ, ଜଣେ ୧୯ କର୍ଷ, ଜଣେ ୧୩ କର୍ଷ, ଜଣେ ୧୦
କର୍ଷ କଜନ ପଦର୍ଥ ଜଣେ ୧୨ କର୍ଷ କାଲିଦସ ଓ ହୀଗାନ୍ଧର
ଦ୍ୱାରା ପାଇଥିଲା ।

ପ୍ରାଚୀନ ଶାସକର ମହାକାଵ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟର ନିକଳଣ ପାଠ
ଦିଲେ ଦୟା ମାତ୍ରେ ସମ୍ଭାଷ୍ୟ ପ୍ରେସେନ୍ସରେ ଗୋଟିଏ ମାନ୍ୟ
ଉତ୍ସୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଥିତ କଣେପଡ଼ୁ ଦିଲ୍ ମାନ୍ୟକୁ
ନିରବର୍ଷ ଜନଶରୀରରେ ବନ୍ଦ ପରିଷାରେବେଳାକୁ ଯାଇ କଣେ
ମୂର୍ଖ ଭାବରେ ହୋଇଥାଏ । ଅଥବା ପିଣ୍ଡାପଦ୍ମ କେହିତେବେ
ପାଠ ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିବ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ରହିଲ ଅସୁଦେଶୟ ଜୀବଧାଳୟରେ ନନ୍ଦ ରାତିକ ଟେଲ
 ମାନକର (ସେଗାନ୍ତୁସା) ବାନଥାରୀ ବିଷ୍ଣୁ ଦୀକାର ସମୟ
 ଉପରେ ହୋଇଅଛି ସେଇଁମାନକର ସେଇଁ ଟେଲର
 ବାନଥାରୀ ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତେତିନ ଥାଏ ସେମାନେ ହୁଏ ଏହି
 ସମ୍ପରେ ରହି ଜୀବଧାଳୟରେ ଉପରେ ହୋଇ ଥାଏ ସଙ୍ଗେ
 ପ୍ରସମର୍ଦ୍ଦ ବଲେ ଅସେ ତହିଁର ସୁନ୍ଦରିଯା କବିତେହୁଁ ।
 ଯେଉଁ ସେଇ ନନ୍ଦପ୍ରେସ୍ ଦେଇ ଟେଲର ବାନ୍ଧୁତ୍ଵରୀ ହାତରିବ
 ସମସ୍ତ କୁର ଦେଇ କବିତାଦ ଟେଲ
 ସମସ୍ତ ବାଚ, ଅପରାଇ }
 ଓ ଉଦ୍‌ଘାତ ଦେଇ } ମଧ୍ୟଶାବୟଳ ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଟେଲ
 ବାଚରକୁ ଦେଇ ମଧ୍ୟଶାବୟଳ ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଟେଲ
 ଅମବାକ ଦେଇ ବିଦୁପ୍ରସାଦରୀ ଟେଲ
 ଶୁଣ ଦେଇ ବିଷ୍ଣୁମରିତାଦ ଟେଲ
 ରହିଲ ଅସୁଦେଶୟ ଜୀବଧାଳୟ } ଶ୍ରୀ ପଦାର ତ୍ରିପାଠୀ
 ଦରପାଦକାର କଳିକ } କବିଦାତ ମେହେଜର

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

—X—

ରବେମେଷ ସିନ୍ଧୁକୋଶ କୃତ
କୁରହାରକ ସିନ୍ଧୁର୍ଗରେ ଏହା ଅବକାଶକର ଅଟଳା
କଲବତୀର ସ୍ଥାନ । ଦେଖୀୟ ଓ ବନ୍ଦଗ ଉପଧବକେତା-
କଠାରେ ଏହା ବଦୟ ହେଉଅଛ । ବଲୁହରା ବୋକାଶିବଳ
ଗାର୍ଡନର ସୁପରଫେଟ୍ରେକଠାରେ ଚାକମାସିଲ ସତତ
ପଳକଣିତ ମୁଲରେ ବନ୍ଧୁ ହେଉଅଛ ଯଥା । ଅରଜନର
୪ । ୧୯୩୫ ଆମ୍ବ କୁ । ୧୯୩୫ । ୧୯୩୫ ଆମ୍ବ କୁ । ୧୯୩୫ ।
ମନେ । ମନ୍ଦର ମନ୍ଦର ପଠାନିବାର ହେବ ।

ମନ୍ତ୍ର୍ୟପାଦି

ବାରୁ ମୌର୍ଯ୍ୟ ପାନୀୟକ ପିତିର ଅପ୍ରମାଣିତ	ଟ ୧୫
ବଳଦଶେଖର ଯୋଗ ବନ୍ଦକ ବଜାୟ	ଟ ୧୧
ବରୀରତ୍ନ ଉତ୍ତରୀ	ଟ ୧୧
ବାନ୍ଦୁରେବ ଚୌଥୁରୀ	ଟ ୧୫
ପ୍ରଥମ ସତ୍ତ	ଟ ୧୧
ମୃତ୍ୟୁ ସେଣ କାହର	ଟ ୧୯
ବାରୁ ପିତିର ମାନ୍ୟର ଘାଗନ୍ୟର	ଟ ୨୦
ମହାରାଜା କୁରେ କେରାଂଖର	ଟ ୨୦
ବାରୁ ବନ୍ଦୁରେବ ବଜାୟରେବ କେତୁପତ୍ରା	ଟ ୨୦
ଶ୍ରୀ ବଲେଦଶ୍ରୀ ସାହେବ ବନ୍ଦକ ଅର୍ପିତ	ଟ ୧୫
ବାରୁ ସାହାକୁଣ୍ଡ ପକକାର	ଟ ୧୮
ବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୁହାରା ଶୋଭାକା ଅର୍ପିତ	ଟ ୧୯

CORRESPONDENCE.

TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA.

SIR,

In these days of financial difficulties when the sword of Damocles is hanging up on end, threatening every department of Government service with fears of heavy retrenchments, and when, above all, the observance of rigid economy has been considered as the *only* means by which the Government can extricate itself from the burden which has pressed so heavily upon it, it would not be out of place to offer here a few remarks suggestive of the means by which the end can be arrived at.

The maxim that, many a mickle makes a muckle, is a well-tried one as being the result of vast human experience. If we look into the biographical accounts of those who from their opulent circumstances were reduced to bankruptcy, we will at once find that the non-observance of this noble maxim, which however humble at first sight may seem to be, was, ten to one, the root of all this evil. No man in fact can rise into opulence without having a strict regard to frugality. "Parsimony and not industry," says Dr. Adam Smith, "is the immediate cause of the increase of capital. Industry indeed provides the subject which parsimony accumulates; but whatever industry might acquire, if parsimony did not save or store up, the capital would never be the greater."

The rule which applies to individuals with regard to their improvement, can as well be applied to a nation composed of such individuals. The Government of a country should therefore always have a constant effort to promote the opulence of the people whom they are called upon to govern by inculcating the principles of economy, and not to impoverish them by a constant drain upon their purse in the shape of taxations, on account of its own folly and extravagance. No nation however flourishing and opulent, can be impoverished so much by *private* as by *public* prodigality and misconduct. For by the former a single individual may be ruined, where-

as by the latter the whole nation may be affected. How a nation can be ruined by the extravagance of Government has very accurately been explained by Dr. Smith. "The whole, or almost the whole public revenue," the learned Doctor observes, "is in most countries employed in maintaining unproductive hands such are the people who compose a numerous and splendid court, a great ecclesiastical establishment, great fleet and armies, who in time of peace produce nothing, and in time of war acquire nothing which can compensate the expense of maintaining them even while the war lasts." If we are to judge by the principles laid down in the above extracts of the condition of this country, we may at once be led to believe that in fiscal matters its affairs have lately been much embarrassed, and that reforms in the way of economy are urgently needed to restore them to a state of solvency. It has all the while, I should think, been an attempt of our Government for many years back to do something in this direction. But unfortunately the late Behar and the Deccan famines and the Affghan war had hitherto completely baffled its energies to cope with this difficulty. But as under the divine dispensation of the Providence the famines are over and the Affghan war is at an end, it is hoped that our Government will now direct its thought to the restoration of that equalization so necessary for its interior economy and for the neglect of which the balance of fiscal administration has been disturbed, and against which cry has latterly been raised both at home and abroad.

It is however a matter of satisfaction to observe that orders have been issued to effect retrenchments in the Public works, and to minimize, to the lowest possible extent, the expenditure of the Military Department. The head of the other Departments also have been instructed to cut down all such items of expenditure as can in their opinion be easily done away with without detriment to the interests of the state.

As the pruning hands of Government have already been set at work, the long

wished for financial reforms are to be made at no distant date. But one thing here is to be remarked. The savings that may be accrued by cutting down Dutries or other menial servants will not I think serve the purpose so well. For the state will not certainly profit by it so much as it is expected to do by larger savings from the "higher" and "upper" establishments. Why not therefore abolish the District and Assistant Superintendencies of Police whose business can as well be managed by Deputy Magistrates of the 5th. or 6th. grade? Why not reduce the salaries of the highly paid covenanted Civil Servants when such can be deemed feasible, in as much as educated men well qualified to hold such posts can now be found out from among the natives who will be glad to serve on smaller remunerations—and inasmuch also as Englishmen at home would be willing now a days to come out to India at even reduced salaries, the distance between these two countries being much lessened by the opening of steam communication? Why not put a stop to the expenditure incurred every year on account of the exodus of the Governor General and Suite to Simla which for aught we know adds little to the benefit of the state? For the spiritual welfare of a few thousands of European Christians thinly scattered over India, a very large ecclesiastical establishment has been maintained at an enormous cost to Government. Is it not fair and desirable that an act should at once be passed for the disestablishment of the Indian Church and that the Christians should as well pay from their own private purse for their spiritual elevation as the Hindoos, the Mahomedans, the Brahmos the Buddhists &c. are doing now? These and many more are the items of state expenditure from which reductions to a very large amount can be made. It remains now to be seen from which side the wind will blow.

Yours Sincerely.

28-8-79.

QUIDNUNC.

 ମୁଦ୍ରା କୋଣୀ ।

170

କ୍ଷେତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପୁହିନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୫୮

୩୦ ଜୟାତୀ

୩ ଜୟାତୀ ମାହେ ସିନ୍ଧୁର ସଙ୍କ ପାତ୍ରିକା ମୁଁ। ଗୃହ ଓ ଜୀବ ସଙ୍କ ପାତ୍ରିକା ମୁଁ ଶାଲ ଶଳକାର

ଅତିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ୍ରେସିମ ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ୍ରେସିମ ମଧ୍ୟବଳୀର ଡାକମାସ୍ତଳ ଟ୍ରେସିମ

ଯେଉଁ ଫର୍ମଲ ବନ୍ଦାରୁ ବଞ୍ଚିଗଲ ଓ ଯେଉଁ ଠାରେ ପୁନଦାର ରୁଆ ହୋଇ ଏକ-ପ୍ରକାର ଫର୍ମଲର ଆଗା ହୋଇଥିଲ ସେ ଫର୍ମଲ-ମାନ ପୋକେ ମନ୍ତ୍ରରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ବିଛ ଉପାୟ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ କର ସପ୍ରାହରେ କେବେବେ ସ୍ଵାନରେ ପୋକ ଫର୍ମଲ ନାହିଁ କରୁଥିବାର ସମ୍ବାଦ ପାଇ ପାଠମାନକୁ କଣାଇଲୁ କିନ୍ତୁ ଏ ସପ୍ରାହରେ କରିବିଗଲୁ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଥାଏ । ଭନ୍ଦୀ ସ୍ଵାନରେ ଏ ପୋକର ଭନ୍ଦୀ ନାମ ହୋଇଥାଏ ଯଥା—କାଳିଶୁଣି, କଳାମୁଣ୍ଡିଆ, ଯୋଡ଼ାନୁହା । ସୁନିଧ ଆହୁର ଘୁରୁବ ପୋକ କଲାଶ କରିଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତାଙ୍କ ଅନେକ କତ୍ତ ଥିଲେ । ବନ୍ଦା କଲାରୁ ଏମାନଙ୍କର ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଥିବାର ଅନୁମନ ହୋଇ ଥାଏ । ଧୂଦେ ଥରେ ବନ୍ଦା ଉତ୍ତରେ ଏହିପରି ପୋକ ହୋଇ ଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ଯେତେ ଶାନ୍ତି ବନ୍ଦାକଳ ଯାଇଥାଏ ସେ ସବୁ ଶାନ୍ତରେ ଏ ପୋକ କିନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ଓ ହେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦା ଅର ସବୁ ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଥାଏ ।

ଏ କଲାର ଫର୍ମଲ ଅବସ୍ଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପୁରୁକ୍ଳର ଫର୍ମଲ ଅବସ୍ଥା ମନ୍ତ୍ର ମନ ଅଟଇ । ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କଣେ ବନ୍ଦୁ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ବୋଠଦେଶ, ରୁହାଙ୍କ, ନେମ୍ବାର, ସରଜ ଉତ୍ତରାଧିକାରେ ଫର୍ମଲ ଦ୍ୱାରାରେ

ବାରପଣ ନାହିଁ ହୋଇଥାଏ । କଥାଳ ଓ ଶାରଧ ଜମିରେ ବାଲ ଚରି ଯାଇଥାଏ ସେ ଶାନ୍ତମାନରେ ଏ ବର୍ଷ ଅର ଫର୍ମଲ ହୋଇ ନ ପାଇବ ଶାସକୁ ବିଲଟରଗାହେବ ମୋଫର୍ମଲ ଭ୍ରମଣ କର ଦେଇବ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏ ମାନ ତା ୧ ରଜରେ ଫେର ଅଧିଅଛନ୍ତି ଓ ତା ୪ ରଜରେ ଖୋରଧା ଇଲାକା ବନ୍ଦ ଉତ୍ତରାଧି ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିବେ । ମାତ୍ର ଗୋରଧାରେ ଥୋଇ ହୋଇ ପାହିଁ । କେବଳ ବଳରୁଷୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଛ ଥୋଇ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ ଶୁକରାର ଫର୍ମଲ ହୋଇ ପାଇବ । କାଳେଶୁର କଳରେ ଗର ସପ୍ରାହର ହେଲାଶବ୍ଦୀ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଫର୍ମଲର ଅବସ୍ଥା ବିଛ ସ୍ଥିର ଥାଏ । ସେ କଲାର ଉତ୍ତରାଧିକାରେ ଅଛନ୍ତି ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ ।

+ କଲାକାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ।
ବିଜଳା ବର୍ଷିମେଶ୍ଵର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵରକୁ କି ବିଜଳକାରୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ବିନ୍ଦୁ ଦୁକୁଳେ ନାଲ ହେବାର ପ୍ରସାବ ମହାମାନ୍ୟ ଲାଟ ସାହେବଙ୍କ ମଞ୍ଚର ନିମନ୍ତେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥାଏ ଓ ମହାନାମାରୁ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧନାମ ବା ନାଲିପରୁ ବାହାରିଥାଏ ଓ ଯହିଁରେ କୁଆର ଆସଇ ସେବକୁ ଅଥବା ଗଭୀର କର ଯୋଗି ବାର ଉତ୍ସମୋଗ ହେଇଥାଏ । ଏଣୁକର ପୁରୁତ୍ବ କିନ୍ତୁ ବିଜଳ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କଲାକାରୁ ସୁଧାକଳ ତିନ୍ତୁହିର୍ଯ୍ୟନ୍ତି ନାଲ ଫିଟିବ ତିନ୍ତୁହିର୍ଯ୍ୟ ଗଞ୍ଜମାରୁ

ଲାଗିଥାଏ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ବୋବୋଜବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ହେଇଥାଏ ଗେଷୋକୁ ଶାନ୍ତରୁ ଗଞ୍ଜମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଳ କର ଦେଲେ କଲି ବତାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ବାଟ ପିତିକ । ଲେପ୍ଟନ୍‌ନେଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ମର ସାହେବ ବୋଲନ୍ତ ଏଥରେ ଜାହାଜ ଓ କୌବା ଗଜା-ସାଇର ସୁବିଧା ଦେବ, ସୁତରଂ ଦେଶର କରେଷ ଲାଗୁ ଓ ପୁର୍ବିଷ ସମୟରେ ଗର୍ବ ଯୋଗାଇବା ପରିରେ କଜ ସୁବିଧା ଦେବ । ମାତ୍ର ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ଏଥର ପ୍ରଭୁତ୍ବରେ ଲେନ୍‌ଅଛନ୍ତି ଯେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜରୁ ବୋବୋଜବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ କରିବୁ ସମ୍ପାଦ କରିବା କାରଣ ଆହୁର ଅନେକ ଟଙ୍କା ଲାଗିବ ଓ ଏ ବହୁବିଧୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ନାଲରୁ ଗଞ୍ଜମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜଳକାର ସମ୍ବାଦନାହିଁ ଓ କେତେବେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥର ବିଗ୍ରହ ହୋଇ କଥାରେ ।

ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ଏପରି ଗୁରୁତ୍ବର କଷ୍ଟପୂରୁଷ ପରିଶରାପରିବର୍ତ୍ତରେ କାଣ୍ଟି କରିଦେବାର ଉଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଇ ପରିଶରାପ କାଣ୍ଟି କରିବାର ସମ୍ଭାବନା କଲାକାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ ହେଲେ ସେଥରେ ବାଣିଜ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ବିଶ୍ଵର ପରିମାଣରେ ଗଜାସାଇ ହେବ ଓ ପୁରୁତ୍ବର ସଙ୍ଗେ ନାଲର ଯୋଗ ସବାରୁ ଯାତ୍ରିମାନଙ୍କର ସିବା ଅବିବା ହେବ କେବଳ ଯାଦିକ ଗଜାସାଇରେ

१४६

ଅଜେବ ଲାଭ ହୋଇ ପାରେ । କଳକର
ଉଷ୍ଣନ ମଧ୍ୟ ଉଠା ଦେବ କାହିଁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ଥାହେବ ଏ କାଳ ବିଷୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବଚିତ୍ରର
ମାତ୍ରାକ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅପ୍ରତି ବରାଥାରୁ ।
ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କୋରୋଜବାରୁ ଗଞ୍ଜାମ
ଟିଲ ଟିଲକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨୭ ମାଇଲ ମଧ୍ୟରେ
ବିଜାଗାପଟାମ ଅଞ୍ଚଳରେ ୨୭ ମାଇଲ ଉଚ୍ଚ-
ଭୂମି ଓ ପଥତ ପଡ଼ିବ । ଏତିକ ଖୋଲବାର
କଷା ବଞ୍ଚି ଦେବ ନଚେତ୍ର ଅନ୍ୟ ସଜ୍ଜଲସ୍ଥାନରେ
କିଛି ବଞ୍ଚି ନାହିଁ ବରଂ ସୁଦିଖା ଆଛି । ଭାର୍ତ୍ତ
୨୭ ମାଇଲ ଖୋଲବା ଇଂରେଜଙ୍କର ସାଥୀ-
ପାଇ ନୁହେ ଦେବଳ ବିଶେଷ ବ୍ୟୟ ଓ
ପରିପ୍ରକଳ ଦେବ ଦିନ ଯେଉଁ କରିବେ ଅର୍ଥ
ଉଷ୍ଣନ ଓ ଦେଶର ଉପକାରର ସମ୍ମାନକା ସେ
କର୍ମ ବରିବା ପରିବରେ କୁଣ୍ଡିତ ଦେବାର ବିଧେୟ
ନୁହେ ଅଭେଦ ଅମ୍ବମାନେ ମାତ୍ରାକ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଅନ୍ୟରେ ବୁନବିଶର କରିବ ।

ଭେଲୁଳସବୁ ।

ଏ ସବୁର ବାର୍ଷିକ ଅୟବେଶନ ହୋଇଥି
ବାର ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜହାର
ଫଂକ୍ଷନ ବିବରଣ ଲେଖାଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
ସବୁର ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ହେଲା, ତହୁଁରୁ
ଜଣାଗଲା ଯେ ଉତ୍ତଳବ୍ୟବନା ପାଠ ଓ ପ୍ରାଚୀନ
ଉତ୍ତଳବ୍ୟବନାକୁ ସମାଲୋଚନା କରିବା
ଏ ସବୁର ଉଦେଶ୍ୟ । ବର୍ଷ ମାଝରେ ୧୯ ଥର
ଅୟବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ରଚନା-
ଆଠ ଏକ ଲାଭଶବ୍ଦିତ୍ତ ଓ କୋଟିବୃକ୍ଷାଶ୍ଵଦଶର
ସମାଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମୋତ୍ତ ଧୂପୁରୁ-
ଶରେ ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସକାର ପରିଚୟ ଦିଲାବାରୁ
ସବୁ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶେଷୋକ୍ତ
ପ୍ରତିବ୍ୟବ୍ୟବ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଆପଣା
ଉଦେଶ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ଉତ୍ତଳମଧ୍ୟ ନାମକ
ପାଇକପଦି ବନ୍ଦିବ ପ୍ରବାଗ କରିଅଛନ୍ତି ଜହାର
ସଂଖ୍ୟା ଦୂରଗତ ଖଣ୍ଡ ଅଟକ ଓ ଅବସ୍ଥା ପାଠ-
କିଳୁ କଣା ଥାଇ । ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତଳମଧ୍ୟକାଳୟ
ଯୁଧକ କରିବାର କଳ୍ପନାରେ ସବୁ ସଂଘାତ-
ବିଦେଶର ଶାହୀଯା ଲେଖାଯାଇଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ପାଠ ହେଲ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବାରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧି ଦୋଷ ସୁଶିଳା କିଷ୍ମତିରେ ବନ୍ଦୁଗା
ବଲେ । ସୁଧେ ଚକ୍ରମାଳଙ୍କରେ ଯେଉଁ
ଥାରରେ ବଂଧୁରବ ଶକ୍ତି ଦିଅ ଯାଉଥିଲ ଓ

ବିକ୍ରିତାରେ କେହିଁ ଗୋଟା ଏପର ବିରକ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଜଣେ କୃତ୍ତବ୍ୟବରେ ତହିଁର
ପ୍ରତିବାଦ କଲେ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ସତ୍ୟ
ବିଛିଁ କହୁଲେ । ଉଦଳନ୍ତର ସମ୍ପଦ ଏହି
ମିମାଂସା କଲେ ଯେ ଯହିଁରେ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକ-
ଙ୍କର ଅନୁରଗ ଥାଏ ତହିଁରେ ସହଜରେ
ବିଶ୍ଵଗ କଲେ ନାହିଁ । ଉଦଳବସରେ ଯେ
ପ୍ରାଚୀନ କାବ୍ୟମାଳଙ୍କର ଚର୍ଚା ହେଉଥିଲୁ
ତହିଁର ଫଳ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ ହେବ । ନିଧିର
ବିଦେଶୀ ଅତି ଓ ଜହାନ ଦେଶର ବିଶ୍ଵାସ
ଉପକାର ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଅମୂଳାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅଧୁକ ଶିଖା
ସଂହାନ୍ତରେ ବିକ୍ରାଙ୍ଗ କଥା ଅସାର୍ଥ ନହେ
ମାତ୍ର ଜାବ୍ୟ, ଉତ୍କଳମଙ୍ଗ ଓ ମଧ୍ୟ ମଂକାନ୍ତରେ
ଯାହା କହୁଲେ ତାହା ଅସାର୍ଥ ଓ ଅସରତ
ଅକ୍ଷର। କାବ୍ୟାଠ ଯୋଗେ ଦୃଷ୍ଟି କୋନଳ
ସରଳ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଏହା କିମ୍ବା
ସାକାର ନ କରିବ? ଇମ୍ବୁରେପାବନାରେ ମଧ୍ୟ
ଜାବ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି ଓ କରନ ବାଧୁ-
ନରେ ଯେପରି ଅଜନ ଓ ପ୍ରେମ ଉପୁରେ

ସେପର ସ୍ତୋତ୍ରଗାୟରେ ହୁଏ ନାହିଁ ରେବେ
ବାବ୍ୟ ପାଠରେ ଉପବାର ନାହିଁ ଚିପର ?
ଅମ୍ବେମାକେ ଥରେ ନିଜେ ବକ୍ତ୍ରାଙ୍କୁ ମୃଦଗାଳ
ବକାର ଗାୟକ କର ପ୍ରେମରେ ଗଦ୍ବଗଦ ହେ-
ବାର ଦେଖିଥିଲୁ ଏଥର ତାଙ୍କୁ ବାବ୍ୟର ଏପର
ଦିଶେଥି ଦେଖି ଆଶ୍ରମ୍ୟାନ୍ତିକ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଦେଶ ବାଲ ପାଦ ଦୁଇରେ ସର ସାଞ୍ଚାନୁଷାରେ
ଅପଣା ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରୁଥିବାର ହୋଇ-
ଯାଇ ପାରେ । ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସରକର ନାମ
ନାହିଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଜନ୍ମାନ୍ତ ଉତ୍ସବରର-ଆଶା
ଥିବାରୁ ଜାଙ୍କ (ଉତ୍ସରକ) ର ପ୍ରିୟକାର୍ୟ ସାଧନ
ହେବାର ମଣିବାକୁ ହେବ ଓ ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମ ମଜେ
ଉତ୍ସରକର ପ୍ରିୟକାର୍ୟ ସାଧନ ଉପାଦନାର
ଏକ ଅଙ୍ଗ ଅଭେଦ ଉତ୍ସରକର ନାମ ଅଛି-
ବେ ମଧ୍ୟ ଅପାର ହୋଇ ନ ପାରେ । ବୋଧ
କ୍ଷେତ୍ର ବକ୍ତ୍ରା ନାମାବଳୀ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଦେ-
ଇରେ ଥାରଣ କରିବେ ନାହିଁ ପର !

ଭାବନାଥ୍ୟ ଓ ପ୍ରକୃତ ବାବ୍ୟ ।

ତଳାଟ ବର୍ଷର ଜଳମଧୁପର ପ୍ରଥମ ଓ
ଦୂରୀଯ ସଂଗ୍ରହରେ କେତେ ବୃକ୍ଷାଶୂନ୍ୟର ସମା-
ନୋଚିନ୍ତା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଲବଣ୍ୟକଷ୍ମା ପ୍ରକୃତ ବାବ୍ୟ
ନୃତ୍ୟ ବୋଲି ଲେଖା ଥିବାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ
ମଧୁପର ରୂପ ପରବର୍ତ୍ତନ ଏକ ବାବ୍ୟକୁଠିର
ଅଶ୍ଵାଳଭାବ ସୀମା ବିଷୟରେ ଯାହା ଲେଖି-
ଥିଲୁ ଉଚ୍ଛବି ଉତ୍ତର ଉକ୍ତ ପଦିକାର ଜ ୦ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ପାଇଥର୍ବାନ୍ ।

ବୁଦ୍ଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଷୟରେ ସଞ୍ଚାଦିକ ସଂ-
ଶେଷରେ ଏହି କଥା କହିଅଛନ୍ତି କି ସେ ଜ୍ଞାନ-
ପଥର ଅଛୟ କେଇ ସାହୁଙ୍କ ବିଷୟିଣୀ ମାର୍ଗିକ
ପଦିକା ବାହାର କରିଥିଲେ । ସୁରବତୀଃ ଲକ-
ଖ୍ୟତୀର ଉତ୍ତରିକା ଦେଖାଇବାରୁ ଯାଇଥିଲେ-
ହେଲେ ଜାହାର କବୁଜୁଗା ନ ଦେଖାଇ ଗୁଡ଼ ର-
ଖିବାର ଲକ୍ଷ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ସମାଲୋଚନା କରୁ
କରୁ ଜାହା ପ୍ରକୃତ କାବିତ ନ ଥିବାର କଣା
ପଢିବାରୁ ଜାହାର ମନ ପ୍ରତିମଳ ପୁରବୁ ଜାହାରୁ
ପରିଷ୍ଵାଗ ଦିଲେ । ଏଥରୁ ବୋଧ ହୁଅର ଯେ
ମଧ୍ୟର ବୁଦ୍ଧର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଲକଖ୍ୟବତ୍ତ ମଣିଏ କଲ କାବି ବୋଲି ଲୋକ-
ମଣରେ ଗୁଡ଼ ସୁରବତୀଃ କହିର ଉତ୍ତରିକା ଦେଖା-
ଇବାରୁ ଯାଇଥିଲେ ଗେଷରେ ମନୋମର ନ
ହେବାରୁ ନିନା କର ଶାନ୍ତ କରିଲେ । ଯେବେ
ପୂର୍ବରୁ ପଟ ଧାନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ତମାନ ହୁଅରୁ

ଛଣ୍ଡର ସମାଲୋଚନାରେ ମନ ବଲାଇ ନ
ଆନ୍ଦୋ । କାରଣ ଜ୍ଞାନପତ୍ର ଧାରଣ କର ଅ-
ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଆଜଳିବକୁ ଛେଦନ କରିବା ଯେ
ଶୂରୁର ହାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେ ଏହା ନିଧିଷ୍ଠା ପରି ଜ୍ଞାନ-
ବାନ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ପକ୍ଷରେ ନ ଜାଣିବା ଅଭିଯନ୍ତ ଅ-
ସମ୍ଭବ ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିକି ଆଗା
କରୁଁ ବି ଯେମନ୍ କୌଠିବ୍ୟକ୍ତିଶୁଦ୍ଧିତା
ସେପରି ବ୍ୟବହାର ହେବ କାହାଁ ।

ଅଶ୍ଳୀଲତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ଯାହା ଲେ-
ଖିଥିଲୁ ତହୁଁକି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଅମୂଳନଙ୍କର
ସନ୍ଦେହ କରିବାର ଆଥାର କାହିଁ ବୋଲି ଲେଖି
ତହୁଁ ଉତ୍ତାରୁ ଅପେ ଲେଖିଥାଇନ୍ତି କି “‘ଏବେ-
ବେଳେ ସନ୍ଦେହପ୍ରଦେଶବିଷିନୀ ଅପରି ଅସି
ଏହକଥା କହିଲ ଯେ ଆଦିରସର ଅର୍ଥ ଶାରୀର,
ଯେଉଁ କାବ୍ୟରେ ଗୃହୀରର ଜୀଅନ୍ତ୍ରମୁକ୍ତମାନ
ଅଛି, ତାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସୁକର ଆଦିରସାମାନ୍ୟ
କାବ୍ୟ ବୋଲାଯିବ ଅଶ୍ଳୀଲତାର ମୁଣ୍ଡ ବୋଲି
ତାହାର ଜୀମାନ୍ତ୍ରର ଘଟାଇବା ଏକପ୍ରକାର
ସ୍ଵାଭାବିକ ମାଧ୍ୟ । ଏହିକଥାର ଅନ୍ତରୁମୋଦ-
ନରେ ଆମ୍ବେମାନେ କହୁଥାରୁ ଯେଉଁ ଆଦିରସ
ବୋଥକ ଭାବ କିର୍ଣ୍ଣଳ, ସନ୍ଦର ଓ ତୁରିଷ୍ଟପୁଣ୍ୟ-
ବରଗୁପେ କାବ୍ୟର ଆଚାରକ ହୋଇ ଅଭିଜୟ
ରକ୍ତଦ୍ଵାର ପରିଣତ ଫଳ ଶୁକାରର ପରିମ୍ପକ
ହୋଇଥାଏ ଓ ମନକୁ ବିକୃତବ୍ୟବରେ ପରିବ-
ତ୍ରିତ କରଇ ନାହିଁ ସେହି କେବଳ କାବ୍ୟା-
ଚତ ଆଦିରସ” । ଏଥର ଉଦ୍‌ଦିନରଣ ସ୍ଵରୂପ
ଲେଖିଥିଲୁ କି ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଲବଣ
ଅନ୍ତର ହେଲେ ସ୍ଵାଦୁ କଷ୍ଟ ହୁଅର ଦେଖିପରି
ଆଦିରସର ଆଖ୍ୟକ ଅଶ୍ଳୀଲତାରେ ପରିଣତ
ହୋଇ କାବ୍ୟର ଅନ୍ୟପୁଣ୍ୟ ହୁଅଇ । ମଧ୍ୟ-
କର ଏହି ବିଶ୍ୱମ ଓ ଉଦ୍‌ଦିନରଣ ଏକଥିରେ
ବିଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱ ଆମ୍ବେମାନେ ଏହିକି ଉପଲବ୍ଧି
କରୁଥାରୁ ଯେ ଅଶ୍ଳୀଲତା ହେବୁଗୁ କାବ୍ୟ ଅପରି-
ନ୍ତ୍ର ହୁଅର କାହାରୁ ମାଧ୍ୟ ତହୁଁର ସାହୁର ତାର
ତମ୍ଭ ଘର ସେମନ୍ତ କି ରୁଚି ଅନୁଷ୍ଠାରେ
କାହାକୁ ଅଳ୍ପ ଲବଣ ଓ କାହାକୁ ଅନ୍ତର ଲବଣ
ସୁଖକର ଲଗଇ । ପୁଣି ରେଗନ୍ଦିଗେଷ ହେବୁଗୁ
ସ୍ଵାଦୁ କିନ୍ତୁ କାହାକୁ ଲଗୁଥିଲେ ସମୁଚ୍ଚିତ ଲବଣ
ସ୍ଵରୂପ ବଞ୍ଚିଲ ଅଳ୍ପା କା ଲୁଣିଧା ବୋଥିଥୁଅଇ
ଫଳରଣ ଅମୂଳନଙ୍କର ବକ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଲବ-
ଣବିଷ୍ଣୁରେ ତାହା ରତନାବାଳିର ରୁଚି
ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଅଛେକ ଶ୍ଵାନରେ ଆଦିରସ
ଅର ପ୍ରକଟକବରେ ହଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେହେ

ଓ জাহা “নবকর্মাণি গোপযৈত্র” শেঁকে
এক বর্তমান চূচিৰ অনুমোদিত পীজাকু
অচিক্ষেত্র বৰিথুলেহে উক্ত প্ৰস্তুত
কাৰণ নৃজিৎ এপৰ আমেৰিকানে পীজাৰ কৰ
জ পাৰু । জাহা হেলে ভূক্তনেশ্বৰ ও
পুৰুষ দীনৱামাঙ্ক যাহা উচ্ছিষ্ঠ পীজা-
কাৰ্য্য বোলি দেশীয় বদেশীয় পম্পে
প্ৰগ্ৰাম কৰুৱেন্তু জহাঁৰে গোচাৰেতে
অশীল কৰিঅছি বোলি যে পম্পকু প্ৰকৃত
শিল্পবাৰ্য্য বোলি যাই ন পাৰে ও এহ
নথায়ে ভৱিতাদি প্ৰজকু প্ৰকৃত ধৰ্মগ্রন্থ
কৰা কলে কৌণিখাণ প্ৰাপ্তি ইলজ
বেৰুগা যেতে ধাৰ্মিক হোৱাখলেহে
জাহাকু প্ৰকৃত ধাৰ্মিক বোলিয়াৰ ন পাৰে ।
এপৰিকাৰ পুলমানজনৰে পম্পালেচকৰ
কাৰ্য্য বচ কৰিন অঞ্জলি পম্পকু দিগ বিবে-
চনা ন কৰ একাবেলকে অপ্ৰকৃত বোলি
পৰিজ্ঞান কৰিবা উচিত নুহৈল ।

পৰিগ্ৰে বকুব্য এহ যে ইচ্ছণ্য-
বলুৰে দাঙ্গজ্য প্ৰশংসুৰ কৌণিষি ব্যভিচাৰ
নাহি এক অদৰুষঘৰত কাৰণে আৰ যাহা
আগা কৰিয়াৰ পাৰে জাহা যে এখনু
নীৰ কৰিবা অসমুক এপৰ আমেৰিকানে
কহি ন পাৰু । তেকে পঞ্জীয়া লেকে
যেবে যেঁ ভবসমুদ্ৰুৰ অপৃত জ্ঞাত
হোৱাপাৰে জহাঁৰু কিষি বাহাৰ কৰ
তহাগু অপঞ্চা কৰিবকু নষ্ট কৰিবে জাহা
নিবাৰণ কৰিবকু অপৃত কাহাৰ ?

— * —

କାନୁଳର ଅମିରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚଲି ହୋଇ
ସୁଦି ଗେଷ ହେବାରୁ ଧନୟଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାଣପାତା
କିବାରଣ ହେବାର ମନେ କରି ସମସ୍ତେ ଆଜ-
ନିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯୋଗାମାନେ ପଦ ଓ
ସୁରସ୍ଵାର ପାଇଲେ ସେଇଥ ଓ ଲାଠିପାହେବକୁ
ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକାରଣ ପାଲିମେଘରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ହେଲା, ଅମିର ଇଂରେଜ ରାଜତକୁ ଅର
ସମାବେହ ଓ ସମାଦର ପୃଷ୍ଠକ ତ୍ରିଶ କର
ଆପଣା ରାଜଥାମାରେ ମର୍ଯ୍ୟାନାପୂର୍ବକ ରଖା
ଇଲେ, ଅଜେକ ଉପତ୍ରୀକନ ଦେଲେ ଓ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ପରି ବନ୍ଦୁଭାବ ଫଳ୍ଗୁନୀତୁପେ ପ୍ରଦ-
ଶୀଇଲେ, ଲାଠ ସାହେବଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ୍ ନିମନ୍ତେ
ଅମିର ଆଗାମୀ ଉପମର ମାତ୍ରେ ବିଲକ୍ଷଣାରୁ

ଅସିବାର କଥା ହେଲା ବିନ୍ଦୁ କାଳର ବି ମହିମା
ଏ ସୂଖ ବିଛି ରହିଲା ଜାହିଁ ଅକ୍ଷତିନ ମଧ୍ୟରେ
ପୁଣି ସେହି ଧନକ୍ଷୟ ପ୍ରାଣପିତାର ବାଣୀ ଉଥ-
ସ୍ଥିତ ହେଲା । ସଜ୍ଜି ନିମ୍ନମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
କୌଣସିବାଲେ ଫରବରରେ ପଞ୍ଜବାର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଯେ ଅଗଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁଁ ତାହାହିଁ
ଅଛିବହିର ଘଟିଲା । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଅଗଙ୍ଗାର
କାରଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲେହେଁ ଫଳ ଏହି, ଏଥର
ବୃଦ୍ଧାନ୍ତ କିମ୍ବେ ଲେଖାଯାଇଛି ।

ତଳିତମାସ ତା ୪ ରଜରେ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତା-
ବାହକ କାନୁକରୁ ଅର ଗୃତଗଢ଼ରେ ଥରି
ଅଲିଖେଲରେ ଥିବା ଇଂରେଜ ବର୍ମରିଶ୍ସ୍‌
କଣ୍ଠାଇଲୁ ଯେ ଅନିରଙ୍ଗ ସେନ୍ୟମାନେ
ବେଳନ ପାଇଁ ନ ଥିବାରୁ ବିଦ୍ରୋହ ଲଗାଇ
କାନୁକରେ ଥିବା ଇଂରେଜ ଗୃତଗଢ଼କୁ ଆକ୍ରମଣ
କରିଥିବାରୁ ସରଦୂତ ଓ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗମାନେ
ଆତ୍ମକଷାର ବେଶ୍‌ବରେ ଅଛନ୍ତି । ଲାଟି ସାହେବ,
ଏ ସମ୍ବାଦ ସିନିଲାଟାରେ ତା * ରଜରେ ପାଇ
ଅଲିଖେଲରେ ଥିବା ସେନାପତି ମାଗି ସାହେ-
ବଙ୍କ ଠାକୁ ଗତରବର୍ଦ୍ଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗସ୍ତ୍ୟ
ହେବା କାରଣ ଆଜ୍ଞା ପଠାଇଲେ । କାନୁକାର
ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଇ ରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟମାନେ
ଭରତବର୍ଷକୁ ଫେର ଅସିବାର ଆଜ୍ଞା ହୋଇ-
ଥିଲା ସେମାନେ ପୁନଃଥାର କାନୁକାରତାରେ
ଠୁଲ ହେବାର ଆଜ୍ଞା ପଠାଇଲା । ଖାଇବରସ୍ତୁ
ସେନ୍ୟମାନଙ୍କର ଦିଲ ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ କେଳନ୍ତା-
ବାଦକୁ ସିବାର ଘାବେଶ ହେଲା । ତାଙ୍କରଙ୍ଗରେ
ଅନିରଙ୍ଗ ପଦମାନ ଅଲିଖେଲରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେବା ସେହି ମର୍ମ ଏହି ଯେ କେତେବେ
କାନୁଲୁ ସେନ୍ୟବିକାୟା ବେଳନ ପାଇବା ସବା-
ଗେ ବାଲହିପାରରେ ସମବେଳ ହୋଇଥିଲେ
ହଠାତ୍ ବିଦ୍ରୋହାଚରଣ କରି ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାରିପିଟି ବରି ଇଂରେଜ ଗୃତ-
ଦୂତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ମାତ୍ର ଗୃତଗଢ଼କୁ
ସେନ୍ୟ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ମାର ସେମାନଙ୍କୁ ହଟାଇଲେ ।
ତହୁଁ ବଜାରମାନେ ବାଲହିପାରରେ ଅଜାତ
ହୋଇ ପରି ଅନିରଙ୍ଗ ଭଣ୍ଡାର ଅନ୍ଧାଗାର
ଉତ୍ସାହ ଲୁଟିଲେ ଓ ବିଦ୍ରୋହକ ସଙ୍ଗ ମଣି
ଗୃତଦୂତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ । ତାଙ୍କ
ସାହୀଯ କିମନ୍ତେ ଅନିର ଜେନରଲ
ଦିଗ୍ବିଜ୍ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ବିଦ୍ରୋହ-
ମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିପକାରଲେ । ତହୁଁ ଅନିର
ଅପଣା ପୁଣି, କାନୁକର ବବର୍ତ୍ତିର ଓ ଅକ୍ଷ

ବେଳେ କିମାପଦ୍ମ ଲେବ ବିଶ୍ଵୋହମାନଙ୍କ
ଶ୍ରୀ ବଗରବା କିମନ୍ତେ ପଠାଇଲେ ଯାଏ
ସେମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲ ପାରିଲେ
ବିଶ୍ଵୋହମାନେ ତା ଓ ରଜ ପଞ୍ଚଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତ୍ତବକୁ ଆକମଣ କରି ତାଙ୍କ ବାସ୍ତ୍ଵାକରଣ
ଅଗ୍ର ଲଗାଇ ଦେଲେ । ଅନ୍ତର ତାଙ୍କ ରଜରେ
ଅର ପୂର୍ବତି ଓ ସଗିରି ହୋଇ ଲେନ୍ତି ପଠା
ଇଲେ ବି ସେ ନିଜେ ବିଶ୍ଵୋହଙ୍କ ଘେରରେ ପଡ଼
ଅଛନ୍ତି ସତ୍ତବକ ଅବସ୍ଥା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର ଜଣା
ନାହିଁ । ତାଙ୍କରିମରେ ମିଳାରେ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରବେଶ
ହେଲା ଯେ ନଳଦୂର ଓ ତାଙ୍କ ସଜୀମାନେ
ମସି ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି କେବଳ ନଅଜଣ ସଞ୍ଚାର
ସାସର୍ପୀର ବାହାରକୁ ଅସ୍ଥିବାରୁ ପଲାଇ
ଅବି ଅଛନ୍ତି । ଗ୍ରବ୍ରତଙ୍କ ସେନ୍ଧ୍ୟ ଉତ୍ସମରୂପେ
ଆବୁରଣ୍ଣା କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ବିଶ୍ଵୋହମାନେ
ବାଣ୍ଡୁଥୁରେ ନିଅ ଲଗାଇ ଦୂରକୁ ପରିବାରୁ
ସେମାନେ ଅବଲମ୍ବନ ପଡ଼ିଗଲେ ।

ଲକ୍ଷସାହେବ ଏ ସମ୍ମାଦ ପାଇ କେନରି
ଗୁବଟ ସାହେବଙ୍କୁ ସେଣ୍ଟ ସହାତ କାରୁଳକୁ
ଥାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ପଢ଼େ ଆହୁର
ସେନ୍ୟ ସିବେ । ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଡାଜ୍‌ର
ମାହାୟଥ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଅଛନ୍ତି । ଗୁବଟସାହେ-
ବଙ୍କସଙ୍ଗେ ଯୋଗ ଦେବା କାରଣ ଥାଇ ପୂର୍ବ-
କଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେନ୍ୟମହାତ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଅଛନ୍ତି
କେନରିଙ୍କୁ ଆର୍ଟସାହେବ କାନାହାରକୁ ଆପଣା
ଅସକାରରେ ଥିଲେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିଭିତରେ
ସମ୍ମାଦ ଆଧିଆଚି ଯେ ଫିଦୋହମାନେ ଅନ୍ତର-
କର କୁମାରକୁ ମାରି । ତାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ କାନା-
ହାରର ଲୋକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହ କରିବା କାରଣ
ମନ୍ତ୍ରାଜ ଅଛନ୍ତି । ଗୁବଟୁକର ଗବ ମିଳିଅଛି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଅମେରାକେ ଅନନ୍ତପଦ୍ଧତି ଅବସତ ହେଉଁ ଯେ ଶ୍ରୀ
କରନାଥ ମହାପଦ୍ମନାୟଙ୍କ ମହିରର ରର ସାରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ରହ-
ଗାର ପିଲ ହେବାରୁ ଖଣିରଣ୍ୟ ସିଂହପୁରାର ଥାରୁ ବିମନ-
ବାହିପିଲ୍ଲାଙ୍କ ମେନେକଳ କର୍ମରେ ନିୟନ୍ତ୍ର କରିବାର ବନନ୍ତି-
ମେଲ ମନ୍ତ୍ର ର କରି ଥାରୁକୁ ହରମାସର ଛୁଟ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ କର୍ମରେ ସେ ମାହିକ ତନ୍ଦରତ କା ଦେବଜ ଘାରକେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ସୁରି ଅଭ୍ୟାସ କରନ୍ତି ହେଉଁ ସେ କମିଶନଙ୍କ ଦିଗ୍ବ୍ୟାଗାର କରିଲେ ମୁସା କଲେହଣ୍ଡଳ ବିରାପ୍ତାର କାରୁ ବିଲକ୍ଷମ କୋଷ ଏବଂ କଟକ ନିସ୍ତରଣ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା । ଏ କନ୍ଦୋହପ ଅଭ୍ୟାସମ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଏଥିଲ୍ ନାହିଁ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏକ ଏକ ପାନର ପକାଇବାରେ ମାତ୍ର ଯାଦି ହୋଇଲା ।

ଠାରେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଦରଖାସ୍ତ ଅନେକ
ଶୁଣିବ ପଚି ଅଛି । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ଦରଖାସ୍ତ-
ମାଳକୁ ନବଳ ପ୍ରକାଶତ ଦୟା ପ୍ରକାଶ ବିବାହ ଆତେଜୀ-
ବେ ଜମିଦାରଗଠାର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଜମିଦାରମାନେ
ସରକାରରୁ ହାତ ନ ପାଇଲେ ପ୍ରକାଳ ପ୍ରତି ଦେଇଲେ ଦୟା
ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ହାତ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ କି କା ଏ
ପଞ୍ଚରେ ତଥାତ ହେବାର ଅବଶ୍ୟକ । ଜମିଦାରମାନେ
ସରକାରରୁ ଶୁଣ ନ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରୁଷାରେ ପ୍ରକାଳ
ପ୍ରତି ଦୟା ବିବାହ କରନ୍ତି ।

ପ୍ରେସର କିମ୍ବା ମେଲୋଡ଼ିଆ ପିଲାପ ସହେଦ ବିଶ୍ଵାନା
ସଂବାଧେ ପୁରୁଷ ଓ ସୁତ୍ତର ତେଗୁଡ଼ା କଲେବୁର ଶାତ୍ର
ଶାତ୍ରାକାନ୍ତ ମର୍ମରୀ ପୋର୍ଟାର ଫଳର ଦୋରାଣଙ୍କୁ ।

ଜଣେ ଦେଖି ଅହସ୍ତ କୋରାଧାର ବନୋଦ୍ଧୁ ରତ୍ନମ
ଭୂଷେ ଚଢ଼ିଲ ଶାହି । ଦ୍ଵାଦ୍ଶମାନେ ପ୍ରକାଳ ଯୁଗାନ୍ତରେ
ଅସ୍ଥାନରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ସତ୍ୟ ଥିଲେ
ଅନୁଭବ ଅଛି । ଗତ ମେ ମାସରେ କ ୨୦ ଏ କେବଳମେନ୍ଦ୍ର
ବରଣୀପ୍ରଦ୍ରିଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିଲେ ଓ ଗତ ଅଗ୍ରହୀମାସରେ କ ୨୦ ଏ
ଅମିନ ବରଣୀପ୍ରଦ୍ରିଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବିକାର ମୁଣ୍ଡ
ମନେ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବରୁବା ବରୁବର୍ଣ୍ଣୀୟ ସମ୍ମାନୀୟ କବିତା କବିତା କବିତା
ପମ୍ବ କରନ୍ତି ନ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥକାରେ କର୍ମମେଳନରେ
ଅବେଦନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କର ଆହୁତି । ତାଙ୍କ ଯାବେଠ-
କ ପରଳ ହେଉ ।

ବାଲେସୁରର ଜୟନ୍ତୀ କଲେହର ମୌଳିକ ଅବଳ
ଶାକ୍ତାରୁ କଦମ୍ବ ହୋଇଥିବ ଓ ପାଇ କରିଲା
ଗାରୁ ତାରଣୀପ୍ରସାଦ ସ୍ବରୂପ ନହେଲାରେଣୋ ସବଳିକରିଛାରୁ
ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର ।

ଅସେମାକେ ଅନ୍ତର ପୂର୍ବକ ମୟୁରଙ୍କ ପଦିକାରୁ ଅଛି
ଏହା ହେଲୁ ଯେ ମୟୁରଙ୍କର ମହାବଳୀ ଅପଣା ବନ୍ଧୁରେ
ପୂର୍ବକ ଶିକ୍ଷାର ଉଦ୍ଦତ ପଥରେ ସବୁକାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ପ୍ରଥମେ କହିବା ଶାସନମାନକୁ ପ୍ରାହୃତିମାନଙ୍କ
ପୂର୍ବକ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାହୃତିମାନଙ୍କର କରିପାରି
ଏରେ ୩ / ୨ ଶତ ଦେଇଥିଲେ ବୁନ୍ଦୁ ପ୍ରାହୃତିମାନଙ୍କ
ଭବନଙ୍କ ଶୈଖ ସେମାନେ ଘର ପଡ଼ିବୁ ଅବୁଧାରୁ କରି
ପ୍ରାହୃତିମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇଲେ । "କହୁ" ମହାବଳୀ ପଢ଼ି
କରି ଅସୁଳକର ସେହି କଳାରେ ପାହୋଡ଼ କିନ୍ତୁ ଶୈଖାପୁ
ରୁକ୍ଷ କବିଦାଳୟ ଦିଲ୍ଲି ଶାସନରେ ଶାପିତ କରି ରହିଲା
ପଠି ବିଦ୍ୟାକୟରେ ମାପିତ ଦଶକା ଦେଇଥିଲେ
ତିତ ନସୁନ୍ତ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ବିଦ୍ୟାକୟ ସାକଷରରେ ରଜ୍ଯ
ପ୍ରଧାନ, ଅଧିକ ଓ ବ୍ୟୋଜନ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଏବଂ ଆମ୍ବାଦି

ରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ସଂସ୍କରଣ ହୋଇ ଯାଇପାଇଁ ଦେବ
ପର୍ମିତ୍ର ନିର୍ବିଳାଶିତ ଜୀବିତ ହେବା ଶିଥମୁକେ
ଏହାର ଫୋଲରେ ସଂସ୍କରଣ ଉଚ୍ଚତିଷ୍ଠା ପାଇଛେ ।
କୁଠ ଶିଖାର ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚରେ ମହାବିକାଳର ଏବଂ
ଯୋଗ ଓ ନିର୍ବିଳାଶ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟମାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ
ଆରଥୁର୍ ଓ ବାହିକ ପ୍ରସଂଗ ବିବରଣ୍ୟ । ଅନ୍ୟ ବିକାର
ମାନେ ଅପଣା ସାଧାନ୍ୟାବେ ଏହାରେ ଯତ୍ତ କଲେ
କିମ୍ବା ସଂସ୍କରଣ ଶିଖାର ବିବ୍ୟାର ଦେବ ।

ଦୁଃ ଦେଖିଲେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଧର୍ମର ଗୋଟିଏ ୧୦ ମହାତ୍ମା
ଶବ୍ଦ ଓ ଅଭ୍ୟାସର ବରତ୍ତ ଅବିନାସ ହୋଇ ଅବାକ୍
ହୁଁ । ୧୦ବାରୀ ଦେଖିଲିମାନେ ମୂୟ ଶାର୍ଣ୍ଣର ଜୟା-
କମିଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣକୁ ପଥାଇ ନିର୍ମଳତାରେ
ଦେଖି ନ କରିଲବା ଓ କୃତ୍ୟାପଦ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମଳ

ହେବାର ମହିନେ ସାଜ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ମାତ୍ର ମାରିଲେ
ବାବାର ପ୍ରକାର ଗୀରା ଓ ଶାଦିକର ଦେଇଁ ଓ ଝାନାଧା-
ରରେ ଉଠିଲେ । ଗଣ୍ଡିମୟ ଠେଳାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି
ବାଚେଇଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦେହ ଫାଟଇବ ଓ ସେମାନେ
ଲାଗେଇଲୁ ହିନ୍ଦ କର ତନୀଜ ପର୍ବତୀ ଘର ବା ଚନ୍ଦ ହି
ନ ଦେଇଁ । ନିମ୍ନ ମାତ୍ରାଗାରେ ମରିଗଲ ଓ ଦୂରଜଣ
ଆହାରରେ ମରେ । ଏ ବିଷାକ୍ତ ରକ୍ତ ପାଇବା ବାଲର
ଦୂରକଳ ଘାରୀ ଦେଇ ଦୂରକଳ ଉତ୍ତମମୁଁ ହୋଇ ଓ କରେ
ଦୂରକଳ ମନା ହାତ୍-ପ୍ରାଣ ହରିଦରେ । ଏ ଦୂରମୁଖଦାରକ
ବ୍ୟାପାର କୁଣ୍ଡ ସ୍ମରଣକ ଜୀବାଲରେ ଅଧିକାରୀ ସେ
ଦୂରକଳ କରାର ଅଳ୍ପ ଦେଇ ଥିଲୁ । କୁଣ୍ଡ ମହିନେ ଯଥୋ-
ତୀ ଶକ୍ତି ଦୂରକଳ ରତ୍ନ । ଆସମାନେ ଏ ଦେଖାଯି
ମହିନେ ଓ ମଂଧ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୂରକଳରେ ବରତ୍ର ହେଉଥିଲୁ
କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ମହିନେ ସମ୍ମର୍ମି କିମ୍ବା ଅଛି । ମକଳ ଦେଇର
ମହିନେମାନଙ୍କର ଏହି ମନୀଶର ବାହୁବି ? ନିଳାଖମ୍ଭ କ
ହେବୁ କରିବ କରିବ ଓ କରିବିଲାରେ ପରିର୍ବାର ? ପୂର୍ବେ
ଦେଇଲାରେ ଅଳ୍ପକ ମଠ ଥିଲ । ମଂଧ୍ୟମାନର ଏହି ମନୀ
ଶରୀର ଓ ଅପରିହ୍ୟ ଦେଇ ବାହା ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇଲା ସେବର
ରତ୍ନାବ ଦେଇଁ । ଜାମ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ମନୀଶାହଙ୍କ ପୁଅୟ କରିବିର ଆର ଜଣେ ଏହା ପାତ୍ରିଗା
ହେଉ ଘରେଇ ଥାଇବା ମାତ୍ର କାହିଁ ଅଛୁମ୍ବା କାହିଁ କାହିଁରେ
ହାତକାଣି । ସହୃଦୟର ତାଙ୍କ କିମହିର ହୃଦୟର ହୋଇ
ଅଛି ।

ମଦତ ହାତକାର ନିମ୍ନଲେଖିତ ଉପାୟ କବେ ପାଇଁଲେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସଥି— ୧ ମଦତ ବା ଶହିମ ବନ କରିଦେଇ
ଏବେଳେ କରିବାର କରିବାରୁ ହେବ ନାହିଁ । ୨ ମଦତ ଗରବା
ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟରେ କମେ ବସ୍ତାଯୀ ଦେବ ବିବାହର ନାମପାଇଁ
ଏହି ସେ ସେ ତାକୁ ମଦତ ବା ଶହିମ ପୁଣ୍ୟ ଦେବକ ନାହିଁ ।
ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ କୋରହାଇପ୍ରତ୍ତି ନାମକ ଜୀବନ୍ ଚନ୍ଦ
ବା ଆଦିକୁ ହେବ । ୩ ଜରମ ଅଟାଇ, ଦୃଷ୍ଟି, ବଜାଆନ୍ତା
ବ୍ୟକ୍ତି, ହେବେ ଏହି ଏହି ପରମାଣୁରେ କରାଯାଇ ଓ ସ୍ଵରୂପ
ହେବକ ମର୍ବଦା ଆଦିକୁ ହେବ । ଥାତା ହେବେ କେବଳ
ପୁଣ୍ୟର ଅଳକ (ନୁହେଇ ଜୀବନ) ସମାଜ କରିବରେ
ବନ୍ଦନ ବିହାରୁ ହେବ । ସେଇ ମଦତମାନେ
ଦରକ ମନ୍ଦିରଙ୍କରୁ କେବଳ ବନ୍ଦ ମଦତ ପଢିବାକୁ
ହା କରିବି ଠିକ କହ ପାଇବାର ଅନ୍ଧକାରେ କରିବ ନାହିଁ
ଯମାନେ ଏ ଉପାୟ ମନ୍ଦିରମାନ କର ଦୁଇ ।

ବକ୍ରିମେଣୁ ସିନମୋହା କରିବ

କରିବାର ପରିମାଣରେ ଏହା ଅନବାଧିକର କଷିଦା
ଅନିକତାର ପ୍ରାଚୀନୀ ଦେଖାଯି ତ ବନ୍ଦଳ ଉପରେବିଦେଶୀ
ପାଇଁ ଏହା ବନ୍ଦୟ ହେଉଥିଲା । ବନ୍ଦଳର ଗୋଟିଏବିର
ପରିମାଣ ସୁଧାରିବାରେ ତାମାସୁଲ ସହି
ଲଭାରିତ ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦୟ ହେଉଥିଲା ସଥା ଏ ଅଭିନ୍ୟାନ
କୁ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ମୁକ୍ତ ୧୯୯୫ ମୁକ୍ତ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ
ଜେବେ ଜାଗର ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ବନ୍ଦୁକାର ହେବ ।

କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ମଳ ପାଇଁବା ସହିତ କିମ୍ବା ଦୁଇବାଦିନାର ବାହୀନୀ
ଏବଂ ଦିନାର ପରିପାଲନକୁ ମୁହଁତ ଉପରାଶିତ ହେବ ।

CORRESPONDENCE.

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPICA.

SIR,

The Native Civil Service scheme has at last after a long incubation been ushered into the world, and the people of India have thus had an opportunity offered them to think how far it would tend to raise their political status.

It has been ruled that "each local Government may nominate persons who are natives of India for employment in Her Majesty's Covenanted Civil Service in India within the territories subordinate to such Government," and that 2-5ths of the appointments on reduced salaries will be exclusively reserved for the natives in future. It is not clear from the rules whether the natives will hereafter be allowed to compete with their English brethren in the open field in the same manner as they were doing before, or whether this privilege has been entirely taken away from them. The result that may ensue from the adoption of such a system, I mean, the nomination system, judging from our past experience of cases in which it was so applied will, it is supposed, be far from being very cheering, inasmuch as it may likely lead to favoritism to the disregard of the claims of the really well-educated and deserving subjects of Her Imperial Majesty in India. It is said that the scheme has been the fruit of a couple of years' deep thinking and contemplation. But what strikes us most is to find it not at all well spoken of even by many of those for whose benefit it has been devised. For the Native Press with one voice have condemned it.

English education has produced a mighty revolution in native intellect and thought, and has awakened in the minds of the people a true sense of justice and wrong. The Indians of the present day are not the same as they were 50 years back; for socially and intellectually they have gone many a step in advance. They have well understood the exact interpretation of "First deserve and then desire" and it is in consequence of this they do no longer now worry their rulers with representations of their ideal wrongs or hanker after favors which constitutionally they cannot claim as a matter of right.

The highest offices of trust and responsibility were formerly monopolized by the Europeans passing the covenanted Civil Service Examination in England. We had no cause to grudge against this. For the natives did not then possess that tact and ability so indispensably required for the performance of such an onerous duty, neither had they means or courage enough to stay in England for 2 or 3 years for the purpose of competition at the said examination. But those obstacles being now removed I do not see any reason why facilities should not now be given them to compete with their English brethren at home. It is not desirable to create an invidious distinction between the natives and the Englishman by creating the Subordinate Civil Service scheme. Throw open indiscriminately the Covenanted Civil Service Examination to both the natives and the Europeans and if the former be not found coming up to the mark, they do not deserve any favour from the hands of our Government. The Indians in fact never prayed that any undignified concessions should be made in their favor in this respect, what they wanted is that they should be treated on equal terms with their European brethren, and be allowed a certain share, if not the greatest, in the administration of their own country. They never asked for any exemptions from the test to which others are subjected; but their prayer has only been to keep in tact the former limit of age at which they were admitted to the covenanted Civil Service Examination. For it is well known that the reducing recently of the maximum limit of age to 19 years has almost been considered tantamount to closing the doors of the said service against the natives of India. The new scheme, simple as it is both in its form and scope, has I regret to observe, been deemed in many native circles, a retrograde measure ill calculated to produce the desired effect.

Yours Sincerely,
10-9-79.
QUIDNUNC.

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରୀବାନ୍ଦିକା ଉତ୍କଳପତ୍ରକା ପଞ୍ଚାବିକ
ମହାମୟ ସମୀପେଷ୍ଟୁ ।

ଆଜା ପାଲେଷୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଗନ୍ତେ କୃଷ୍ଣ-
ମଣ୍ଡଳ । ମୌ ପରବର୍ଷର କିବାସୀ ଆଜିବନ୍ତୁ
ମହାର ବହନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କ ନିଜ ଗୃହରେ ମାତ୍ର
କୁଠା ଗୋଟିଏ ପିଣ୍ଡଦୂତା ଅଜନ୍ତୁ

ଦେବ ହେବ ବୁଦ୍ଧି ଏ ଦୁ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ
ମାତ୍ରକୁ ଦେବ ଅକଷ୍ମାତ ଓ ଦୁଆ କାନ୍ତ ହେଲୁ
ଅଗର ପାଶ୍ଚରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେଲୁ ଏହାର
ଏବଦିଶୁ ଉତ୍ତାରେ ତାହାର ମାତ୍ରକୁ ଅଛି ତଥେ
ସଥିବା ସ୍ଥି ସମୟରେ କହିଲେ ଯେ ତୋ ହିଅକୁ
ବେଳେ ଯାଇଥିଲୁ ରୁ ମୋତାହାତୁ । ତଥାଦ
ସେ ସ୍ଥି କବାଟ ପିଣ୍ଡାର ଦେବିଲେ ଯେ ତାହା
ବାହୁବିକ ଏବଂ ସେ ଦ୍ୱାରବେଶରେ କହିଲୁ
ହୋଇ ପାଇଲ । ତଥାଦ ବେମାନେ ବାକୁ ଦାଖି
କବାଟ ପିଣ୍ଡାର ଦେବ ଅଛିଲେ । ସେ ବାଲକା
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତା ଓ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରା } ବଗମୁଦ
୩୮୧୨ } ଶ୍ରୀ ଭବବଜାତର ଦାସ ।

ନହୁତମ ବା ନିଦାରଳା ଦେବ ଅଛି ତହିଁର କାମ
ରାଜେନ୍ଦ୍ରାରେ (Soniambulism) ଏବେଳ ନିକୁଳ
ଅକଷ୍ମାରେ ପଥର ଓ ତହିଁର ଲକ୍ଷଣ ଏହି ସେ କେହି
ରଠ ଅତେଜନ ଅକଷ୍ମାରେ ଅନେକ ଦୂର ଗୁରୁତାରୁ, କେହି
ଗହରେ ବଢ଼ିବା ପାରି ରୁହାତି ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ କରନ୍ତି ।
ରେଣୁ ଗତ ଗଲେ ତେବେଳା ହୃଦୟମାତ୍ର ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକ
ବାହି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୂର ସ୍ମୃତରେ ଦେବାତ୍ମା ଏହି ସେଇବା
ଏହି ବେଶକଷେତ୍ରେ କୋତରେ ସବା ପିଲାକୁ ଦେବନ ରଠି
ବର ପତ୍ରାତର ପାଇଅଛି ଏଥାରେ ପିଲାକୁ ଶ୍ରୀର
ଦେବ ସର ମଧ୍ୟ ଅସି ଅପେ ଶାରୀରକ ଘେରି କିମା
ବନ୍ଦେସ୍ତ୍ରେ ଅଳ୍ପ ତେବେଳାରେ ତାହାର ସ୍ମୃତବତ୍ତ କିମା ସତରକ
କିମା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ ସ୍ଵରଗପତି ଦୋଷେ ସେହି
କଥାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହେବାକୁ । ସନ୍ଧାନକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

FOR SALE.

PURE CASTOR OIL

At the Cuttack Lunatic Asylum
For medicine—Annas 7. per bottle.
s. c.

For lamp—1-12 per rupee.

Apply to

SHEIKH IMAMUDDINEEN
Dorogah.

ବନ୍ଦକ ପାଗଲଶାହରେ ଉତ୍ତମ ରକମର ଲଗାଇଲ
ଅର୍ଥାତ କଷ୍ଟର ଅଥବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ କିମାରେ ମୂଲ୍ୟ
ରେ ବନ୍ଦେସ୍ତ୍ରେ ହେବାକୁ ସଥି—

ଶେଷ ଯୋଗକ ସକାରେ କୋ ୯ କଲ୍ପ ଟୋଳ
କିମାର ତଳେଖରେ କିମା ନମିର ସେ ୧୨ କଟେ
ତା ୨ ରମ୍ପ ପେପର୍‌ମେଲ୍ଲା } ସେ ଏମାରକାଳ ମହିନେ
ସେ ୧୦୫ ମହିନା । } ଦାରୋଗା

ଡେଶାର ଲକ୍ଷିତାସ ।

—X—

ଆ ପ୍ରାସାମୋଦକ ଅଗର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ।

ମୂଲ୍ୟ ଏକଟଙ୍କା ମାତ୍ର

ବନ୍ଦେସ୍ତ୍ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । କଟକ ପ୍ରାସାମୋଦକ ସନ୍ଧାନକ
କମ୍ପରେ ପ୍ରାସାମ୍ୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରମଳପତି ଦେବ ।

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଚିତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭ ୧୪ ଶତ
ମ ଗାଁ ଖାଁ

ତା ୨୦ ଇଙ୍ଗ ମାହେ ସିପ୍ରସର ସନ୍ଧାନ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟିନ ଦିନ ଜନ୍ମ ହେଲା ପାଇଁ ଶନିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଲାରୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେଙ୍କା

ଆମ୍ବୋମାନେ ଅଭିନ୍ଦନ ଅନନ୍ଦପଦ୍ଧତି ସେହି ଏଥେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନର ଚଳନ ମାସ ତା ୧୦ ରଖି ଲେଖିଛି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବଞ୍ଚିଲଙ୍କ ନାମର ଏକ ପତ୍ରରେ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ ବର୍ଷିକ ଟ ୨୫୦୦ ଲାକୁ ଡଣ୍ଟା ଆୟ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବଞ୍ଚିଲାର କଲେକ୍ଟର ସହେବମାନେ ଲାଇ ସେନ୍ସ ଟାକ୍ସରୁ ମୁକ୍ତ ଦେବେ । ଏ ଅଜ୍ଞା ଆୟ ପ୍ରତିରତ ଦେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାରୁଣକଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯେ ଅନେକ ଦୁଃଖିକର ଭାଷା ଉପକାର ଦେବ ଏଥିରେ କିମ୍ବା ପଦନେତ୍ର ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଏକଟି ଲେଖନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସର୍ବିଅର୍ଥ ବେଳିବ ଅନୁରୋଧରେ ଏ ଶୁଭ ଘଟନା ପରିଥିବାରୁ ପାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲା ।

ଦର୍ଶଣରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରେରିତପଦିର ପ୍ରତ୍ୟେତିରେ ଆମ୍ବୋମାନେ କୁର୍ମପାର ଶିରୋଜାମାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏଥୁପୁଣେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁଁ ପାଠକମାନେ ରହିରୁ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରତିବାଦରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ପତ୍ର ସେହି ପଡ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କାରୀ ରକ୍ତ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ପତ୍ରପ୍ରେରକ ପ୍ରଥମେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି “କେହି ଅପଣାର ଟେକ ଫିଡ଼ିନ୍ଟି ନାହିଁ ସକଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲେକ ସକଳପ୍ରକାର ଧର୍ମବିଲମ୍ବିମାନେ ଅପଣା” ଟେକ ରଖିବାକୁ ଯଧୁରେନାଟି ଚେଷ୍ଟା

କରନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତେଜନ ଦେଲେ କଟୁଣ୍ଡିହାର ଦେଉ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟହାର ଦେଉ ଆପଣା ମର ବଳବତ୍ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଅଛି ଅଥବା ଏହା ସାରାବିକ” । ଆମ୍ବୋମାନେ ବୋଧ କରୁଁ ଏହି ସାବବଶରୁ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଏଗୁତେଣୁ ଅନେକ କଥା କହି ଅଭିନ୍ଦନ ପଢ଼ିକାର ଦୁଇ ପୁଣ୍ଡା ପୁଣ୍ଡ କରିଥିଲା । ଆର ତାଙ୍କୁ ସହସ୍ର ଦୁଇରାରେ ସେ ଦୁଇବେ ନାହିଁ କେବଳ ଆମ୍ବୋମାନେ ଆପଣା ମରର ଟେକ ରଖିବାର ଜ୍ଞାନ କରିବେ । ଅଭିନ୍ଦନ ତାଙ୍କ ପଦର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାର ଅନାବଶ୍ୟକ । ଆମ୍ବୋମାନେ ଧର୍ମବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା କହି କହି କାହିଁ ଅଳୀକାକୁ ସମସ୍ତାରର ଅନୁପକାରିତା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାତାଦେଶାରଥିଲୁଁ ।

ଗତସପ୍ତାବ୍ଦ ଅପେକ୍ଷା ପାପଲର ଅବସ୍ଥା ଅଧିକ ସ୍ଥର ନାହିଁ । ରତ୍ନ ସପକ୍ଷ ଦେଲେ ପୋକେ ବିପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ପାପ ସୁନ୍ଦା ରଖି ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସୁତ୍ରର ଗୋଚରକ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା କେତେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଲୋକ ଗୁରୁତ୍ବରୁ କିମ୍ବା ତଣ ବାହାର କର ଗୋଚରକ ଶୁଅର ଅଛନ୍ତି । କଖାରୁ ପୋଇ ଉଦ୍‌ଯାଦ ପୁନା ପୋକଙ୍କ ମର୍ମର ରକ୍ଷା ପାଇ ନାହିଁ । କାହିଁ ଓ ଅନ୍ୟ ପରିମାନକର ବଡ଼ ମହୋତ୍ସବ ଲଗିଥିଲା । ବିଲରେ ସେମାନଙ୍କର ମେଲା ହୋଇଥିଲା ଓ ପୋକ ଖାଇବାରେ ସେମାନେ ରହ ହୋଇଥିଲା

ଏଣୁକର ପୋକଙ୍କ ସଖ୍ୟା କିମ୍ବା ଡଣ୍ଟା ପତିଥିଲୁ ସୁଖର ବିଷୟ । ଓ୍ୟାଲୁ ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ନାଲଜଳ ବିଶେଷ ପରିମାଣରେ ବିଲରେ ମଜାରଲେ ପୋକ ଶୁତ ଯିବେ । ଏ ଉପାୟ ବିତିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଅଭିନ୍ଦନ ପ୍ରଜାମାନେ ବିଲରେ ଥରେ ନାଲଜଳ ମଜାର ହୁଅନ୍ତି ।

ଏହା ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୋମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ବରଗ ଦେଲୁଁ ସେ ଗର ମଙ୍ଗଳବାର ବିଶେଷ ବର୍ଷା ହେବାରୁ ଅନେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ କାଳିମୁଖ ପୋକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଦେବେ ନାଲ ଜଳରେ ପୋକ ନଷ୍ଟ ହୋବାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ।

ମୂରଣ୍ବିଦାବାଦିଜନ ଅନୁର୍ଗର ଇସଲମପୁରରେ ବନ୍ୟାଯୋଗେ ଭାଷା କଷି ହୋଇଥିଲା । କୋତିଏକୋଶ ଲମ୍ବ ଓ ଦୁଇକୋଶ ଓସାରରେ ବିଲ ପାଣିରେ ବୁଝିଥିଲା ଓ କେଉଁଠାରେ ସାଇଦାର ପାଣି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ପାପଲ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଓ ଦୁଇଶତ ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ବଡ଼ କଷ୍ଟରେ ଅଛନ୍ତି । ମୋଟ ଗୁରୁଲର ଭାବ ଟକ୍କାରେ ବାଲେଶ୍ଵର ସାର ଆଠେର । ବେହାର ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ୟା ଯୋଗେ କିଶେଷ କଷି ହୋଇଥିଲା ଆହୁ କେବେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରବୁର ବର୍ଷା ଅଭିବେ ପାପଲର ଅବସ୍ଥା ମନ ହୋଇଥିଲା । ଏବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ପାପଲର ଅବସ୍ଥା ଏକପ୍ରକାର ହଲ ଅଟଇ ।

ଭକ୍ତିରଷାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ସାହୁଦ୍ୟ ଓ ଖଣ୍ଡିଏ
କୃଷିକଳାନ ରଚନା କରିଦେବା ସକାଶେ ଅମ୍ବା
ମାନଙ୍କର ଶ୍ରୀକୃତ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ଯେଉଁ
କିଞ୍ଜାପନ ଦେଇଥାଗ୍ନି ତହୁଁ ସମ୍ମର୍କରେ
ଅନେକ ଲୋକ ଅମୂଳକୁ ପଡ଼ିବାର ଏବଂ
ମୌର୍ଯ୍ୟକ ପରିଦର୍ଶନ କି ତହୁଁ ପୁସ୍ତକମାନ
କିପରି ହେବ । କିଞ୍ଜାପନରେ ଯାହା ଅଛି ତହୁଁର
ଅଭିରତ୍ତ ଆମ୍ବୋମାନେ କିମ୍ବା କହ ନ ପାରୁ ।
ବାସ୍ତବରେ ସାହୁତ ବିଷୟର ପୁସ୍ତକ କିପରି
ହେଲେ ପୁରସ୍କାରର ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ତହୁଁର
ବିଷ୍ଟାରର ବିବରଣୀ ଲେଖିବାର ଉଚିତ ଥିଲା ଓ
ମଧ୍ୟ ତହୁଁ ସକାଶେ ପାର୍ଶ୍ଵ ସମୟ ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ । ସାହୁତ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଡେଶାରେ ଯେପରି
ହୋଇପାରେ ତାହା ହୋଇଥାଲୁ ଏବଂ କିମରଣ
ତହୁଁ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ବାହାରିବାର ସମ୍ମାନନା
ଏପରିପୁନେ ଯେବେ ପଦଶ୍ରମେୟ ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା
ପୁରସ୍କାର ଦେବାକୁ ସଙ୍କଳ କରିଥାଇନ୍ତି କେବେ
ତାହା କଲିବ ସାହୁଦ୍ୟରୁ କେତେ ଭଲାଙ୍ଗ
ହେଲେ ତଦ୍ୟୋଗ୍ୟ ହେବ ତାହା କହିଦେ-
ବାର ଉଚିତ । ଅରୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ବିବେଚନା
କରୁଁ ସେ ଡେଶର ସାହୁତ୍ୟର ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦେଲେ
ସେ ଏକାବେଳକେ ଭାଗ ଭଲାଙ୍ଗ ପୁସ୍ତକ
ବାହାରିବ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ ମଧ୍ୟ କୃଷିକ-
ଳାନ ବିଷୟରେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଭଲାଙ୍ଗ
ଗ୍ରହମାନ ଅଛି ସେ ସମସ୍ତକୁ ଭଲ କର ପାଠ
କର ତହୁଁର ସର ଓ କାର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟମାନ
ଏପରିଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ କୃଷିର ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗେ
ତୁଳନା କର ତହୁଁର ଭଲାଙ୍ଗ ସାଧନ ଉଦ୍ଦେଶ-
ରେ ଯାହାୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେବପ୍ରକାରେ ଖଣ୍ଡିଏ
ଭଲାଙ୍ଗ ପ୍ରକାର ଲୋକା ଯୋଗ୍ୟ ପୁଣିଷିତ
ଭଲାଙ୍ଗ ବା ବଜାୟ ଲୋକ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି
ଓ ତହୁଁର ଅଧିକ ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲେ
ଅଭ୍ୟହିମ ଗ୍ରହ ବାହାରିବାର ସମ୍ମାନନା ଥିଲା
ମଧ୍ୟ କମିଶ୍ଵର ସାହେବ ସାହୁଦ୍ୟ ସକାଶେ ଅଧିକ
ଏବଂ କୃଷିକଳାନ ସକାଶେ ଭାଗ ପୁରସ୍କାର ଦ୍ଵାରା
କରି ଗବର୍ଣ୍ମେୟପ୍ରଦତ୍ତ ଟଙ୍କାର ସମ୍ମତ
ଫଳରୁ ଡେଶାକୁ ବହାର କରିବାର ଭାଗ୍ୟ
କରିଥାଇନ୍ତି । ଅମୂଳକ ପୁଯୋଗ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ-
ଇନଷ୍ଟରିଯାଲ ଏବପ୍ରକାରେ ସମ୍ବଲମର୍ଗ ନ ଦେ-
ଲେ କାହିଁବ ?

ଓেଲ ମୁକ୍ତିଆରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେ ନୂତନ
ଅଭିଜାନ ହେଉଥାବୁ ତହିଁର ନୂତନ ବିଦ୍ୟମ୍ବରେ
ଦିଗ୍ନୋତି ପ୍ରଥାନ ଅଣ୍ଠଇ । ଗୋଟିଏ ଏହି ଯେ
ଓେଲ ଫିଲ୍ ବା ସୁରମ୍ଭାର ବିଷୟରେ ମୋରକ
ଓେଲ ମୟରେ ଲେଖିଛି ଚୁକ୍ତି ହେବ ଓ ଯେ
ଚୁକ୍ତିପଥ ନକଦିନାରେ ଦାଖଲ ହେବ ଓ ଏଥର
ଚାଲୁ ଯେତ ନକଦିନା ହେଲେ ଅବାଳଜ
ଚାଲୁ ଅନ୍ତରୀମରେ ଛନ୍ତି ଦେବେ ବିମ୍ବା ଭାବା
ଅନ୍ୟାୟ ଜଣାଗଲେ ଚାଲୁ ରହ କରିବେ ବିମ୍ବା
ଚାଲୁ ଟଙ୍କାରୁ ବିହି କାଟି ଦେଇ ପାଇବେ ।
ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟରେ ଓେଲ ଫିଲ୍ ବା ସୁରମ୍ଭାର
ସଂକାନ୍ତରେ ଦିଶୁଣ ଦେବା ନେବା ଦଶମୟ
ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ କେହି ଓେଲ ବା
ମୁକ୍ତିଆରଙ୍କ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେତୁ ଚାଲୁ
ଟଙ୍କାରୁ ବିହି ଦିଶୁଣ ନେବା ବା ମାରିବ ବା
ଅପଣା ଦିଶୁଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯଦ୍ୟପି ଓେଲ ମୁକ୍ତିଆର
ସେ ମୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦିଶୁଣ ଦେବ ବା ଯାଚିବ
ବା ସେ ଦିଶୁଣ କାଟି ରଖିଥିଲେ ତହିଁରେ
ସମ୍ମର ହେବ ତେବେ ଭାବାର ଦିନା ପର-
ଗନରେ ଛାତ୍ରମାସ ଜାଗ୍ରତାର ବା ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥଦଶ ବା ଉଚ୍ଚୟ ଦଶ ହୋଇ
ପାଇବ ।

ପ୍ରଥମ ବିଦ୍ୟ ପୋଷକତାରେ ଖୋଜିବାହେବ
ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଳକ ସାହରେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଲେ ଯେ
ବଜମୌକିଲର କଲିକତାରେ ବିହି ମନ୍ଦିମା
ହେଲେ ସେ ବାରଷୁର ବା ରଲ ଡେଲ ଲିସ୍ଟର
କରିବା କାରଣ ଅଧିଗ୍ରହଣ ମୁକ୍ତିଆରଠାରୁ ଅନେକ
ଟଙ୍କା ଧାରା ବିହି ମୁକ୍ତିଆର ଅଗେ ଅପ-
ଶାର ଲାଭ କଥା ବୁଝି । ସେ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତମ
ଡେଲ ବା ବାରଷୁର ଠାକୁ ଯାଏ ପତିଃ, ମାତ୍ର
କାଙ୍କଠାରୁ ଗରବତା ଟ ୨୫ ଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ଗୁରୁ
ଲେ ସେ ଏହା ମୁଣ୍ଡାପୂର୍ବକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରନ୍ତି
ତହୁଁ ମୁକ୍ତିଆର ଜଳକୁ ଓହାଏ ଓ ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ଡେଲାଲାବିଦ୍ୟା ଓ ମାତ୍ର ଜୀବନରେ ଉଣା
କାହାରଠାରୁ ଯାଏ । ସେ ଡେଲ ଆପରେସନ୍‌କ
ଏ ଅନହତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂସର୍ଗ ହୋଇ ଅଧିକ
ଦସ୍ତଖତ ଦେବାକୁ ଗୁରୁ ଓ ମୁକ୍ତିଆର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇ ଗାଙ୍କହୁଁ ଲିସ୍ଟର କରେ । ମୌକଲ
ଏହି ପ୍ରବାରରେ ପ୍ରବାହିତ କାହାର ଟଙ୍କା ଅମୂ
ଲାର ହିଁ ଏ ମନ୍ଦିମା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ
ଚିଲେ ଜାହିଁ ଏହି ଉପସ୍ଥିତ ଓ ମହାର ଡେଲ

ମାନେ ପହଞ୍ଚି ପଡ଼ିବୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଓ ଆମରି
ଓଲିମାନେ ଆମରି ହୁଅଥିବୁ । ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସରେ
ପକ୍ଷରେ ସାହେବ ପ୍ରଗଣ୍ଠିତ କହିଲେ ସେ
ବିଶ୍ୱାସରେ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଜଣେ ଧନୀ ମୌଳିକର ସଂଦା ମରିଦାନୀ
ହେଉ ଥିଲାରୁ ଜାହାର ଓଲି ରଙ୍ଗେ ଏହି
ନିର୍ମଳରେ ଚାକ୍ରି ହୋଇଥାଏ ଯେ ସେ ମୁକ୍ତିଆ-
ରିର ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍‌ଦେଶ ମୌଳିକରୁ ମଧ୍ୟ ଚାକ୍ରି
ଟଙ୍କାରୁ କିଛି ଦୟାର ବା ହରି ଦେବ ମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଚାକ୍ରିଟଙ୍କାର ରଖିବ ହେବ; ଏହି ଘନରେମରିଦାନୀ
ଡକ୍ଟର ହେଲେ ପୁରୁଷିର କିପକ୍ଷ ଉପରେ ଡକ୍ଟର
ହୁଏ ସରଗଂ ଜାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ଦେବାରୁ
ପଢ଼େ ଓ ଆହୁତିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟମତେ ଲାଭକରେ
ଶ୍ଵେତ ସାହେବ ଯେ ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ସେପରି ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଜାରୁ । ଓଲି ରଙ୍ଗେ ଅସ୍ତ୍ରର ଟଙ୍କାର ଚାକ୍ରି
ହେଲେ ଅସ୍ତ୍ର ଦୟାର ନିକିବ ଏହି ଲୋଗରେ
ମୁକ୍ତିଆର ବା କାରପରିଦାତ ଚାକ୍ରି ଟଙ୍କାରୁ
ବଢାଇବାର ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିମାନ କଣା ଅଛି । ଏହି
ପ୍ରକାରରେ ଦୟାର ଘନରୁ ଅନେକ ଅବଶ୍ୟ
ପଥର ଓ ଏ କୁଣ୍ଡଳକୁ ଉଠାଇବାର ଅର
ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରସାଦର ବିଦ୍ୟମାନ ଏ ପକ୍ଷରେ
ସମ୍ମର୍ମରୂପ କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୟା-
ପୂରିମାନରେ ଏ କୁଣ୍ଡଳ ନିବାରଣ କର ପାଇ-
ବାର ସମ୍ମାନନ୍ଦ ଅବସବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେ-
ଚନାରେ ଏ ଦୃଷ୍ଟିମାନ ଉତ୍ତମ ଓ ଆବଶ୍ୟକ
ଅଟର ।

କାନ୍ତିଲ ବିଦୋଷ

ଏ ଅପଦର ସବିଶେଷ ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ଗର ସତ୍ରା-
ହରେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ । ଏ ସପ୍ରା-
ବେ ଏ ସକାନ୍ତରେ ସେ ସବୁ ବନ୍ଦରହକାରୀ
ଯକ୍ଷମାନ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁର ମର୍ମ ଲେଖୁଅଛୁ ।
କଣେ କାହିଁଲା ତା ଏ ରଖରେ ଆଜିଖେଲରେ
ପଢ଼ିଥ ପୁଷ୍ଟ ଦିଗନ୍ତ ସପ୍ରମାଣ ଓ ଘଜିଦଳକ
ସେନାମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶୀ କର କହିଲ ସେ ସେ-
ମାନେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଅସରଖୀ କରିଥିଲେ ଓ
ଦିଗ୍ନୋହମାନେ କୋଠିର ବାଣ୍ଡାର ଫିଟାଇବା
କଲେ "ସେମାନେ ବନ୍ଦୁକ ଝରିଗ ଓ ସଙ୍ଗୀକ
ହୁଇ ଏପରି ପ୍ରକିବେଧ କଲେ ସେ ବିଦ୍ରୋହ-
ମାନେ ଭବରେ ପଣି ଧାରିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ସେମାନେ କୋଠିରେ ଅଗ୍ରି ଲଗାଇ ଦେବାଗୁ
ରୁ ନଷ୍ଟ ହେଲା ଓ ଲିଂବେଜ ସୈନ୍ୟ ମରା

ପଡ଼ିଲେ । କେବେଳି ବନୀ ହୋଇ ଜୀବିତ ଥ-
ବପୁରେ ଥିବାର ଜଳନ୍ତର ଶୁଣାଯାଏ । କାହିଁ-
ଲୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲି ୧୦ ଖ ହତ ହୋଇଥିଲା ।
ଶ୍ରମଗ୍ନ ମହାରାଣୀ ଭାବିତେଇଲୁ ଏ ବିଧିଦର ସ-
ମାଦ ପାଇ ଦୁଃଖ ପୂଷ୍ପକ ରକତୁଠ ଓ ସୈନ୍ୟ-
ମାନଙ୍କ ପରିବାର ପ୍ରତି ସହାୟତା ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲା । କାନ୍ଦିବାରର ଗବର୍ଣ୍ଣର ସରଦାର
ଶେରଅଳ୍ପ ଖାଁ ଏ ସମ୍ବାଦ ପାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷଙ୍କ
ସଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଓ ଦୁଷ୍ଟନିଜଙ୍ଗ୍ୟ ସୈନ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଛଂରେଇ ସୈନ୍ୟ ସହିତ କାହୁଳ-
କ ପଠାଇବାର ମନ୍ତ୍ର କରିଥିଲା ।

ବମେ ଗଜେଟରେ ଏହି ଜଳରବମାନ ପ୍ର-
କାଶିତ ଦୋଇଅଛି ଯେ ବିଦ୍ରୋହମାନେ ଅମି-
ରାଜୁ ବଧ କର କାହିଁଲ ନଗର ଅବଲୁଷ୍ଟ କ-
ରାଥାଳ୍ପାଣୀ । ଆଉ ଏକ ସମ୍ବାଦ ଏହି ଯେ ଅମିର
ଆସୁଦ୍ଧତା କରାଇଲୁ ଓ ମହିନଦ ସରଫା ଖାଲି
ସୁତ କାହିଁଲ ସଂହାସନରେ ଅଧିକାର ହୋଇ-
ଅଇଲୁ । କେହିଁ କହିଲୁ ଅମିରଙ୍କ ମହିଳାରେ
ଜାହୁଲିମାନେ ଏରୁପ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲୁ । କିନ୍ତୁ
ଏ ସବୁର ନିଶ୍ଚିପ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
ରଙ୍ଗରେଜଙ୍କ ସେନିକ କି ବୁଲକୁ ଅଗ୍ରପର ହେ-
ଇଅଇଲୁ । ବିଦ୍ରୋହମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵଦ ନିମନ୍ତେ
କାହିଁଲା ବାହାର ଅଇଲୁ ।

ଅମିର ଅପଶାର କଣେ ବିଦ୍ୟାଧୀ ଦୁଇ ଅଳ୍ପ
ଖେଲରେ ଥିବା କପ୍ତାନ କୋନିଲି ସାହେବଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯୁଧ୍ୟମର୍ମ ନିମନ୍ତେ ପଠାଇଛନ୍ତି । ରଜ୍ଞି
ଦୁଇଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିବା ଏମାମ ବକ୍ଷ ନାମକ କଣେ
କର୍ମଚାରୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାନେ କେଠି ଆହମଣ କଥା
ବାବେଳେ ଗୋଟିଏ ନାଲ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚ ରହିରେ
ପଳାଇ ଥିଲିଲେ । କଣେ ଆହମଣ ପୂର୍ବରୁ
ବାହାରକୁ ଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ପଳାଇ ଥିଲା ।
ସେଇ ସଞ୍ଚ୍ଚାରମାନେ ପଳାଇ ଥିବାର ଶୁଣା
ଯାଇ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କିଛି ସମାବ
ନିଲ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମରାଉ ଅଛନ୍ତି ଓ ଇଂରେଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଜୁହୁ-
ବାର ଦୋଷଗା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମିରଙ୍କର
କି ଇହା ପ୍ରାଣଚାପେ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ
ଏ ଦୂର୍ଧିକାଳୀ ଉତ୍ତରେ ତା ୪ ରଖିରେ ପଡ଼ି
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧିଙ୍କ ସହିତ ସେ
ବନ୍ଦୁଭବ ରକ୍ଷା କରିବେ । ନବାବ ସର ଗୋ-
ଲମ୍ ହୁଏନ ଝାଁ କାହିଲକୁ ଯାଇଥିଲେ ସେ
ବଧ ଦେବାର ନନ୍ଦବ ଉଠି ଥିଲା ମାତ୍ର
ନିଷ୍ଠା ସମାବ ଏହି ସେ ନିର୍ଵିପଦବେ

ଫେର ଥିଏ ଅଛନ୍ତି । ସେ କାହିଲରେ ପଡ଼ିଛି
ଥିଲେ କି ନା ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ । କାନାହାର
ଅଛିଲରେ ଲୋକେ ଗବଣ୍ଣିମେଶଙ୍କ ସପଥ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର
ଇହା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଖିଲୁଛର ଖୀ ମଧ୍ୟ
ସହାୟ କରିବାର ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି ।
ବିଶ୍ଵୋହିମାନେ ସତରଗଦିନକୁ ଥିବାର ଜନ-
ରବ ଉଠିବାରୁ ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଇଂରାଜଙ୍କ
ସେଇୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ସେନାମାନେ କାହି-
ଲରେ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରବେଶ ହେବାର ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟା
ଦେଉଥିଲା ।

୭୩ ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ।

ଏହି ସୁମୁକ ଅଛି ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲୁ କଟକ
ପ୍ରିଣ୍ଟକଣ୍ଠାନିଙ୍କ ଯଶାଳୟରୁ ବାହାର ଅଛି
ଏବ ଆମ୍ବେନାନେ ଏଥରୁ ଏବଣ୍ଡି ପ୍ରକଳ୍ପର୍ତ୍ତା-
କଠାରୁ ଉପକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଧିକ ଅଧିକ
ପୂର୍ବକ ପ୍ରକଳ୍ପ କରି ଉତ୍ସବରେ କୃତଜ୍ଞତା ସ୍ଥାପାର
କରୁଥିଲୁ । ପ୍ରକଳ୍ପର୍ତ୍ତା ବାବୁ ପଥଶାସନାକାନ୍ତର
ଆଗ୍ରହୀ । ପାଇବାପାଠକଟ୍ଟାରେ ଏ ଓରିଣା-
ବାସୀ କୃତବ୍ୟବି ସୁବା ଅପରାଜିତ ନାହାନ୍ତି
କାରଣ ଅନେକ ସତ୍ର ଓ ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ
ଏହାଙ୍କର ଯେ ଉତ୍ତେଜ ଆମ୍ବେନାନେ କର-
ଅଛି ଏବ ଏଥ ପୂର୍ବେ ଉତ୍କଳସୁଧାନାମରେ ଯେଉଁ
ବୟାଦିପଥ ଏଠାରେ ପ୍ରକରିତ ହେଉ ଥିଲ
ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସବ୍ସାଧାରଣ ଏହାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ
ପରଚୟ ପାଇଥାଇଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ଭାଷାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚବାଷ ଅଧୀ
ନ ଥିଲ କହିଲେ ଅରୁଦ୍ଧକ୍ରି ହେବନାହିଁ କାରଣ
ହଟଙ୍ଗ ପାହେବଙ୍କ ସଂକଳନ ପୁସ୍ତକ କେବଳ
ଜାମ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚବାଷ ଆଖଇ । ଓଡ଼ିଶା ଶିଳ୍ପୀ
ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ଏ ପୁସ୍ତକର ଅଭିଭାବ
ମୋତଳ ବରୁବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସନ୍ତୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ । ୧୯୭୫ଥାରୁ
ଲାଗିଥିଲା ଜଣ୍ଠିବ ଉତ୍ତମ ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚବାଷ
ସଙ୍କଳଣେ ୪ ଲଙ୍ଘାଙ୍କ ପାଇଁତୋଷିକ ଦେବା
ବିଷୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବାରୁ ଉଚ୍ଚବାଷର ଫଳସ୍ଵରୂପ
ରୂପ ଏ ପୁସ୍ତକ ଜଣ୍ଠି ବହାରଥାହିଁ । ଆମ୍ବେ-
ନାନେ ଏହାର ଅଳେକାଣ୍ଠ ଘାଠ କରି ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ
ଅନ୍ତରୀଳର କରିଥାରୁ ଏବଂ କିବେତନା ବରୁ
ଯେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରଦତ୍ତ ଟଙ୍କା ସ୍ଵାଧରେ
ପଢ଼ଇ ହୋଇ ପୁନରଧର୍ମର ଜାତ ବରିଥାହିଁ ।
ଓଡ଼ିଶାର ଉଚ୍ଚବାଷ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଗୌରବ ଏବଂ

ଅଧୁନିକ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଳ୍କ କଣ୍ଠର
ପାଇଁ ବାହେବମାନେ ଏବଂ ବାବୁ ରାଜେତୁ-
ଲଲ ମିଥ ଯେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧମାନ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଏବଂ ବାବୁ ରଙ୍ଗଲଲ ବନ୍ଦେଧାଧିକାରୀଙ୍କ ପରି-
ଶ୍ରମରେ ତମ୍ଭାପଟ୍ଟା ସନ୍ଦର୍ଭ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଯେ ସମସ୍ତ କିଞ୍ଚିତାହିକ ଓ ଅନ୍ୟ ବିବ-
ରଣମାନ ଜଣା ଯାଇଅଛି ଶ୍ରଦ୍ଧକାର ସେ ସମସ୍ତର
ପାଇଁ ମର୍ମ ସଂକଳନ କରିବାରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
ଅଧ୍ୟବିଶ୍ୱାସ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉପକରଣ ସଂପର୍କ କରିବାରେ
ସ୍ଵର୍ଗ କରି କାହାନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଥିରେ
ତାହାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଅଛୁଟ । ଏ ସ୍ଵତ୍ତକ
ରତ୍ନା ପ୍ରଣାଳୀ ସୁନ୍ଦର ଏବଂ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସୁପାଠ୍ୟ ଅଟଇ । ତିକ୍ତର ସାଧୁଭାଷା ସଙ୍ଗେ
ଗୋଟିଏ ଅଛି ଗ୍ରାମ୍ୟଭାଷା ଏବଂ ଦୂର ଏକବୁ-
ଲରେ ଅସଜ୍ଜ ଭାବ ଉତ୍ସାହ ଦୋଷ ଆମ୍ଭେମାନ-
ଙ୍କଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପଥରେ ଅସିଥିଲେହେବେ ଉତ୍ସାହ
ଉଛ୍ଵେଶ ଆବଶ୍ୟକ ଜ ରଖେ ଫଳାଷତଃ
ତୁମିବାରେ ଶ୍ରଦ୍ଧବାର ସ୍ଵଧ୍ୟ ସ୍ଵିକାର କରିଅଛନ୍ତି
ଯେ ତାହାଙ୍କର ପୀଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର-
ଣରୁ ତୁମ ସଂଶୋଧନ ପଥରେ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରତି-
ବିଧାନ କରି ପାର ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଵତରୁ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ଆଶା କରୁଁ ଯେ ଦୃଢ଼ାପୁ ସଂପ୍ରବନ୍ଦରେ
ଦେଖିବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହେବ ।

ପରିଗେଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଓଡ଼ିଶାକାବୀ
ବଦ୍ୟାଥାରିଣଙ୍କୁ ବିଗେଷ୍ଟରେ ଗୁଡ଼ ଜମିଦାର
ପ୍ରଦୂତଙ୍କୁ ଏ ପ୍ରତି ପାଠକର ଏଥୁ ଲିଖିବା
ବିଷୟମାନ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଁ । ଜାହା ହେଲେ ସେମାନେ ସ୍ଵଦେଶର
ପୁରୁଷାଳର ଗୋରବକୁ ସ୍ଵରଣ ରଖି ଘୁମଦାର
ଜାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ବନ୍ଦ୍ର ହେବେ ଏକ
ଉଦ୍‌ଘାତ ପୂର୍ବକ ଉନ୍ନତିର ଚେଷ୍ଟା କିମ୍ବା ।
ଆଉ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସକାଗେ ଯେ ସ୍କୁଲେ ବୁଝିବା
ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥାଏ ସେ ସ୍କୁଲେ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ପାଠ୍ୟ ପୁରୁଷ କରିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ-
ଠାରେ ଅ ଶୈଖ କରିବା ବାହୁଦିଳ ମାତ୍ର ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ ଦାନୀଲକୁଳ କର୍ମ ସହାଯେ ଗ୍ରାମକୁ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସନ୍ ର
ସାହେବ କଟକରେ ବାହୁ ନିମାଇତରର କିମ୍ବା ଏ ବାହୁ
ଜଗମୋଡ଼ ଲଳ, ବାଲେୟରରେ ବାହୁ ହରେକବ୍ରତ ଦାସ
ଏ ମୁଖରେ ବାହୁ କଳିମାନ ବୋଷକୁ ସଂତୋଷ ସହିତ
ନିଷ୍ଠ କରିବାକାରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବାର ଏହି ପତ୍ରେ

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଦେଶ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲ ୧୯୮

ବ ୩୫ ଜୟା

୩୨୭ ମାହେ ସିପ୍ରେସର ସବ ୧୦୦୦ ମଧ୍ୟ । ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା କାମକାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫୫
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଭାକମାସିଲ ୩୫୫

ଆମ୍ବୋମାକେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର କୃତକାଷତ୍ତବ୍ୟାକାର କରୁ ଥିଲୁ ଏହି କିମ୍ବାନ୍ତିକ କାମାକେ ଆପଣା କାମ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଲେଖାଥିବା ଠଙ୍କା ଏ ନଗରର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏମ୍ପେଷ ହଇ କାମକ ଅଛନ୍ତିରେ ସକାମେ ଦାକକର ଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

ଗ୍ରା ବର୍କ କିମ୍ବା ଅଠମିଲିକ ୩ ୧୦୦୦ ।
ଗ୍ରା ବର୍କ କିମ୍ବା ବର୍ତମାନ ୩ ୫୦୦ ।
ଏ ବର୍ତମାନକର ଅସ୍ତ୍ରିରେ ଉପରି
ଶିଳ ଦାକ ଅଛ ସମ୍ମୋହ କରନ୍ତି ଅଠର ।

କାରୁନବତ୍ରୋବ ଦମନ କରିବା ସକାମେ ପଞ୍ଚାଶ ପଠାଯାଇ ଥିବା ସେହିକି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପରୁ ଦେବା କାରଣ ମୟୁରକଣ୍ଠ ମହାବଜା ଏ ୧୦ ରହାଣ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ କବର୍ତ୍ତିମେ ଶୁଣେ ଥିବେ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବୋମାକେ ଥାଗାକରୁ ଯେ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ମହାବଜାକର ଯତ୍କାମାନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଆନନ୍ଦପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କର ଜାହାଙ୍କର ଗଜର କିମ୍ବା ଉପାହାର କରିବେ । ଯାହା ହେଉ ଏ କିମ୍ବା ଉପାହାର କରିବେ । ଏଥାବତ୍ତିର ମୟୁରକଣ୍ଠ ମହାବଜା ଆପଣାର ପ୍ରସ୍ତାବହାର ମୟୁରକଣ୍ଠ ମହାବଜା ଆପଣାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଗାର ଟେକ ରଖି ଅଛନ୍ତି କର ସୁଖର ବିଷୟ ଅଠର ।

ରଖା ବିଦେଶୀ ଏପର୍ଫଲ୍ କିବାରଣ ହୋଇ କାହିଁ ମାତ୍ର ବର୍ତମାନ କିମ୍ବାହମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ

ପରହିତ ଓ ବନୀକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସୁଖର ବିଷୟ । ବିଲପରି ଚନ୍ଦ୍ରପୂର ବିଜ୍ଯାଗାପାତ୍ରାମ ପରହିତ ରହାଯିଲିକୁ ପଳାଇଥାଇନ୍ତି । ଜାମନ୍ତିପୂର ଦିଲର ଦେଇବ ଲୋକ ଧର ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଗଞ୍ଜାମର ସୁଲିସ ଜମ୍ବାପଣ୍ଟପୂର ବିଦ୍ରୋହ ଦିଲକୁ ଆନ୍ଦମଣ କର ଦୂର ଜଣଙ୍କୁ ଦିଲ ଓ ଦେଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅବଳ କରିଥାଇନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରପୂର ଲୋକେ ଉତ୍ସାହ କରିଲାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାମ ଥୋଇ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ବିଦ୍ରୋହ ସ୍ଥାନମାକୁ କରିଲାରେ ପଲଟକ ରହିବାର ଜୁକୁ ବନୋଦର ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ଶ୍ରବ ବଣ୍ଟାମାକେ ଘର କୁମାର ହେଲା ଉତ୍ସାହ ଲଗାଇଥାଇନ୍ତି ଓ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର କର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ବନ୍ଦ ଅସ୍ତ୍ରାର୍ୟ । ସେମାନଙ୍କୁ ଧରିବା କାରଣ ଅନ୍ୟ ବଣ୍ଟାମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାର ଯେ ତେଲିକିମ୍ବୁ ପୂର୍ବେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ ଜାହା ଥରେ ବିଭିନ୍ନ କୁହାର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ଏତେବେଳେ ଜୁକୁ ବର୍କ ଧର ପତଳେ ଓ ଜୁକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଘେଷ ହେଲା । ବର୍କ ଏଣେ ତେଣେ ପଳାଇ ବୁଲୁ ଥିଲେ ଓ ଇଂରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଜାକୁ ଗୋତାଇବାରେ ସୁତ୍ର କରୁ ନ ଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଇଂରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଜାକୁ ରହିଥାଇଯେଇ ସିବାରୁ ସେ ଆର ପଳାଇବାର ବାଟ ନ ପାଇ ଧର ଦେଲେ । ଉଲେଷନ ସାହେବଙ୍କ ସୁଦି କୌଣସିଲେ କୁମାନେ

ପରପ୍ର ଓ ବଜା ବନୀକୁ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏବୁ କର ଜାକର ବସାଲ ଫେଟିଲ । ବଜା ଦେଇବ ଅନୁଚର ସହି ଧର ହୋଇ ଉଲଣ୍ଟିରୁ ଅନାହ ହୋଇଥାଇନ୍ତି । ସେମାନକର ବ ଦଶ ହେବ ଜଣା ଯାଇ କାହିଁ । ବୋଧ ହୁଏ ବଜା ଦେଗାନ୍ତିର ହେବେ । ବାରଣ ଜାକୁ ସିଦେଗରେ ବୌଣି ପ୍ରବାରରେ ରବିଲେ କୁଲମ୍ବରେ ଜାଙ୍କୁ ମୁକଳାର ନେବା ତେଜୁରେ କିନ୍ତୋହ ଓ ସୁଦି କର ପାରନ୍ତି । ଉଲେଷନ ସାହେବ କୁକୁମାନକର ପ୍ରଥାଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସମଦେଇ କର ଜଣାଇଥାଇନ୍ତି ଯେ କୁକୁ ଗୁର୍ବ ବିଜ୍ଞାନ ହେବ ଓ ପ୍ରତେକ ଜାଗରେ ଜଣେ ଇଂରେଜ ରେଧିତେଣ୍ଟ ରହି ଉଷଣାବେଶନ କରିବେ । ଏହା ହେଲେ ଜୁକୁ ଗୁର୍ବରେ ଇଂରେଜଙ୍କର ଆସପରି ସମ୍ମୁଖୀରୂପେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ । କୁକୁ ବଜା ସନ୍ତ କ କର ବଜା କୁହି ହୁକୁଲେ ।

ବେନ୍ଦ୍ରାପତାର କିଏଣ୍ଟମେଜଙ୍କୁ ଗ୍ରାସକୁ ବୁଝିଗୋବିନ୍ଦଗ୍ରୂପ୍ ସାହେବ ଆପଣା ଏମାକାରେ ପ୍ରାୟ ମାସେବାଳ ଭ୍ରମଣ କର ବନ୍ଦଗୀପାଇବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଉପରିଷ ହାବିନମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଇନ୍ତି । ସେ ଏବିଷ୍ୱରେ ବିଶେଷ ପରିଶର୍ମ ଓ କଞ୍ଚ ସାବାର କରିଥାଇନ୍ତି ଏଥରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଜାକର ସମ୍ମୁଖୀ ସହାନ୍ତକୁ ଜଣାଯାଏ । ଏଥାବତ୍ତିର ଆମ୍ବୋମାକେ ଜାକୁ ଥଳିବାର ଦେଇଥାଇନ୍ତି ଓ ପ୍ରଗଣ୍ଠା କରୁଣ

ଅଛୁ । ତାକୁ ସବୁଦିଲଙ୍ଗ ଏଲକାରେ ୧୦୮୭
ଗୋଟି ଘର ସଞ୍ଚିତ୍ତରୁପେ ୫୨୯୨ ଗୋଟିଏଇ
ଆଂଶିକ ରଜିୟାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମାନେ ପୁଣୀ
ଓ ବିନାସାହାଯ୍ୟରେ ଘର ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ନ
ପାରିବେ ସେମାନଙ୍କର ଜାଳିବା ହୋଇଥାଏ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ସଠିକ୍ ଅୟକ ନୁହେ । କଲେ-
କୃତର କୋଲକ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରସାଦମତେ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଦୁର୍ଗଷ୍ଟ ଭେଦାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
ଦିଆଯିବ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟପାତାରେ ଭେଦା ଦେବା
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସର୍ବ ହୋଇଥିଲା, ଉପରୁତ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସାଦକୁ ମନୋମାତ୍ର କଲେ ।
ପ୍ରତିକଣକେ ପାଞ୍ଚଙ୍କା ଦେବାର ହିର ହୋଇ-
ଥିଲା । ଆମମାନଙ୍କ ବିବେତକାରେ ପୁଲ
ବିଶେଷରେ ଆଉ କିଛି ଅୟକ ଦେଲେ ଉତ୍ତମ
ହେବ ।

ଯାଜପୁର ଅଶିଷ୍ଟଗ୍ନି କଲେକ୍ଟର ଅପଣ
ଏଲାକା ଫଳର ଅବସ୍ଥା ଜଦ୍ଦୁ ରିନିର ମୋ-
ଫଳକୁ ଅସିଥାଇଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରପଞ୍ଚକରେ କହି
କେବଳ ବୋଇ କାହିଁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଦେବ ଅବସ୍ଥା
ହୁଏମାନଙ୍କରେ ମୋଟରେ ଅଂଶ ଫଳ
ହୋଇପାରେ । ଅଳକ ପ୍ରଗନ୍ଧାରେ ଗୋଟିକ୍ଷା
ଦର ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବାର ପୁଲୀଷ ରିପୋର୍ଟ
କରିଅଛନ୍ତି ଏହା ବିକ୍ଷି ବାହୁଦ୍ୟ ବୋଥିଦେଉଥିଲୁ
ସେ ସବୁତେଜିଜନର ଅନ୍ୟ ହୁାନ ଓ ସଦର
ହୁକୁତବିଜନ ଏଲାକାରେ ହେତେ ପର ଭାଙ୍ଗି
ଅଛି ତହିଁର ସଂଖ୍ୟା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ ।

୪୧ଲଙ୍ଘନ

ଅମେମାନେ ନଗରଟାକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କଣ୍ଠ
ପ୍ରସ୍ତରରେ ଲୋକଙ୍କ ଧାଳିତଳ ସ୍ଵର୍ଗକ ବିଷୟରେ
ବିଶ୍ଵ ବୋଲିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲୁ ଅଦ୍ୟ ଜାହା
ପ୍ରତିପାଳକ କରୁଥାଏଇଁ । ଧାଳିତଳ ଗେଡ଼ିଏ
କୁଶର ଓ ଅର ଅବଶ୍ୟକର ବିନ୍ଦୁ ଅସକାଂଶ
ଲୋକ ଏ ଘରର ବଶୀରୁତ, ଜଗର ଲୋକଙ୍କ
ବଧା ଜେଣିବ ଥାଉ, ବେଜେବ ଥନ୍ତା, ରତ୍ନ ଓ
ସର୍ବଲୋକେ ସୁଜା ଏଥିରୁ ଶୃଦ୍ଧ ନୁହନ୍ତି ଏହା
ଥୁର ଅକ୍ଷେପର ବିଷୟ । ବାହାରିଯାରେ ଏ
କୁଶରବ ଏତେ ବଳବତ୍ତର ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଧ ଥିଲେହେଁ ଅଭିଭୂତ
ଦେଖ ସୁଜା ଏକାଥରରେ ଫରିଗୋଥ କରନ୍ତି
ନାହିଁ, ପାଉଣାବାନ ଥରିବୁ ଛିବିଥର ଜ ସହି
ଦିଲେ ତେମାନଙ୍କର ମନ ବୋଧ ହେ ନାହିଁ ।

ପାଉଣାବାଳ ଅନେକଥର ଦିଉଛିଲେ ସେମାନ-
ଙ୍କର ଯେ କେତେକୁ ସମୟକୁ ଓ ଉପାୟରେ
କର ଏହା କି ମାଳାକୁ କଲାମାନେ ବୁଝିବୁ ମାତ୍ର
ଦୂରୀ ଦୋହାନାଠାରୁ କାଳ ସରିଗ୍ମ ଆଣିବେ
ବା ଦୂରୀ ମୂଲିଆକୁ ମୂଲ ଲଗାଇବେ କିନ୍ତୁ
ମୂଲ୍ୟ ବା ମୂଲ ଦେବାଗ୍ରାଁ ଜାକୁ ଦିଗନ୍ତର
ଦେଉଡ଼ାଇବେ, ଏଥରେ ଜାହାର କେତେ କଷ୍ଟ
ଓ ବେତେ ଦାନ ଏହା କିମ୍ବ ସୌକାର ନ
କରିବ ? ଟାଳାକୁ ଦେଖ ଉଡ଼ାଇବାର
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଛକ୍କା ଥାଏ ସେମାନଙ୍କର
ବଥ ଫୁଲୁ ବିଶ୍ଵର କରିବା, ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ଏଥର ପାପଛକ୍କା ନ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ଏଥିରେ
କି ଲାଗ ? ଲାଗ ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତା ଓ ଗାଳ
ଦେଖାଇବାର ଓ ପାଉଣାବାଳ ଉଚ୍ଚୟୁ ସମାନ
ଅବସ୍ଥାର ଲୋକ ଥିଲେ ସାକ୍ଷାତରେ ଗାଳ କିଲକିଲି
ହୁଏ, ପ୍ରଥମୋତ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତରର ଅବସ୍ଥା
ଥିଲେ କିନ୍ତା ବା କାଳ ପଛରେ ହୁଏ
ଏହା ଆମୁମାନଙ୍କ ମନୋକ୍ଲ ବଥା ନାହିଁ
ପାପ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକିହି ଦେଖିବା ଶୁଣିବା ବଥା । ଅମ୍ବୁ
ବାବୁଠାକୁ ଅମ୍ବୁ ପାଉଣା ସଜାଗେ ଦିଲାଇ
ଥିଲିଏ ଉଥାଚ ସେ ଦେବାକୁ ଜାହିଁ ଏହିପରିବା
ନିନ୍ଦା ଅନେକ ପାଉଣାବାଳ କହି ବୁଲକୁ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ? ଦୂର ଏକଥଦ ଗାଳ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତିର
ବାସୁଦରେ ଏହା କି କିନନ୍ଦାଯୁ ନୁହେ ? ଚାକା
ଗାଳ ଗାଳ ଜାଇବାର କି ବାହୁପଣ ? ଏହା
ଭବତା ? ।

କେହିଁ କହୁ ପାରନ୍ତି ଲୋକଙ୍କର ଅଳେବେ
ପ୍ରକାର ବ୍ୟସ୍ତ, ବକଳ ଦେଖୁ ଏହାଦେଲାବେ
ପରିଗୋଧ କରିବା କଷ୍ଟ । ସରଥ, ଏହା ଅମ୍ବେ
ମାନେ ସ୍ଵାକାର କରୁଁ ଓ କେହି ଆଦେଶ ଥାଇ
ରୁସ୍ତ ନ ହେବାର ଆଗା କରିଯାଇ ନ ପାରେ
ବିନ୍ଦୁ ଏତେ ଖାଲିକାର କି ଆବଶ୍ୟକ ? ଆପଣା
ଆୟ ଓ ଉପାୟକୁ ବୁଝି ଦେଖା ପରିଗୋଧର
କଟକଣା କଲେଉ ନୃୟିବ । ଯେ ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯୁରେ ଯେଉଁ ପାଉଣା ବାଲକୁ ଯେତେ ଦେଇଲା
ଆରବ ତହିଁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଜ୍ଞାକାର ନ କରି
ଦେବଳ ବସ୍ତଦୟନ୍ତି ଆଠକଣେ ଦିଅସିବ, କେ
ସେବନ ଅସିଲେ ଆଉ ଗୁରୁଦିନକୁ ଖାଲିଦୟନ୍ତି
ସେବନ ଅସିଲେ କହନ୍ତି ଅଜକୁ ବିଜ୍ଞାପନ
ହେଲା ନାହିଁ କାଲି କିମ୍ବପୁ ଦିଅସିବ, କେ
କାଲି ଅସିଲେ ଅଭିଜିତ ବହନ୍ତି କା ଏବେ
ଲୁଚନ୍ତି ବା ପାଉଣା ବାଲକୁ ଭଲାପି ଥମେ
ତମକ ଦୂରତା । ଏହା ଖାଲାନଳର ଗୋଟି

ପରିଜନାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟରେ ଉଦୟ
ହୋଇ ଗଣେ ବସିଲେବପ୍ରତି ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଧାନ
ହୋଇ ଥିଲା । କେବଳ ଶାଳାକୁ ଛେତ୍ର ସିନା
ଜାଙ୍କର ଅର୍ଥ ଓ ମାନ ଉଚ୍ଚଦୂର ବାନ ହେଲା
ଅତେବକ ଟଳାକୁ ଘରଟି ବିଜ୍ଞାନ ନିରମାଣ ଓ
ଅନ୍ତର୍ଜାଲର । ଗ୍ରାମୀନକେ ଯାହା ଉଥର କରି-
ବାର ଉଚିତ ନହେବ ଗ୍ରାମ ଓ ସର୍ବଧା
ପୃଷ୍ଠାହୋଇ ନ ପାରିବ ।

ଯେଉଁ ସ୍କଳେ ଦେବଳ ଟାଲିତୁରେ ଏହେ
ଦୋଷ ପଡ଼ିଥିଲୁ ସେ ଶ୍ଵଳେ ଯେଉଁ ମାନେ
ଦେଖ ଉତ୍ତାଇବା ମାନୁଷରେ ଟାଲିତୁଳ କରିଛୁ
ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ଧ୍ୟାନ କିମ୍ବା ଆଜି କବ କୁହା
ଯିବ । ପାଇଶାବାଲ ଠାର ଦେଲେ ଦିଅହା
ଦିଅହ ବା ଧନୀ ଚନ୍ଦକ ବା ମଦ୍ଦମା କର
ପାଉଣା ଅଦ୍ୟ କରିବାର ଜନେବେ
ସ୍କଳେ ଟାଲିତୁଳରେ ଅଛୁ ଦେଖ ଉତ୍ତିଥାଏ ।
ପାଇଶାବାଲ ଅନେକଥର ଦିଅହ ଓ ଅନେକ
କଥା କହ ନ ପାଇଲେ ସେ ନିରୂପ୍ୟ ହୋଇ
ରହିଛୁ, ଅଛୁ ପାଉଣା ସାମେ ମନୁଷ୍ୟା ଭର
ଖରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ବନ୍ଦ ଦେବାକୁ କହାନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ଦେଖାବାରମାନେ ଥପାର ଲକ୍ଷ
ମନେବରାହି ଦେଖ ବାହୁବରେ ଜହାରେ ଲକ୍ଷ
ନାହିଁ, ବରଂ ଅର ଅଲାର । ଧେମାନେ ପରର
ଆରୁଆ ହୋଇ ରହିନ୍ତି ଜହାଳରେ ନିନା ଗାଲି
ପରବାଳରେ ସଥୋଚିତ ଦୟା । ଜହାଳରେ
ଦେଖ ଜହାର ଦିଅନ୍ତି ପରବାଳରେ ଜାଗାର
ପାଇବେ ନାହିଁ କିଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ଦୟା ଲେଖିବେ । ଅଭି-
ଏବ ଟାଲିତୁଳ ଘାଟ ହୋଇଥିମରେ ଦୂର ନୃହି-
ର ଓ ଜାହାର ଜାଗର କରିବାର ଅର ଅବଶ୍ୟକ

କିମ୍ବଳର ବିପୋଲ ।

ନବାବ ସବୁ ମୋରମୟେହ କାବୁଲକୁ
ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ବଦ୍ରୋହର ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଶୁଣିଲେଇଛି
ଅସି ଚଳନମାସ ତା ୩ ରଖିରେ ଅଲିଗେନ
ରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ତା ୫ ରଖିରେ ଉତ୍ତର
ସ୍ଥାନରେ ଅମିରକର ଘଣ୍ଟାଏ ପଥ ପ୍ରବେଶ
ହେଲା ସେଥିରେ ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ
ଜବାହମେନ୍ଦ୍ରି ସଙ୍ଗେ ଦନ୍ତକର ସଂତୁଷ୍ଟିବୁପେ ବନ୍ଦ
ବେତେ ବନ୍ଦୋହମାନଙ୍କ ଯଥେତିତି ମାସିଦେବେ
ତା ୧୮ ରଖିରେ ଅର୍ଦ୍ଧାବ ପଥ ଅମିରକଠାରୁ
ପ୍ରାଣି ହୋଇ ଅଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ପଢ଼ୋନ୍ତି
ପ୍ରକାର ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ଅମିରକରୁ ଭାବ

ଯାହା ଆଉ ସେ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ବଧ
ଜୁମ୍ରବ ନିର୍ମା ଅଠଇ ।

ତାଳମ୍ବର କାନକ ଜଣେ ସଞ୍ଚାର କାରୁଲୁ
ଅସି ଲୁଣ୍ଡି କୋଟାଳରେ ତା ୧୯ ରଖରେ ପଢ଼-
ଛୁଅଛୁ ତାହା କହିବାରୁ କଣାଯାଏ ଯେ
ତା ୩ ରଖ ପ୍ରତିରେ ହୃଦୟର ଛାନ୍ତିଲୁଟଙ୍କି
ବାଲହୃଦୟରେ ସମବେତ ହୋଇ ଦୂରମାପର
ଦେଇନ ମାଗିଲେ ଏବମାପର ଦେଇନ ପାଇ-
ବାରୁ ବିରିତିଲେ । ଜଣେ ସେନା ପାଇଁ କର
ବହିଲ ଶଳ ସିବା ଶୁକ୍ତିର ଓ ଅମିର ଦୁଇଲୁ
ବଥ କରିବା । ତହୁଁ ସମସ୍ତେ ମାତି ରଜ୍ଜୁତଙ୍କ
କୋଠିହାରେ ପଦି କେତେକ ଭାବୁକୁ ମାଗ-
ପିତ୍ର ଦେଲେ ଓ କୋଠିଗାନ୍ତି ବଳୁକ ମାରିବାରୁ
ଫେରିଥି ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରଗସ୍ତ ଦେଇ ଯାଇବୋଠି
ଅନୁମନ କଲେ । ଆନୁମନର ଯେ ବୃକ୍ଷାନ୍ତ
ପୂର୍ବେ ଲେଗା ହୋଇଥାଏ ତାହାରୁ ସେ କହିଲ
ଅସ୍ତକା କଥା ଏହି ଯେ ଦୂରପ୍ରତିରେ
ବଜ୍ରଦୁଇଙ୍କ ସଙ୍ଗୀ କେନବିନ ସାହେବ ସାହୀ-
ଯି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅମିରଙ୍କ ଠାକୁ ପଦ ପଠା-
ଇଲେ । ଅନିର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଭଣ୍ଡରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ
ଦେଲେ ଅମ୍ବେ ଭଦ୍ରମୋଗ କରୁଥାଏ । ମାତି
ସେ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ ନ କରିବାରୁ କେନବିନ
ସାହେବ ଅଜ ଏକ ପତ୍ର ପଠାଇଲେ କିନ୍ତୁ
ବିଦ୍ରୋହମାନେ ଏପଦବାହକଙ୍କ ଗଣ୍ଠ କରିବାଟି
ପକାଇଲେ । ତହୁଁ ଭାଇମ୍ବର ନିଜେ ପଦ
ନେଇ ବାହାରିଲା ମାତି ବିଦ୍ରୋହମାନେ ଭାକୁ
ମାରିପିତ କରି ଭାହାର ସବସ ଛାତାଇ କେଇ
ଭାକୁ ଫୋଗାଉ ଦେଲେ ଯେ ସେ ଅତେଜନ
ହୋଇ ପଥଲ । ତେଜନା ହେଲାରୁ ଭାକୁ
ସେମାନେ ଆପଣା ଦେନାପଣିଠାକୁ ଘେରିଗଲେ
ଓ ସେ ଭାକୁ ବନ୍ଦ କରିବାର ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ ।
ତହୁଁ ଥରଦନ ଉଷାକାଳରେ ସେ କୌଣସି-
ରୂପେ ବନ୍ଦରୁ ମକୁଳ ଅସି ଦେଖିଲ ଯେ
ବଜ୍ରଦୁଇଙ୍କ କୋଠିରୂପୀରୁ ହୋଇଥାଏ ଓ
ସମସ୍ତେ ମର୍ମ ପଢ଼ିଥାଏନ୍ତି । ସେ କୋଠିରୁକୁ
କି ଯାଇ ପଲାଇ ଅସିଲ । ଯେଉଁ ସଞ୍ଚାର-
ମାନେ ବାସ କେବାପୀର ଅସିଥିଲେ ସେମାନେ
କାରୁଲରେ ଅଟକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପଥରେ
କୌଣସିଠାରେ ହେଲନ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ।

ଭା ୯ ରିଶରେ ସମ୍ବାଦ ଅଧିଆଳୀ ଯେ
ମହିନ୍ଦମାନେ ଦଲ ବୃଦ୍ଧିକର ଦଶାରେ ଅଛି-
ନ୍ତି । ଅନ୍ତର ସମ୍ବାଦାଦ ଦେବାର ନିଷେଧ କର
ଅଛନ୍ତି । କାହାଲ ରକ୍ଷଣାର୍ଥେ ଅଜେବ ସେନା

ସଂଗ୍ରହକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଅମେରିକାର ମାତ୍ରା
ଅମିରିକ ସଙ୍ଗେ ବିବାଦ କରି ଛାଥ ପଲାଟକ
ଦେଇୟ ଓ ତୋପ ଦେଇ ପଶାକୁ ଆସିଥାଏନ୍ତି ।
ଆଖିଗାନ୍ଧି ସକଳ ଜୀବିଧୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଝାଁ-
ରେଜଙ୍କ ବରୁଷରେ ଅଭ୍ୟାସ କରଇବାର
ଚେତ୍ତାରେ ଅଛନ୍ତି ।

ତା ୧୯ ରିଖରେ ସମ୍ବାଦ ଅସିଥିଲୁ ଯେ
ହିନ୍ଦୁଭାବରେ କାବୁଲି ସୈନ୍ୟଗଣ
ବିପ୍ରୋହାଚରଣ ପୂର୍ବକ ସେଠାର ଗବର୍ଣ୍ଣର,
ଜେତରଲ ଫଳାର ଅହେମଦ ଶାଙ୍କୁ ବଥ
କଲେ ଓ ଜାଙ୍କ ଘର ଲୁଟ୍ଟି ନେଇ ଘୋଡ଼ି-
ଦେଲେ । ଗର୍ଜିଦୂତଙ୍କ ଦିପାଦାର ଦୂଜଙ୍ଗ
ରତ୍ନାର ୨୫ ଟଙ୍କା ଦାନିଆରୁ ଓ ଆଉ କେତେବେଳେ
ଭୃତ୍ୟ ପଳାଇ ଆସି ଆଲିଜେଲରେ ପ୍ରବେଶ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବହନ୍ତି ହିନ୍ଦୁଭାବ
ପଲଟନ କାବୁଲରେ ପଢ଼ିଥିବା ଦିନ୍ ଗଣ୍ଡଗୋ-
ଲର ଆଗଙ୍କ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ସେମାନେ ଏହା
ଗର୍ଜିଦୂତଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲେ । ଅନ୍ନରଙ୍କର କୁମ-
ହଣାରେ ବିପ୍ରୋହ ହୋଇଥିବାର ସେମାନେ
ଅନୁମାନ କି ବରନ୍ତି । ତା ୨୦ ରିଖର ସମ୍ବାଦ
ଏହି ଯେ ମାତୁନରେ ଜଣେ ମୁଲୀ ସିହାଦ
ପ୍ରକର ପୂର୍ବକ ଲାଙ୍ଗରେକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁହିବା
କାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଜାରଥାଇଛନ୍ତି । ମୁସଲ-
ମାନଙ୍କ ମତରେ କାନ୍ଧର ଅର୍ଥାତି ଅନ୍ତର୍ଧର୍ମଙ୍କ
ବଥ କରିବାର ବତ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ଏ ଉଦେଶ୍ୟରେ
କାନ୍ଧରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସୁହିବାର ଉପଦେଶଗଲୁ
ଜାଣାଦି ବୋଲି ।

ହୁ ସବୁ ସାବେବ ସବୁ ବାଥା ଅଛିନମ
କର କାବୁଲରେ ଗୀତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହେବାର
ଦେଖା ବରୁ ଅଛନ୍ତି । ଆଜି ସେନ୍ୟଦିଳ ବୃଦ୍ଧି
ନିମନ୍ତେ ଆହୁର ସେନ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
ଖୋଲବର ଘାଡ଼ି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାଜରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁ ସେନ୍ୟ ପଠାଉ ଅଛନ୍ତି କାବୁଲିଙ୍କୁ ପଢ଼-
ଇଲ ଦେବାର ଉଦ୍‌ଯୋଗରେ କିଛି ହୁଣ୍ଡି କାହିଁ
ଓ ଅବଳମ୍ବେ ସେମାନେ ପ୍ରଫିଲ ପାଇବେ ।
ଅମିର ବିପ୍ରୋହରେ କିଷ୍ଟ ଥିବାର ଅନେବେ
ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କାରଣ ଗୁରୁତବକ କୋଠି
ଆନ୍ତମଣ ସମୟରେ ଭାଙ୍ଗର ଥାଇ ସେନ୍ୟ
ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୋହିମାନେ ଦିନନ
ହୋଇ ଥାନ୍ତେ ଓ ରକ୍ତବୁତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରି
ବା କାରଣ ଜଣେ ମୁଲ୍ଲା ଭାଙ୍ଗ ଅନେକ ଅନୁ-
ଗ୍ରେଥ କଲେହେଁ ସେ କିଛି ଯହି ନ କଲେ
ପୁଣି ସମାଦାଦ ଦେବାର ନିଷେଖ କରି

ଅଛିନ୍ତି ଗେଷୋକୁ କଥା ସତ୍ୟ କି ମିଥିଆ
କିମ୍ବା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ରାବନ୍ଦସାହେବ
କାବୁଲରେ ପହୁଞ୍ଚିଲେ ପ୍ରକୃତ କଥାରୁ ଜଣା
ପଢ଼ିବ । ଆମୂଳାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଅମିର
ବିହୋବରେ ଲିପ୍ତ ଥାଉନ୍ତି ନ ଥାଉନ୍ତି ବିଦ୍ରୋହ
ନିବାରଣରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବରିବାର ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି
ଶକ୍ତିତୁଳକ ରକ୍ଷା ସନ୍ଧର ଗୋଟିଏ ନିୟମ ଥିଲୁ
ଏ ନିୟମ ପ୍ରତିପାଳନରେ ସେ ଯଥୋତ୍ତର ଯାହା
କର ନାହାନ୍ତି ଅଭିବକ ଏହି ଦୋଷରେ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଘ ଜାକୁ ଅକାୟାବେ ଦାୟୀ କର ପାରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ପ୍ରାହରେ ବଠାରେ ପ୍ରତିର ଓ ଲୁଗାଶବ୍ଦି ହୋଇ-
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସ୍ପ୍ରାହରେ କିମର ଅପେକ୍ଷା ମୋଦ୍ସଲରେ
ଅଧିକ ଦୂରି ହୋଇଥିଲା । କେବଳସପଡ଼ାରେ ସଫାପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ଘୋଟାରେ ନ ଇଛ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏ ନଶେଷ
ବର୍ଣ୍ଣଯୋଗେ କାଳମୁଖୀ ଯୋକକର ବନ୍ଦ ନାଶ ହୋଇଥିଲା
ଓ ପ୍ରସଲର ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗରାତିଥି । ସଙ୍ଗର ବନ୍ଦସ

ଅମ୍ବୋନାରେ ଗତିପ୍ରାହରେ ଏକଟଳା ଓ ଦୂରଟଳା
ଲାଲବେଶ୍ଵର ଢାକ୍‌ସ ଗତି ଦେବାକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀହେବଳ
ଗାଙ୍ଗହୋଲାଧିକାର ସମ୍ବାଦ ଜଣାଇ ତାହା ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରଗତି
କରିବାର ପ୍ରୟାଗ କରିଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ଧପୁରାଜ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁଁ ସେ ସେ ଅଛି ପ୍ରଗତି ହୋଇଥିଲା ଅରୁ
ଦୃଷ୍ଟି ଢାକ୍‌ସ କରିଛେ ନାହିଁ ଓ ସାହା ନିଆହୋଇଥିଲା
ତାହା ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ଦିଅ ନନ୍ଦିବ । ବୋଧିତ୍ରେ
ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତାଙ୍କ ନିର୍ମାଣରେ ଅଛି ଥେବିଦେବାର
ଅଳ୍ପ ହୋଇପାରେ ।

ଦାଖଳ ଶାରକ କର୍ମସକାଣ୍ଡେ କଟିକରେ ଜଗା ଗୁ
ପୁରୀରେ କୁଣ୍ଡ ଶାରକ କଟିକରେ କୁଣ୍ଡ ଶାରକ ଠିକ୍
ମୋହରର ନିସ୍ତରିତେବାର ହୋର୍ଡ ମନ୍ତ୍ର କରିଥାନ୍ତିରୁ ।
ଏଠାରେ ଆଠଙ୍ଗ ମୋହରର ପୂର୍ବରୂପରେ ବାଜା କୁଣ୍ଡ
ସକଣେ ଦିନିଶାଥରୁ ଅଥକ ଦରଖାସ୍ତ ପତର ଓ ଉମେଧ-
ର୍ତ୍ତାରଙ୍କର ବିତ ଜଞ୍ଜାଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକାୟୋ
ଜେ ଲୋକେ ବେବଳ ଚାକରିପୁ ସ୍ଥାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
ବିକାହୁଁ ଥିବା ।

ବରଧ୍ମ ପାଣିତଦାଗଳ ନରହିନ୍ଦା ମକବମା ଲଗାଇ-
ଦପୁର ସବୁଲନ୍ଦେବିକଟରଙ୍କ ତଥାତ୍ରେ ପ୍ରମାଣ ନ
ହାବାର ବାର ଉତ୍ସନ୍ନାଥବାପ ଲହରେବିକଟର ସନ୍ଧାର
ଦିନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ତେଜ୍ଜାନାଳର ନାକାଲିଗ ବାକୀ ଗଢ ରକିବାର ଏଠାରୁ
ପଥା ଖଚକୁ ଫେରିଗଲେ । ଅଗାମି କାନ୍ଦୁଏଣ୍ଟ ମାସ ଠାରୁ
୧. ବାକୀ କଟକରେ ହରୁ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର
ପାଇଁ ହୋଇଥାଏଇ ।

ଦଶପଞ୍ଚାର କଳା ଗତିଷ୍ଠାନର ଏ ନିରାକୁ ଅସ୍ତ୍ରକୁ
ଛାଇ । ପ୍ରାୟ ଏହି ସମ୍ପାଦନେ କାହାର ଲେଖଣ ଯିବେ ।
ହାଜି ଅଗମନର କଶେଷ ପ୍ରେସାକଳ ଜଳା ପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଯାକୁଗୁରେ ଗତିପ୍ରାତର କଣେଷ ବର୍ଷାସ୍ନେଇଁ, ଜାମ-
ଠ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ପାରି ଉଚ୍ଚ ବାହାଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଢି ସିବାରୁ କିଛି ଫଳ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବିଷୟରଠାରେ ତ ୧୯ ଦିନରୁ ତା ୧୭ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅକ୍ଷବରତ ରୂପ ବୃକ୍ଷ ଓ ମଧ୍ୟ ଦତ୍ତ ଦତ୍ତାସ ହୋଇଥିଲୁ
ବୈକାନଳ କଷ୍ଟ ଓ ସାମଗ୍ରୀପତ୍ର ଦ୍ୱାରାବିନ୍ଦ ଆର ଦକ୍ଷ
ଶତ ହୋଇଥାଏ ।

ସୁମ୍ବ କଲେବଟର ସିରପ୍ରାପାର ଦାରୁ ବଳସମବୋଣ
ସଂତୋଷପୂଣୀ କର୍ମ ଗ୍ରହଣ କହି କମିଶନର ସିରପ୍ରାପାଲ୍
ପ୍ରତିଥି କଲେ । ସେ ଅଗାମୀ ଧର୍ମକର ମାସ ତାଙ୍କ ରଖିରେ
କମିଶନରୁ ଅବିକେ । ତାଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସଂତୋଷପୂଣୀ
କର୍ମରେ କେହି ମନେଜାର ହେବାର ଜଣାପଛି ନାହିଁ ।

ଦୂର୍ଗାପୂଜା କରେଲୁ ବନ୍ଦ କର୍ତ୍ତକ ପ୍ରସାଦ ପ୍ରତିବାଦରେ
ଦିଲବତା ସାରତବର୍ଣ୍ଣମୁଁ ସର ଗହଞ୍ଜମେଅଳ୍ପ ଆବେଦନ
ଏତୁ ଯଠାର ଥରୁଛି । ଦୂର୍ଗାପୂଜାକୁ ଅଠବିନ ବନ୍ଦ ହୁଲେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂଜାକୁ ସୁଧି ଦୂର ଏକବିନ ବନ୍ଦ ହେବ । କାଳୀ ଦୂର
ଦିନ ସକାଶେ ନାର୍ତ୍ତୟ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଘୃପ୍ରତ୍ରୋଷ ଜମା-
ଦିବାର ଉତ୍ତର ଦିହେ ।

ସରକାର ବିଦ୍ୟ ଲୟାବ ଧରୁଥିରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ହାଇକୋର୍ଟର
ପ୍ରକାଶ କଲା ଉଦ୍ସେପ ସାହେବ ମହାନ୍ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେ ଅପଗାର ବେତନ ମାତିକ ଏକହଜାର ଟଙ୍କା
ବାଟଦେବାର ପ୍ରସାଦ କରିଥିବାକୁ । ଏ ମହାନ ବିଦ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମେଲାକର ପ୍ରକଳ୍ପ ନିମିତ୍ତ । ଜନ୍ୟ ଉଚିତଦେତାଙ୍କ-
ସ୍ତ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏପର ପ୍ରସାଦ କରିବେକ ? ଏବଂ
ବଦିଶ ଲାଟ ବେଳୀ କାହାରେବ ବିଦ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନ ନିମିତ୍ତ
ଅପଗାର ପାର୍ଶ୍ଵକବେତନ ଅର୍ଥିଲେ ଟଙ୍କା ବାଟଦେଇଥିଲେ ।
ଉଚିତଦେତାଙ୍କମାନ ପଦ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ
ସରକାରଙ୍କର ଅନେକ ଲୟାବର, ଆର ଟାକ୍‌ଟମ ଜେବାକୁ-
ପଢିବ ମାତ୍ର ଅନେକ ଖୋଜକର ଏହମନ ମାତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ମମେଲ୍
ହୁଇଲେଥିବ । ପ୍ରସାଦ ରଖିବି କାଟିଲେ ବେଳେ ଲୟା-
ବେବ । ଏଠା କଲେବିତ ମୋକଳିଶାହେବ କାହିନିବୋ
ଅକ୍ଷର ତେଜମେନ କାଟିବାର ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା
ମିଶିବ ସାହେବ ସେଥିରେ ଅବସଥିତହେଲେ ।

ଶ୍ରୀ ମନେଶ୍ଵର ପୋଷ ଦିଲ୍ଲାଯରେ ଖୁଲ୍ଲାକର୍ତ୍ତା
ବସ୍ତ୍ରରେ ଥର ଗୋଟିଏ କଳ୍ପନା ଗତିମାର୍ଗ ତା ୧ ଉଚ୍ଚରେ
ଯଥାନ ବରଦରରେ । ଏହା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଅନେକ ସାହେବ
ମେମ ସଙ୍କଳ ଅଧିକାରେ ଓ ବନ୍ଦମୁଁ କଳ୍ପନାରେ ସଙ୍କଳ
ହଲେ ଓ କେହିଁ ଯଂରେକବଳ୍କା କାହିଁବ ବିଥାର
ପାଞ୍ଚବନା ବଲେ । ଶାକାପକ ହେଲୁ ସକଣେଷ ଲେଖି ନ
ଥିଲୁ । ମଲେମୋହନ ବାବୁ ଅପଣା ଉଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ
ପ୍ରସର ହେଉ ଅଛି ।

ରଙ୍ଗାଚରଣ ନାମକ କଣେ ଅଷ୍ଟରୁଦ୍ଧାଳୀ ପଣ୍ଡିତ
କୋବସ୍ତୁରରୁ କଲିବଜାରୁ ଥିଲି ଅଛିଲି ନିକଟରେ ମନ୍ଦି-
ରାଜୀ ଜେବାତ୍ତିମୋହନ ଠାକୁରଙ୍କ ସରତାରେ ମନେକ
ବୈବହ ସାଂଶ୍ରାତରେ ସେ ଆପଣା ବିମଳାରୁଦ୍ଧର
ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ । କଣେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୋକର ଶେଷ-
ତରଣ ଦେଲେ ସେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବିନିବିରଳ
ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ରକନା କରି ଦେଲେ । ଆଉ କଣେ
କବେବ ଗୋଟି ଅଶ୍ର କହିଲେ, ସେ ସେହି ମଧ୍ୟରମାନ
ଦେଇ ଗୁରୁପଦର ଶ୍ରୋକଟିଏ ଉତ୍ତରା ଦିଲେ । ଆଉ
କଣେ ହାତରଥା ବଜାଇଲେ ସେ ବାକିକାର ସାଂଶ୍ରା-
ନ୍ତି ବହୁଦେଇଲେ । ସେ ଗୁରବୋଧିଥ ସରତାର କାଟ
ପରିଥିରେ ୧୦ ସର କଲେ ଆଉ କିମେ ମୋଟିଏ ମୋଟିଅକ
ବହୁଦେଇଲେ । ସେ ୧୦ ସରରେ ଏହି ଅଳମାନ ବିଶାଳରେ
ଯେ ହୌରୀ ଦିଗର ଗୁରୁପଦର ଅବି ସ୍ଵର୍ଗ ମିଶାଇଲେ
ମୋଟ ଅଳ୍ପ ସମେ ଠିକ ଅଧିକ । ଆଉ କଣେ ପାଇ

ପୁରୀର ଗୁଡ଼ଟିଏ ଦେଲେ ତାହା ସେ ମନେଣ କରି
ଦେଲେ । ଏ ସବୁ ସେ ଏକାବେଳକେ କଲେ । ଧରି
ତାଙ୍କ ପୁରୀର ଶତ୍ରୁ ଓ ଅଭ୍ୟାସ । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପତ୍ରିତବର
ଗୁଡ଼ରେ ଅଗ୍ରଧା ଓ ଧାରିତା । ଏ ପତ୍ରିତ ଅଳ୍ପଦରାଜୁ
ମଧ୍ୟ କରି ଅରଖାସ କରି ଗାତ୍ରନ ।

କେବ ବାମକ ନଗରରେ ବୟସିକ କୁଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ହୋଇ
ଥିଲା । ସବୁ ଏଇବାବାସର ତେ ନଗରର ନିଜାର ସମ୍ପର୍କ
ଦୂରେ ପୋଡ଼ି ଯାଇଅଛି । ଠିକଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଅଁ ନକ୍ଷତ୍ର-
ଶିଖ । ଏଥି ମନ୍ଦରେ ସେଠା ଘେବେ ନିଅଁ ଇକାଇ ପାର-
ଲେ ନାହିଁ କବି ଆସୁର୍ଯ୍ୟ ।

ବ୍ରଜାର କର୍ତ୍ତାମନର ଦେଖା ସୁରବାଳ ପିତାବଳାକର
୧୫ ବଣୀ ୪୮ ପୁରୀ ଓ ୨୨ ବନ୍ଦ୍ୟା ଥିଲେ ।
ସକାଳ ଜାବଦୁଶାରେ ବଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୯ ଜଣକର
ବାଳ ହୋଇଥିବ ୨୫ର ଦିନୀ ହୋଇ ନଗରରୁ
ପାତର ଓ ୨୫ର ବନ୍ଦ୍ୟାର ଦୋଷରେ ବନୀହୋ-
ଇଥିଲେ, ୧୩ର ବଚାଙ୍କ ଶବ୍ଦର ପୀତା ବା ମୃତ୍ୟୁମୟରେ
ଥରକୁ ପଳାଇଲେ । ବାଲୀ ୧୪ବରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୯ଏକ
ବାହାର ୧୫ରୋଟ ପିଲାପିଲ ସହିତ ସୁରବା ବଧକଲେ,
୨୫ରଙ୍କ ବନ୍ଦ୍ୟାର ବେଳେକଣଙ୍କୁ ଗୋହୋଇ ଦେବି
କରିବ ପରିଶ୍ରମ ୫ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅହାରରେ ରଖି ଆହୁରି ।
ବାଲ ଜ ୨ ଏ କରାରରେ ଅଛନ୍ତି ୪୮ ସୁରବା ମଧ୍ୟରେ
ବନୀଙ୍କ ଜାବଦୁଶାରେ ୧୯ କରିବର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବ
୧୫ରଙ୍କ ସୁରବା ବଧ କଲେ ଖରା ପଳାଇ ଆହି ମୂ-
ରେଳକି ବଳିଗରେ ଆହୁରି । ଜଣେ ପାଗଳ ହୋଇଗାନ୍ତ
୨୫ର ଅଠ ପିଲ ଅଟକୁ ବାଲକବନ୍ଦ ନିଜେ ସୁରବା କୁରାଇ
୨୨ ବନ୍ଦ୍ୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୫ର ମରିଥିଲେ ବାଲୀ ୨୯ ଜଣକର
ମଧ୍ୟରେ ଜଣଙ୍କ ସେମାନଙ୍କର କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ସୁରବା ବଧ
କଲେ, ୨୫ରଙ୍କ ନଅରରେ ଓ ୧୫ରଙ୍କ ବାବୁବାବରେ
ବନ୍ଦ କରାଇଥିଲୁ । ବାଲୀ ଏକ ବନ୍ଦ୍ୟା ଓ ଚନ୍ଦ୍ୟାକୁ ଠିକରା
ଜଣା କାହିଁ ପୋଧିବା ଏବାର ଅନ୍ତରେ ।

୧ । ସୁଲକ୍ଷଣାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେବକ ଶିବପୁରରେ
ଜଣେ ମୁସଲମାର ଫୀଲେକ ହାତୀ ଏବାରାଟାରୁ ଦୂରଟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀରୁ ମାରି କମଳୀର ପଠାରଙ୍ଗି ପଦ୍ମ
ପଦର ପୁଣା ପାଇଅଛେ ସେ ପୁରୁଷର କାଳକୁ ଏବକର ଅସି
ନାହିଁ । ଏହା ସତର କ ମିଆ ଡହା ଅଧେମାକେ କହ ନ
ପାରୁ କହ ବନଶ୍ରମେଶ୍ଵର ଥରେ ଦଦର କରିବାର
କିମ୍ବା ।

୨। କାଶୁର ଓ ସିନ୍ଧୁର ମହାସନା କାହଳ ଦୂର୍ବଳିନାରେ
ହେଉ ଓ ସହାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରକାଶ କରି ଲିଙ୍ଗ ସାହେବଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର
ଦେଖିଯାଏଛି

ମାନ୍ୟକ ଦୟାକା ଦୟାରେ ଦୂରତିର ସୁଧା ଶ୍ଵା
ଜାପଥରେ ବୟଙ୍ଗ କର୍ମରେ ପଦ୍ମଶାଖିନ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ଜୀବରେ ଯେମାନେ ଉତ୍ତମ ବୁଝେ କର୍ମ
କରିବାର ଜୀବାରଲେ କାହାଳ ହେବେ । ଭାବରବର୍ତ୍ତରେ
ଆମାନେ ଏକୁ ପାର୍ଶ୍ଵ କରିବାର ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟି ଏହି
ଥିଲା । ଲକ୍ଷାରେ ଆମାନେ ଜୀବାକ କର୍ମରେ କିମ୍ବା ହୋଇ
ଥିଲା । ଏ ଦେଖିଥ ଆମାନେ ଏହା ଶୁଣି ତମକୁ ବିଶ୍ଵାସିତ
କରିବୋ ।

କର୍ମଜଦେଶୀୟ ଏକ ପରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ସେ, କାନ୍ଦି-
ଲଙ୍କେବନାରୁ ଜାମକ ଛବି ଖ୍ୟାତ ଗର୍ବଜଳ ଅନୁଶୀଳନ
କର ଭାବାରୁ ରବାବଜ କରିଥିଲୁଗୁ ଥେ, ପେର୍ ମେବର
ଦର୍ଶନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠମ ପଢ଼େ ସେହି ବେଳ ଶାନ୍ତାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ
ହେଲେସୁଥା ସମ୍ମାନ ସାହାଯ୍ୟରେ ତାହାର ପ୍ରତିଷ୍ଠମ ସେହି
ଦର୍ଶନରେ ଜୀଜେବକଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଗାଏକ । ସେ କହିଥି
ସେ ଅବଶେଷ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷରୁ ମିଳାଇ ମୋହିବ ଦର୍ଶନ
ଉପରେ ବୋଲିକାରୁ ହେବ, ତଥାବ ତାହାର ପଞ୍ଚାଦଶ
ଟେଲାକ୍ରୁ ବର ବୋଲିବି ଖ୍ୟାତ ସଂଗ୍ରହରେ ଧରିଲେ
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ବେଳେସ ସେହି ଉପରେ ପଡ଼ି ଶାୟୀ
ହେବ । ବାହକା ।

ଲୁହେକ ତାନ୍ତ୍ରର ହରତ୍ତେ ସାହେବଙ୍କର ଜୀବନ
ବିଷୟ ଜୀବନ୍ତ । ତାଙ୍କର ବଢ଼କା ଘଷିବା ଏ ବରିନ ଦେବଙ୍କ
ମହୋପଥ ଅଟେ, ତାଙ୍କର ଜୀବନ ସୁଶ୍ରମର ପାଇଁ ସକାଳେ
ରେ ଗଢ଼େଣ ଅନ୍ଧବ ହୋଇଗଲା । ପାଞ୍ଚେତିପର ଲେଖନ୍ତ
ସେ, ଏହି ଜୀବନ ବନ୍ଦ୍ୟ କରିବାକାରୀ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତର
••••••• ଏକବେଳେ ଟକା ଅୟ ହୁଏ, ତାହା ହେଲେ
ମାସରେ ତାଙ୍କର ଟଙ୍କାରେ ଟକା ଏବଂ ଦିନରେ ୨୨୨୨୨
ଟକା ଏ ଯଥାରେ ୧୫୫୭ ଅବା ପ୍ରତି ମିନିଟରେ ୧୦ ଟକା
ଲେଖାଏଁ ପଢ଼ୁଗଲା । ପାଠକ ! ତୁମେ ଆସେ ପାଞ୍ଚମିନି
କଥାକାରୀ ବରହା ବେଳକୁ ହରତ୍ତେ ସାହେବ ଦେଇବଙ୍କ
ଉପାର୍ଜନ କଲେଗି । କାହାକା

ବିଜ୍ଞାନ

ବାଲେସ୍ଵର ନରଭକସିଷ ସଦବେ ବାଲେସ୍ଵର
ନରରେ ଗୋଟିଏ ତେଣିୟ ବିବରାଳୟ ପ୍ରାପ୍ତିତ ହେବ ।
ଯେଥ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମୁକ୍ତିଦ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତେଜନ । କେତେବୁ
ମାସରୁ ଟ ୩୦ ୮ ଦେବିଦ୍ୱର କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥାର ସହିୟ
ପାଞ୍ଚବେଳେ ମାର୍ଗିବ କେତେବୁ ୫ ୫୦ ୮ ହେବାର ସମାବଶୀ :
ଦେବିଦ୍ୱର ରହିବାକିମନ୍ତେ ଦିଲାଇତାରେ କବାର
ଅଧ୍ୟବିକ । ଏହା କିମା ରହିବ ଅମ୍ବର ସୁକଥାରାହ । ସେଇଁ-
ମାହେ ଧାର୍ଯ୍ୟକଟ ପାହେୟ ଜୀବି ପ୍ରତ୍ୟେ ବଦିପାରା,
ଡେଇ ଏହ ସ୍ଵତ ସିଦ ବଦିପାରା ଓ ସ୍ଵତବଦ୍ୟାରେ
ବୁଝିଲୁ, ଏମନ୍ତ ଲେବର ପ୍ରସ୍ତେଜନ । ସେଇଁମାହେ ଏହ
ବଦିପାରାକୁ ଲହାକବତ୍ର, ସେମାହେ ଏହ ସେପେମ୍ବର
ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଦୂର୍ବଳ କଣ ପ୍ରଧାନ ସେବକ ପ୍ରମାଣିତ
ସହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରାଣିକାପଦ ନିମ୍ନରୁତିତ ସ୍ଵାରବାଦଠାକ
ସେଇଁ ବୁଝିଲେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର } ଶ୍ରୀ ପୋଦିନ୍ଦୁ ପାତ୍ରମଧ୍ୟ
ଦେଖିଯୁ କହିଲୁ ଏହାକିମାତ୍ରଙ୍କ
କମେଡ଼ିଆ ସଂଗ୍ରହ ।

ଗନ୍ଧିମେଣ ସିହାକା ଲୁହା
କୁରାରନ ପଦକର୍ତ୍ତରେ ଏହା ଅବାର୍ତ୍ତକର ଥଟଳ
କରବାକାର ପ୍ରଥାର, ଦେଶୀୟ ତ ବିଜ୍ଞାନ ଜୀବନଦେଶୀ-
ବିଜ୍ଞାନେ ଏହା ଦଳ୍ପତ୍ର ଦେଇଅଛି । ବେଳକାଳ ଗୋଟାନିକୁଳ
ପାର୍ଶ୍ଵର ସୁପରିଷେଣ୍ଡେକଟାରେ ଭାକମାୟୁର ସହିତ
ଯନ୍ତ୍ରିତ ମୂଲ୍ୟରେ କଣ୍ଠ ଦେଇଅଛି ସାଥେ ଆରମ୍ଭକ
କେବଳ କୁଟୀର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ସାମାଜିକ ଦେଇ ।

ଏହି କରୁଣାପାତ୍ରଙ୍କ ସହର କଟକ ଦରଶାକଣାର ପାଇଁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରାନ୍ତି ସମ୍ଭାଲିଯାଇଲେ ମହିଳା ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ ।

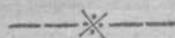
ଅଭିଭୂତ ଉକ୍ତଳାପିକା ରା ୨୭ ରଖ ସିଦ୍ଧମ୍ଭର ସନ ୧୯୫ ମସିହା ।

MINOR SCHOLARSHIP COURSE
FOR 1880.

English.—Lethbridge's easy Selections, Lennie's Grammar to the end of Syntax and English composition in addition to all the subjects selected for Vernacular Scholarship Course as given below.

N. B.—In the lower classes of all Middle English Schools, Hari Prasad's and Udoynath's English Grammar explained in Oriya may be used with advantage. Brajanath's English composition will also be used.

୧୮୮୦ ସାଲ ନିମନ୍ତେ
ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀ ସୁଲଭ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ

ସା ହି ଛ୍ୟ ।

ଗଦ୍ୟ

ପଦ୍ୟ

ବ୍ୟାକରଣ

୧ମ ଶ୍ରେଣୀ—ପଦାର୍ଥମୋଦନ ଆର୍ଥିକ ତେଜାର ଉଚିତାସ

କବିତାକଲୀ

ନିମାଇଙ୍କ ବ୍ୟାକରଣ ସମ୍ବାସ୍ୟ

୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ରାମବିଳାସ

ଏକନ ଅର୍ଦ୍ଦେକ

ଏକନ ପ୍ରଥମଭ୍ରାଗ

୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ବସୁବିର୍ଭବ

କବିତାକଲାପ

ଏକନ ଏକନ

୪ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଆଖ୍ୟାନମଞ୍ଜଳି

ଏକନ କାରକ ଶେଷ

୫ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ବୋଧାକ୍ଷୁର

ବ୍ୟାକରଣ ମୌଖିକ ଶିକ୍ଷା

୬ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଡେହ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସ୍ତ୍ରକ ଯାହାର ସେ ପ୍ରସ୍ତ୍ରକ ଉଚାଦେବ ପଚାରବେ ।

ଉଚିତାସ

ତୁଗୋଳ

୭ମ ଶ୍ରେଣୀ—ଶିବନାରାୟଣକୁଳ ଭାରତବର୍ଷ

ବ୍ୟବହାରକ ତୁଗୋଳ, ଗୌରାଶବରଙ୍କ ପ୍ରାକୃତତୁଗୋଳ ।

ଉଚିତାସ (ବଜ) ୧ମ ଓ ୨ୟ ଭାଗ ।

୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଏକନ

୧ମ ଭାଗ ଶେଷ

ଏକନ

ଏକନ

୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଏକନ

୨ମେ ଭାଗ ଅର୍ଦ୍ଦେକ

ତୁଗୋଳ ସାରଫଶ୍ରବ

୪ୟ ଶ୍ରେଣୀ—

ହାରବାହୁଙ୍କ ଡେଗାରତୁଗୋଳ

ଶରୀର ।

ଶରବର୍ଷ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର ଯେତୁପ ଥିଲ ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହିଚୂପ ରହିଲ ।

ଶେତ୍ରପରିମାଣ ।

୧ମ ଶ୍ରେଣୀ—୧ମ ଭାଗ ସରଳ ଅଭିଭୂତ ସହିତ—ଶେଷ

୨ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଏକନ ୩୦ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା

୩ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଏକନ ୪ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା

ଶେତ୍ରପରିମାଣ ।

୪ମ ଶ୍ରେଣୀ—ଶେଷଅକଳିତାରୁ ମେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଜମି ଜାଗାପ ସକାଶେ ସରଳଶେତ୍ରମାନଙ୍କର ବର୍ଗପଳ ନିର୍ମାଣ ।

କଙ୍କାନ ।

୫ମ ଶ୍ରେଣୀ—ଦ୍ୱାରକାନାଥ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତିଙ୍କ କତବିଜ୍ଞାନ । ଭୁବନେଶ୍ୱରଦିନଙ୍କ ସରଳରସାୟନ ।

୬ୟ ଶ୍ରେଣୀ—ଶ୍ଵର୍ତ୍ତ ପାହେବଙ୍କ କତବିଜ୍ଞାନ ।

ସାହିତ୍ୟ, ଉଚିତାସ, ତୁଗୋଳ, ଶାତବିଷ୍ଣୁକ ଅଦର୍ଶ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ (ମଜେଲକୋଣ୍ଟନ୍ସ) ପ୍ରସ୍ତ୍ରେଜନ ଅନୁସାରେ

ସବୁଶ୍ରେଣୀର ଜୀବନେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ।

ପ୍ରତକର ନିୟମାନ୍ୟାରେ ଉକ୍ତଳ ଉଚିତାସ ଅନୁଶୀଳନ ହେବ ।

Radhanath Rai
Joint Inspector of Schools
Orissa.

186

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ମାଲେଣ୍ଡୁ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜ ୧୯ ଶତ

ଜାନ୍ମ ମାହେ ଅକ୍ଟୋବର ସତ୍ତାବ୍ଦୀ ୧୯୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଅର୍ଥିକ ତ ୨୦ ନ ସତ୍ତାବ୍ଦୀ ସାଲ ଜନବାର

ବ ୪୦ ଶତ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଜାକମାସୁଲ ୩୫୦

ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁଁ ଗ୍ରାସୁର ହାତୁଳୁ
ସାହେବ ଏଠା କଲେବ୍ୟୁଶ ହେଉଥିବନ୍ତି କର୍ମ
ପୁଣ୍ୟର କଲେବ୍ୟୁଶ ହେଉଥିବନ୍ତି ବାବୁ ଷେଷ-
ମୋହନ ମୁଖ୍ୟଧାରୁ ଯାଚିବାରୁ ସେ ଜାହା
ପ୍ରତିନ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ଏହେବୁ ଏଠା ଲୋକେ
ବିଗେଷତଃ ବିବହମାନେ ଅସ୍ତ୍ରକୁ ଓ ଦୁଃଖର
ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଅମୂଳକ ବିବେଚନାରେ
ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ
ପୁଣ୍ୟର ଲୋକ ଅଶାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ନ ଥିଲା ।
ହାତୁଳୁ ସାହେବ ପୁଣ୍ୟ ପୁଣ୍ୟରେ ଥିବାରୁ
ଷେଷବାବୁକୁ ଡାଖିଥିଲେହେଁ ଏଠା ଉପସ୍ଥିତ
ଲୋକେ ଜାଳିତାରେ ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି ବା
ନ ଥିବାର ଅନ୍ତମାକ୍ଷର କରିଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଅନ୍ୟକିମ୍ବ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କ ଦାନା
ଅଗ୍ରଗତ୍ୟ ଅତ୍ୟବ ସେମାନଙ୍କପ୍ରତି ସୁହିଗୁର
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନନ୍ଦାବେଦନା
ହୋଇଥାରେ । ଯାହା ହେଉ ଫରିତଥାରୁ
ହେଉଥିବନ୍ତି କର୍ମ ସେପରି ଏଠାର ଦେଇ
ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ପାଥାନ୍ତି ।

ଏଠାରେ ଭାରତେପୁଣ୍ୟ ଅଟ୍ଟାଳିବା ଶିର୍ମଣ
କମିତି ଥିଲୁକ ଓ ବତ୍ତମାର ରଜାମାନେ
ଦେଇଥିଲାର ଠଙ୍କା ରେଦା ଦେବାର ଗତ
ସପ୍ରାହରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣିଲୁଁ
ନରବିଂଶ୍ଟୀରର ବଜା ଏବଶତ ଠଙ୍କା ରେଦା
ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏହା ଜାଙ୍କ ଥିଲୁଁ ଦୁଷ୍ଟିରେ

ପଦ୍ମୋଷକଳବ ନ ହେଲେହେଁ ଆମ୍ବେମାନେ
କୃତଙ୍କିତାପର୍ବତ ଜାହା ସ୍ଥାବାର କରୁଥାଏଁ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖିଥାଏଁ ଯେ ଉତ୍ତର
ଅଟ୍ଟାଳିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଦିଗପଥସ୍ତ୍ର ଠଙ୍କା ଆବ-
ଶ୍ୟକ । ଏଥକୁ ଉପଗେନ୍ତି ରେଦା ସହିତ
ପ୍ରାୟ କିଅବହସ୍ତ୍ର ଠଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତି ଦେଇ ସଙ୍ଗ ସମ-
ପ୍ରତ୍ୟେ ଯେତେ ରେଦା ସ୍ଵାକ୍ଷରକ ହୋଇଥିଲା
ତଥାରୁ ଦଶବଜାର ଠଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ-
ପାରେ ଦାନା ଅଭ୍ୟାସ କିମ୍ବ ବଜାର ଠଙ୍କା
ନ ହେଲେ ଅଟ୍ଟାଳିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ
ପାରେ । ଅଭ୍ୟାସ ଆମ୍ବେମାନେ ଉପଗାର
ଅନ୍ୟ ମହାବଜାର ରଜା ଓ ଧନୀବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ
ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଏଁ ଯେ ସେମାନେ ମୁକୁ-
ତସ୍ତରେ ଏ ମହିତବାର୍ଯ୍ୟ ସହାଯେ ରେଦା
ଦେବାପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଯେଉଁ-
ମାନେ ପୁଣ୍ୟ ରେଦା ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଥାଇଛନ୍ତି ସେ-
ମାନେ ଶୀଘ୍ର ଠଙ୍କା ପଠାଇ ଦେଇନ୍ତି ଏହା
ହେଲେ ଅବିଲମ୍ବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେବ ।
ଯେଉଁ ଧନମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ରେଦା ସ୍ଵାକ୍ଷର
କରିଥାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଝ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଓ ଅୟ ଅନୁଶୀଳନେ ଆଭି କିଛି । ରେଦା
ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଟ୍ଟାଳିବା ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷର ଶାମଳ
ମହାବଜାର ଭାରତେପୁଣ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣିଗେତର ହୋଇ-
ଅଛି ଜାହା ହୋଇ ନ ପାରିଲେ ବଜା କିନା
ହେବ । ଏଥକୁ ଉପଗାକ୍ଷର ଧନମାନେ ଦୃଷ୍ଟି
କରି ମୁକୁତସ୍ତରେ ଦାନ କରିନ୍ତି ।

ଗତ ମାସ ଜା ୨ ରଖ ଅପରାହ୍ନ ସମୟରେ
କଲିବାରେ -ଅମୂଳକ ପୂର୍ବ ବବ୍ରୀର
ଜେନ୍ଦ୍ରିଯାଲ ଲାଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରତି
ମୁଣ୍ଡି ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଫିର୍ମା ଅଛି ସମାଜେବ
ପହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏଁ । ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡି ହାଇ-
କୋର୍ଟ ବଚେଶର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
ଅଛି । ଏ ମହିତ ଫିର୍ମାରେ ଯୋଗ ଦେବା ଓ
ଦେଖିବା କାରଣ ଅପାରାଜ୍ୟ ଲୋକ ସେ ସ୍ଥାନରେ
ସମାଜର ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ ସାହେବ
ମେମ ଓ ଦେଶୀୟ ବନ୍ଦିମାନେ ପ୍ରାୟ ସହସ୍ର
ଜଣ ସମିଆନ ଜଳେ ଥାର୍ମିଆ ହୋଇଥିଲେ
ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଥାଏଁ ଉତ୍ତରିତ
ହୋଇଥିଲେ । ବିହି ବିହି ଗଣ୍ଗାଗୋଲ ଘଟି
ନାହିଁ । ଏକ ଗୋଟିଏ ପଲଟକ ବାଜା ସହିତ
ଉପହିତ ଥିଲେ । ଅମୂଳକ ଏକଟି ଲେଧି-
ନାଶ ବବ୍ରୀର ବେଳ ସାହେବ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଅମନ ପ୍ରକାଶ କଲାରୁ ସେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ବେଳ ସା-
ହେବ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ବଜାର କରିବାର
କଲେ । ଏଥରେ ସେ ଜର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ଶାପନ୍ତର-
ଶାଳା ସମାଜେତନା ଓ ତାଙ୍କର ଗୁଣାନ୍ତବାଦ
କଲେ । ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରରେ ବେଳ ସାହେବ ମଧ୍ୟ
ଜର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରତି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରତି
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ ଉପରେ
କରି ବହିଲେ ଯେ ସେ ମୁକୁତସ୍ତରେ ହେବାରୁ

ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବଙ୍କ ଏହିଲା ନଚିବୁ ତହୁଁ ପୁରୋ
ଓଡ଼ିଶାରେ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ ୧୯୭୭ ଖ୍ରୀ
୨୮ ରେ ମାତ୍ରାକ ବମ୍ବେରେ ଯେପରି ଅବଧି
ପ୍ରାଣି ପ୍ରାଣ ବିଗ୍ରହଲେ ସେହି ପରିବୋଲାଥାରୁ
ସେ ପରିଗେଷେ କହିଲେ ଯେ ଏ ପରିମୂଳ୍କ
ଶାପନର ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରଥମେ ବିଲବତା ଭାବରେ
ଶୀଘ୍ର ସବୁରୁ ବାହାରାଜ ଓ ପଶ୍ଚାତ୍ ଇଂରେଜ
ମାନେ ତହୁଁରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେହେଁ ଏହା
ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ
ଓ ଥାଇ ଯେତେ ଲୋକ ସମାଗତ ଦୋହରାଇଛନ୍ତି
ତହିରୁଁ ଧ୍ୟ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଦେଶୀୟ ଲୋକେ
ଲଠ ନର୍ଦବୁକ୍ ସାହେବଙ୍କ ଗାସନରେ ମନୁଷ୍ୟ
ଆର ଭାଙ୍ଗପରି ବହର ସମ୍ମାନ ଓ ରକ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ବରଅଛନ୍ତି ଏହେବୁ ବେଳି ସାହେବ ଦେଶୀୟ
ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧା କଲେ । କୌତୁକ ଗେଷ
ହେଲାରୁ ହୃଦୟରୁ ସାହେବ ପ୍ରତିମୁଦ୍ରିତ ଆଜ୍ଞାଦିନ
ବାହାର କରି ପ୍ରକାଶ ବିଗ୍ରହଲେ ତହୁଁ ବାଜା
ବାଜା ଓ ଜୋପଧକ ହେଲା ।

କାବୁଲ ବିଦ୍ୟାଚ ।

ଅମିର ଆପଣାର କିମ୍ବାଶୀ ମନ୍ଦୀ ମସ୍ତକି
ଦବିକରିଲୁଛା ଓ ତେବେରିଥାମା ମହିମାଦଙ୍କୁ ଜଳ-
ରିଲ ଘର୍ବ୍ରୁ ସାହେବଙ୍କୁ ଗେଟିବା କାରଣ ପଠାଇ
ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆଖିବାର ସମ୍ମାଦ ଶୁଣଇର-
ଗର୍ଭନାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାରୁ ଇଂରେଜଙ୍କର
ଜଣେ କର୍ମଗୃହୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଖିବା କାରଣ
ପ୍ରେସ୍‌ର ହେଲେ । ସେମାନେ ଅଲିଙ୍ଗନାରେ
ପ୍ରବେଶ ହେଲାଇ ଜଳରିଲ ଗୁର୍ବର୍ତ୍ତ ଧାରେବଙ୍କ
ସଙ୍କେ ମାଷାତ୍ କର ଅନିରଙ୍ଗର ଯେତେ ଦେଲେ
ଓ କହିଲେ ଅମିରଙ୍କର ବନ୍ଧୁକ ପଦବିକ
ଅଛି ଓ ତାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ରଜ୍ଞୀ ଯେ ସେ ଇଂ-
ରେଜିଞ୍ଚର ପରମର୍ଶରେହଁ ଚଳିବେ । ଯଦି
ପଠାଇ ଅମିରଙ୍କର ଏହିପରାର ଭବ ପ୍ରଚାର
ହେଲା । ଆହୁ କାବୁଲକୁ ଚାହାନ୍ତ ନ ବରିବାର
ସେମାନେ ରଜ୍ଞୀ ପ୍ରକାଶ କଲେ ମାତ୍ର ତଣ୍ଡର
ଅମିର ଇଂରେଜ ସେନାଙ୍କ ଅଗ୍ରଭାଗରେ
ବାଧା ନ ଦେବା କାରଣ ସମସ୍ତ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ଠାରୁ ଆଶ୍ରମ ପଠାଇଲେ । ବର୍ବର୍ତ୍ତ ଧାରେବ
ତା ୨୨ ରଜନାରେ ଅମିରଙ୍କଠାରୁ ଫୁଲିବା
ପଠାଇ ଥିବେ ।

ତା ୨୩ ରିଗେର ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣା ଯାଏ ଯେ
କାବୁଲରେ ୧୫ ସହସ୍ର ସେନ୍ୟ ସମରେତ
ହୋଇ ଥିଲା ୧୫ ସହସ୍ର ଗୋଟିର ଅଛନ୍ତି ।

ମୋଟରେ ଗଢ଼ୁଦଳ ଶୂଳଗ ସତ୍ସୁ ହେବେ ।
ବିହୋରକ ପ୍ରାର୍ଥନା ମରେ ସରବାରମାନେ
ସେମାନଙ୍କର ଦିଲପତ ହେବାର ସ୍ଥାନ୍ତର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଅମିର ନାୟ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ
ଅଛନ୍ତି ଦିନ୍ଦି ଏ ସମାଜର ନିର୍ମୟ ନୁହେ ।
ଶୁଭରମର୍ଦନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରତାବ ଶ୍ଵାପନ ହୋଇ
ଅଛି । ଭାବ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ତରଦ ଦେଇ ଯାଉଥିବା
ଲୋକ ଓ ଗର୍ଭଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣିତାରେ ମାନନ-
ଜାଣ୍ୟ ଲୋକେ ତା ୨୦ ରିଗରେ ଆନନ୍ଦ
ଭରିଥିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ରିଲିଫ୍ଲେବ
ସ୍ଵରୂପ ଆସି ସେନ୍ୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଉଥୋପକ-
ଥନ ବର୍ତ୍ତୁ ୨୦ାତ୍ମ କୁରାରେ ସେମାନଙ୍କ
ଆବାଜ କରି ଏ ଜଣ ସେନା ଓ ୧୮ ଜଣ
ଜତରପାଳକଙ୍କୁ ମାରିପାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପାନଗ୍ରୀ-
ମାନ ଦେବ ପଲାଇଲେ । ତା ୨୫ ରିଗରେ
ସମ୍ବାଦ ଆସିଥିବ ଦେବର ସାହେବଙ୍କର ସେନ୍ୟ
କୁଶିତାରେ ତା ୨୪ ରିଗରେ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ମୋଟାଲୋକ ମାନ ଥାର
ରଦ୍ଦ ଯୋଗାଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଭାନ୍ଦାବାରର
ବବର୍ଣ୍ଣର ସେରଥିଲୁ ଖାଲୀ ସବଳାକାରରେ
ଇଂରେଜଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ସାମଗ୍ରୀ
ପଥ ବୋହି ଦେବାରେ ବଡ଼ ଅସୁକଥା ଥିବାରୁ
ସେନ୍ୟଗଠା ଚଞ୍ଚଳ ଅଗ୍ରହର ହୋଇ ପାରୁ
ହାହାନ୍ତି ଏହେତୁ ଅଜେବ ଦୋଡ଼ା ଓ ଜଚର
ଦିଶା ହେଉଥିଲୁଛନ୍ତି । ଧାରିଷ୍ଟଦେଶରୁ ଜଚର-
ମାନ ଅଣେବାର ତେଜ୍ବା ହେଉଥିଲା । ଶିମାନ୍ତରେ
ରେଲବାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ତାରିଖ
କମ୍ପେରୁ ରେଲସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ଯାଉଥିଲା ।
କେନରିଲୁ ସ୍ଥିତ ସାହେବ ତା ୨୫ ରିଗରେ
ଭାନ୍ଦାବାରକୁ ବାନ୍ଦାର ମେଲାର୍ଦିଲକାଇଲୁ
ଯାଉଥିଲୁଛନ୍ତି । ମୋଟାର ବବର୍ଣ୍ଣର ଏଥିରେ
ସନ୍ଦେଖ ପ୍ରକାଶ କରି ରସଦ ଯୋଗାଇବାର
ପାଇଁ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦେବର ସାହେବ କେ-
କେବିକ ସେନ୍ୟ କର୍ଗିନ୍ଦ୍ର ପଠାଇଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ରଖିରେ ଅମେରିକର ଅନୁମର୍ଦ୍ଧଶର
ବସାଦ ଅସିଥିଲୁ । ଅମେର ଆପଣା ପୁର, ମର-
ଦାର ଘାସାଣୀ ଓ ଜଳରଳ ଦାଉଦ ଶାହାଙ୍କ
ଯେକ କୁଟୀରେ କେବଳ ଶାହେବଙ୍କର
ଶୁଦ୍ଧିରେ ତା ଗୁରୁ ରଖିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତି ତାଙ୍କ ସଜରେ ଦେବଳ ପୁରଗଳ
ଲେବ ଅଛିନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ଅସିବା କିଷ୍ଟପୂର
ପଦ ପୁରୁ ଦେବର ଶାହେବଙ୍କ ନିରାକୁ
ଲେଖିଥିଲେ । ଜଳରଳ ଗବଟ ଶାହେବ କେ-

ତେବେ ଦେଖି ସହାର ତା ୨୮ ଜୁଲାଇରେ ଶୁଭ
ଭବନ୍ କରୁ ବୁଣ୍ଡକୁ ଯାଇଥିବେ । ବାବୁଲାରେ
ପେହିପର ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଲାଗିଅଛି । ବୁଣ୍ଡରେ
ସଦଳ ଦେଖି ସମବେତ ହୋଇ ବାବୁଲାରୁ
ଚିତାର କରିବେ । ଅଛିବାଲ ବାବୁଲାରେ
ଦେଖି ପହଞ୍ଚିବାର ବଥା ଅଛି ବିଦ୍ୟୁତ୍ତମାନେ
ବିଷ୍ଣୁଲାଲ ଅବସ୍ଥାରେ ସବାରୁ ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ-
ବୈଧ କରିବା ସନ୍ଦର୍ଭକ ଅଟେ । ଜେନରଲ
ବ୍ୟକ୍ତି ସେଇଙ୍କୁ ପଥରେ କେହି ବିଲୁକ
ମାରିଥିବାରୁ ସେବିକ ଡାକ୍ତର ଗାହେକ ଆସାଇ
ପାଇଅଛିନ୍ତା । ଆଉ କିଛି ପୂର୍ବନା ଏହି ଜାହାଂ
ଶିଖପଳମ୍ବନ ଶୁଭରାଗଦର୍ନ କରୁ କନରଲ ସବୁ
ଗାହେବଜୀବାରୁ ଯାଉଥିଲେ ପଥରେ ପଥ୍ରକୁର
ଆମିମାରେ ପାଞ୍ଚଜଣ ହଜି ହେଲେ । ଶ୍ରାନ୍ତ-
ବିଲୟାର ନିକଟରେ ବିଛି ଗଣ୍ଡଗୋଳ ନାହିଁ ।

ପରଚାର ବ୍ୟସ ଗଣେ

ଏ ବିଷୟରେ ଅଛି କାହାର କଣ୍ଠ ଥାନୋଳନ
ବିବିଧାଙ୍କ ଓ ଅନେକ ପ୍ରସାଦ ବାକ୍ଷାରୁଥାଙ୍କ ।
ବାହାରମାତ୍ରା ବ୍ୟୟ ଜାନ ବିଷୟ ଆମ୍ବେମାନେ
ଏଥିପୁରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ କିଛିଦିନ ହେଲା ଏ ଧା-
କୀନ୍ତରେ ଲାଟ ପାହେବଙ୍କର ଚାତାନ୍ତ ଅଜ୍ଞ
ବାହାରବାବୁ ବ୍ୟୟ ବର୍ତ୍ତନ ଅରମ୍ଭ ଦୋଇଥାଙ୍କ ।
ପାଞ୍ଚଗୋଡ଼ି ଶିଳ୍ପିଙ୍କର ପଦ ଉଠି ଯାଇ-
ଥିଲୁ ଉତ୍ତିମ୍ପରକର ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅନେକ
ଉଦ୍ଧା ହୋଇଥାଙ୍କ । ଏଥରେ ଅନେକ ଲାଗ
ହୋଇଥାରେ କିନ୍ତୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ଯେପରିମାଣରେ ପେନ୍‌ମେନ ଦେବାର ବିୟନ
ହୋଇଥାଙ୍କ ଉଚ୍ଚରେ ଲାଗର କିଛି ବାହାରଯାଇ
ଥାରେ । ପୈକିକ ବ୍ୟୟ ବର୍ତ୍ତନ ଭାଦେଗରେ
କମିଶନ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିବିଧାଙ୍କ ଏଥର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥାଙ୍କ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣାଯାଏ
ମାନଙ୍କ ବିଭାଗର ଉତ୍ତବେତନ ସବୁ ମଳକତା
ଦିଗନ୍ତକା ଦରରେ ବର୍ତ୍ତନ ହେବାର କିମ୍ବା
ବାଗିଥାଙ୍କ ଓ ବୋର୍ଡ୍‌ରେଟିଙ୍ଗର ପ୍ରସାଦ ହେଲା
ଥାଙ୍କ । ବ୍ୟୟ ବର୍ତ୍ତନ ସଂକାନ୍ତରେ ନନ୍ଦପ୍ର-
ଥିଏ ପଦିକ ଅନେକ ପ୍ରସାଦ ଲେଖାଯାଇଥାଙ୍କ
ଏ ସବୁ ସୁନ୍ଦର ଓ ଆମ୍ବେମାତ୍ରଙ୍କର ମନୋଳାଜି
ଥାଇଲା । କେତେବେ ଉତ୍ତ ବେତନର ପଦ ଉଠା-
ଇଦେବା ଓ ଉତ୍ତ ବେତନ ବର୍ତ୍ତନ ବରଗାର
ଆମ୍ବେମାନେ ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥାଙ୍କ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏ ଗୋଡ଼ିଏ ପ୍ରସାଦ ବୁଥାଙ୍କ । ଜାହା ଯେ
କବିକ ବ୍ୟୟ ବର୍ତ୍ତନ ଭାଦେଗରେ ଏମନ୍ତ

କହେ, ଓଡ଼ିଆଦେଶର ଉନ୍ନତ ଜୀବନ୍ୟାବେ ।
ଏହା ଅମୃତାନ୍ତର ନୂତନ ପ୍ରସାଦ ନୂହେ ଏ
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଆମ୍ବେଳାକେ ଘୁନ୍ଧୀ ଲେଖିଅଛୁଁ ଓ
ବକ୍ଷେତ୍ରମେଘରେ ମଧ୍ୟ ଉପାସ ପ୍ରସାଦ ହେବାର
କେତେବେଳେ ଥର ଶଶିଅଛୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବା
ସ୍ଵୀରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବ୍ୟୁତ କର୍ତ୍ତକର ପାଳ ପତିଥିବାରୁ ବାଲେ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଅମୃତାନ୍ତର ପ୍ରସାଦ ଦେଖା ହେବ
ଏହି ବିବେଚନାରେ ଘୁନ୍ଧାର ସେ ପ୍ରସାଦ
କରିଅଛୁଁ ।

ମେଘପ୍ରାବଳି ନଥ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶିଥୁ କମିଶ-
କଣ୍ଠ ମହିକୁମା ଉଠାଇ ଦେବାର ଅଛି । ଏହା
ହେଲେ ଅନେକ ବନ୍ଧୁ ଲାଗବ ହେବ ଓ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିକମ ଘଟିବ ନାହିଁ । ସେ
ମହିକୁମା ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମୂଲପୁର ଉତ୍ସାହ ଦିଲ୍ଲି-
ଲଭଷା ପ୍ରତିକଳ ପ୍ରଦେଶ ବଜାରୀ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ
କଟକ ବନ୍ଦିଗଳଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହେବ ଓ ବଳୀ
ପ୍ରଦେଶମାଳ ସୁବିଧାନ୍ତମେ ବମ୍ବେ ଓ ଉତ୍ତର
ପାନ୍ଦିତ ଗର୍ଭୀରଙ୍ଗର ଅଧୀନ ହେବ । ଏଥରେ
ଶାପଳ ବୟା ଉତ୍ସାହ ସୁନ୍ଦରଗୁପ୍ତ ଚଳବ ଓ
ବର୍ଷବରେ ପଞ୍ଚଲକ୍ଷ୍ୟ ଠଙ୍କାରୁ ଅସୁକ ବିଶ୍ଵବ ।
ସମୂଲପୁର ଓ କଟକ ମଞ୍ଚରେ ବିଗେଷ ବମ୍ବନ
ଦେଖାଏ ଏଠାରେ ବାନ୍ଧିବ୍ୟ ପରମା-
ଣରେ ଚକ୍ରଅଛି ଓ ଏହି ସୁରେ ମୋକମାଳଙ୍କର
ଗଭାୟାତ ଆଛି । ମାମଲ ସଂହାନ୍ତରେ ଥେଠି
ଲୋକଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବା ପକ୍ଷରେ ଅସୁକ କଷ୍ଟ
ହେବ ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱର ଅଧୀନ ଉତ୍ସାହ
କାର୍ଯ୍ୟ ଯେପରି ଏଠାରେ ଚକ୍ରଅଛି ସେହିପର
ଦୟାପୁରର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳବ କହି ଅସୁବିଧା
ହେବ ନାହିଁ । ସମୂଲପୁର ମଞ୍ଚ ଏଥି ପୂର୍ବେ
କଟକ ବନ୍ଦିପୁରଙ୍ଗର ଅଧୀନରେ କେତେବେଳେ
ଥିଲା ଓ କହି ଉତ୍ସାହଗୁପ୍ତ ଚକ୍ରଥିଲା ।

ମୁଲ୍ୟର କଟକବିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଧୀନ
ହେବାରେ କିଛି ଅସୁଧା ନଥ୍ବାର ଦେଖାଇଲୁ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ଡିବାଗ୍ର ଦେଶ ପକ୍ଷରେ ବି ଲାଗୁ ହେବ
ଜାହା ଦେଖାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମତଃ
ଭଣ୍ଡା ଓ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି । ଉର୍ବ୍ଲ ଫାନ୍ଦର ଭଣ୍ଡ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲେ ଅଟଇ ଓ ସାଥୀରଣ ଶିକ୍ଷା ସେହି
ଭଣ୍ଡରେ ହେଉଥିଲି କିମ୍ବୁ ପୂର୍ବ ସ୍ଥାନର ଶିକ୍ଷା
ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରାୟ ପୃଥକ୍ । ଏଠାରେ ଯେ ନିରଜ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲେଷ୍ଟୁରମାନ ବାହାରୁ ଅଛି ହୋଠାରେ
ଚକ୍ର ଜାହିଁ ଓ ହୋଠାରେ କିଛି ସୁରକ୍ଷା ହେଉ
ଥିଲେ ଏଠାରେ ଚକ୍ର ଜାହିଁ । ଦିନ ସ୍ଥାନର

ପିଷ୍ଠାପଣାଳୀ ଏକ ପ୍ରକାର ଓ ଏକ ତତ୍ତ୍ଵବିଦ୍ୟା-
ରବକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହେଲେ ବୌଧିତିର ଉତ୍ତମ
ସୁପ୍ରକଟନରେ ଚଳିବ ଓ ଅସ୍ଵକ ପରିମାଣରେ
କିନ୍ତୁ ହେବ । ଏଥରେ ପ୍ରକାରତାମାନେ
ଉତ୍ସାହର ହୋଇ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକଟନାକ ରଚନା
କରିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ ଓ ଉତ୍ସାହ ଭାଷା ଓ
ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ସାହ ହେବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦନା ।
ଏ ରୂପ ସମ୍ମଲଣରେ ଜାଙ୍ଗରେଇ ସ୍ଵର୍ଗର ଶିଥ-
ମାନେ ଶୁଦ୍ଧତିପାଇ ଏଠା ବଲେଇରେ ପଢି
ପାରିବେ । ସମ୍ମଲଣର ଶୁଦ୍ଧିଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏ-
ଠାରେ ରହଁ ପଢିବାର ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମା ହେବ କାହିଁ ।
ଶିକ୍ଷାର ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଯେ ଦେଶର ନାନାଦ
ପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହ ହୁଅଇ ଏହା ବୋଲିବା ବା-
ହୁଲ୍ଯ । ସମ୍ମଲଣର ଓଡ଼ିଗାର ଏକଥିଂଗ ଏକ
କଟକ ଓ ସମ୍ମଲଣର ମଧ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟ ଉପର୍ଯ୍ୟା-
ଦିରେ ବିଶେଷ ସଂକଳିତ ଓ ପରିଷ୍ଠର ଉପକାର ।
ତେବେ ଶାଶ୍ଵତରେ ମନ୍ଦିରର କାହାଁକି ଓଡ଼ି-
ଗାର ବିଛିନ୍ନ ରହିବ ? ସମ୍ମାନ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦେଶ
ଏକ ଶାଶ୍ଵତାଶୀଳ ହେବାର ବିଧେୟ ଓ ଆବ-
ଶ୍ୟକ । ବ୍ରତ୍ତିର ଓ ଗଞ୍ଜାନ ଓଡ଼ିଗାର ଅନୁର୍ଗତ
ହେଲେ ଆହୁର ଲାଗ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ।
ଲେଖନଶୀ ମନ୍ତ୍ରର ଟେକ୍ଷିଲ ସାହେବ ଏଠାରେ
ବିଶ୍ଵଜମାନ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର
ଓ କଟକରୁ ଏ ବିଷୟରେ ଦୂରଜଗ୍ନ ଆବେଦନ-
ପଦ ଦିଆ ହୋଇ ଥିଲ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ କିନ୍ତୁଲ
ହେଲା । କର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଉତ୍ସୁଧ
ଆବେଦନ ହେଲେ ସଂତୋଷ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ।
ଅଭିଏକ ଓଡ଼ିଗାରାଷିମାନେ ଏ ବିଷୟ ବିବେ-
ଚନା କରି ଆବେଦନର ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ କରିଲୁ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଭରତୀ କରୁଁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର
ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ସହଯୋଗିମାନେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର
ଧୋଷକତା କରିବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏଠା ଦେବାଜାନଥବାଲଙ୍କରେ ମନ୍ତ୍ରପ୍ରଦିତ୍ତ ମଳକବମାଟିଏ
ହୋଇଲାକି କହିଲା ଦୂରପ୍ରତି ଏହି ସେ ଗଢି ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ
ତା ୧୩ ରିଶ୍ତରେ ନଳ ସାହେବଙ୍କ ଅବାଲଙ୍କରେ ଜଣେ ଝାଲେକ
ଅପଣାକୁ ନଳାଦେଇ କୋର କହି ଆପଣା ପୋଷଣପୁରୀ
ଗୋବନ୍ଧ ନାବାଲଙ୍କର ମହାପିତ୍ର ସଂଚିକିତର ଦରଶାନ
ହେଲା । ସଂଚିକିତ ଦିଅନ୍ତିରିବା ପୁଣେ ଗଢି ଦିପୁର ମାସ
ତା ୧୪ ରିଶ୍ତରେ ପ୍ରକୃତ ନଳାଦେଇ ଆପି ଦରଶାନ୍ତ ଦେଇ
ଦେ ସେ ଶାମିଲ ପୋଷଣପୁରୀ କରିଥାଇ ଗୋବନ୍ଧଙ୍କ ପୋଷଣ-

ସୁତ କର ନାହିଁ କଷା ଦାହା ମହାପିଣି ସାରିଦିକଟ ପ୍ରାର୍ଥନାର
ଦରଶାସ୍ତ ଦେଇ ଲାହିଁ । ଏଥର ତବନ୍ତି ହେବାରେ ଛାଣ-
ଗଲ ସେ ବୋଦନର ପିତା ବିକ ମରଇ ଓ ବାଜେ ମୁକ୍ତି
ଆର ଜଗବନ୍ତ ଦାଶ ପଦ୍ମ ନାମୀ ଯଠାରେ ଜଣେ ବାଜେ
ଆନ୍ତର୍ବାକ ମାଳାଦେଇ କର ବ୍ୟୁପକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ତହୁଁ
ଜଳ ମାହେବ ସେ ତନିଶଙ୍କୁ ପରଜନାୟ ଅବାଲଦର
ସଠାରନେ ଓ ଚିହ୍ନିତ ଲେଖିଥିବା ଓକିଲ ଗୋକୁଳମୋହନ
ହେ ଓ ଏ କୃତିକାଣ୍ଡରେ ସାହାୟ କରିଥିବା ଜଣେ ନବ-
ଲନବସ ଗୌରମୋହନ ଘୋଷ ଓ ଜଣେ ପିଅଦା ଏହୁପ
ତନିଶଙ୍କୁ ସ୍ଵରୂପେ କରିଅଛନ୍ତି । ମନବମା ବାରୁ ଜଗ-
ମୋହନ ବମ୍ବ ତେପୁଣୀମେଳକୁରଙ୍ଗ ବଗ୍ରଧୀନ ଅଛି । ଜଳ
ମାହେବ ବିରତ୍ଯାଦାରଙ୍ଗ ପାନୀୟ ଦବନ୍ତରେ ପଦ୍ମଧୟପତିଳା ।

ଗତ ସ୍ଵାହା ଶେଷରେ ନଦୀମାନ ପୁନଃପାର ବଢି ଥିଲେ
ଓ ହାହଁ ପୂର୍ବରୁ ବଣେଷ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନଦୀ
ଶାର୍କୁ ଶତ ସିଙ୍ଗାରୁ ତାତ୍ପର ଶତ ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ
ପାତରଥାବା ବାଅଳ କହିଲୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଶାର୍କଧର ଅକିଞ୍ଚା
ମୁଧରିଛନ୍ତି ଓ ରବ ଦୂର ଅରହ ହୋଇଥିଲା ।

ଏମନ୍ତରେ ଦୂର ଏକ ମାସ ହେଲା ବିଷ୍ଣୁରେଣୁର
ପ୍ରାଦୂର୍ବକ ହୋଇଥାଏ । କେହିଁ ସେଇ ନାଶ ହେବାର
ଶୁଣିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଢାକା ଦେବାର ସମୟ
ନୁହେ କିନ୍ତୁ ଦେବଙ୍କ ସଂକଳନକ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏ ତାହା
ନିବାରଣ କିଛି ପ୍ରଗାହାର ଅବଶ୍ୟକ । ମେଳଙ୍କର ସାହେବ
ଓ ଡାକର ସାହେବ ଏକଷ୍ଟରେ ସମ୍ମାନ କରିଲୁ ।

ଆଗାମୀ ଦୂର୍ଗପଞ୍ଜୀ କରେଣବନ୍ଦ ସମୟରେ ଏକବରରେ
ଘୋଷିବାର ଉତ୍ସାହ ଅମୋଦ ହେବ । ଏଥର ଉଦୟମ-
କାଶ ରଂଗେଜମାନେ ଅଟକି ଓ କେତେକ ଦେଖାୟ
ରତ୍ନଲୋକ ମଧ୍ୟ ସାଧାନ୍ୟାରେ ସାହାୟ କରିଥାଏଇ । ଏହି
ମାସ ତା ୨୫ ଓ ୨୬ ଦିନ ପ୍ରକାଶରେ ଘୋଷିବାର
ହେବ । ଦରତ ସଂଖ୍ୟା ଦିନଥର । ମାତ୍ରକରଣ ଅପରାଧ
କ୍ଷେତ୍ର ପାଞ୍ଚମୀ ପରିକଳନ ପରେପତିତଙ୍କରେ ସଂଖ୍ୟାବରତ
ଅର୍ଥାତ୍ ରଂଗେଜକର ଓ ରଂଗେଜ ଦେଖାୟ
ପିଲାଙ୍କର ଓ ଶିଥାହମାନଙ୍କର ମୋଟରେ ଥାଂଥର ଦରତ
ହେବ । ଏକର୍ଷ ସାଧାରଣ ଅମୋଦ ସମୟରେ ସାହେ-
ବମାନେ ସୁଧା ଅମୋଦ କରିବେ ପୁଣ୍ଡର କଷ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀପୁତ୍ର କନ୍ଦିଶକର ସାହେବ ଏବର୍ଷ ଶାତକାଳୀନ ଗୃହରେ
ପ୍ରଥମେ ସଦ୍ଵିଦିକନନ୍ଦମାନ ଦେଖି କାଲେସ୍ବର ସିଂହ
ସେଠୀରୁ ଗତଜାତ ପ୍ରମନ ଅର୍ଥାତ୍ କରିବେ । ମୋଶଳନମୀ
କରି ସାହାର ଉପରୁଣ୍ଡି ସହାର ଅଛି ।

କଣ୍ଠର ମାତ୍ରା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ତା ୧୨ ଲକ୍ଷ ବାର୍ଷିକାରୀରେ କେବଳ

ଭାରତ ରୁଦ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରାଚ୍ଛ୍ଵାସ ଗ୍ରହକାଳୀ

ଭା ୨ ରଖି ଗୁଡ଼ବାଳଠାରୁ ସାଜପୁର

ତା ୨୭ ରଣ ଯାଜପୁରକୁ ଉଦ୍‌ଦରଶ

ଜୀ ୧୯ ରଙ୍ଗ ରହିରଖୁ କାଳେଦୂର
ଆଜିକାଲ ଏକଗରରେ ଅନେକ ମେଲାର୍ଡ କେବଳୁ ୧୦ ରେ
ସିଙ୍କ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ବର୍ଷାରତ୍ତବୁଦ୍ଧି ସୁମଧୁର ନିଶ୍ଚିପ୍ରଦୋଷ
ଶୋଇ ଉତ୍ତରାଶି ଛି ?

କାହାରେ ଅନ୍ତର୍ମାଳା କରିବାରେ କୌଣସି ପଦ୍ମଶିଖଦାସଙ୍କ
ନାମର କରିବାକମାକିବନା ନିଥିବା ଶକାର ପ୍ରକାଶ ହେଉ ।
କରୁ ସେଇ ଚକିତା ଦରଶାନ୍ତ ଦେଇଥିଲା ଡାହା ନାମରେ
ଦେଖିବା ସମ୍ଭାବ ଦେବାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇ ନ ପାଇଲା ।

ଏଠାରେ କପ୍ରାଳ ଦୂଲକ୍ ସାହେବ ଅଳ୍ପ ଦିନଙ୍କରେ ନାଲାଗଣ
ଜୀବିତରେ ସେ ଜଣେ ଦେଲାଗାଣି ପିଲାଟିଏ ପ୍ରସବକରି

191

କୁଳ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଜୁଲାଇ

୩୧ ଇଟ ମାହେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ସଂକଷିତ ମଧ୍ୟମିତ୍ର । ମୁଖ୍ୟ ଅର୍ଥିକ ଦିନ ୨୨ ଜାନୁଆରୀ ୧୯୮୭ ଶାଖାର

ଫର୍ମ ଅଧୀକ୍ଷତା

ଅଗ୍ରିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମିତ୍ୟ ଟେଲି
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳିତ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଲି
ମଧ୍ୟସଲର୍ପାଇ ଜାକମାସିଲ ଟେଲି

ବାବୁ ବଳମନ୍ଦିର କମିଶନ୍ ସିରପ୍ରାଦାର ହେବାରୁ ବାବୁ ନଦୀଗୃହନ ଦେବୁ ପୁଣର କଲେକଟର ସେଠା ସବ୍‌ଡେପ୍ଲାଟ୍ ପଦରେ ମନୋମାତ କର କମିଶନ୍କୁ ରିପୋର୍ଟ କରିବା ସଙ୍ଗେ ନଦୀଗୃହ ବାବୁଙ୍କୁ କର୍ମ କରିବାର ଅନ୍ତରେ ଦେଲେ । ବଦନ୍ସୁଧାରେ ବାବୁ କେତେକ ଦାଖଲାରୁ ମୋକଦମା ଫର୍ମଏବ କରିଥିଲେ ଏଥିର ମଧ୍ୟରେ କମିଶନ୍ରସାହେବ ବାବୁ ଦୁର୍ଗାଦାସ ମୁଖ୍ୟଧାଙ୍କ ମନୋମାତ କର ଗବର୍ଣ୍ମମେଷକୁ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ଓ ତାହିଁର ସମାଦ ପୁଣର କଲେକଟର ରିପୋର୍ଟ ଦେବାରୁ ସାହେବ ଅଗରଦା ନଦୀଗୃହ ବାବୁଙ୍କୁ ଆପଣା କର୍ମନିଶା କର୍ମକୁ ଫେର ପଠାଇଲେ । ଏଥିରେ ପୁଣର ଜଣେ ପହଞ୍ଚେରକ ବଢ଼ି ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ଏବ ବାବୁଙ୍କ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ସ କଲୋବସ୍ତୁ ଓ ରେକ୍ରେସେସ କର୍ମର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା କର ଅଛନ୍ତି । ନଦୀଗୃହବାବୁ ଓ ଦୁର୍ଗାଦାସ ବାବୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ଅଧିକ ଉପସ୍ଥିତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବା କହିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅମୂଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ କଲେକଟର କାର୍ଯ୍ୟଟା କିଛି ଉଚିତରୂପୀ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଏଠା ସୁହୃଦ ସମାଜ ଓ ସମାବର୍ତ୍ତ ମଠ ସକ୍ରମୀରେ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ପାଠକମାନଙ୍କ ଗୋତର ଥିବ । ଏ ସଭାର ସ୍ଥାପନକର୍ତ୍ତା ଆସୁଥି କରିଲାରୁହେବ ଥିଲେ ଓ ଏଥିରେ

ଭାକ୍ତର ବଜ ଯହ ଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ଏଠାରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲାଦିନୁ ଏ ସଭାର ଅଭି ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଭାବା ଲୋପ ହେଲା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପୁଣର ବିଷୟ ସେ ଗ୍ରାମ୍ପ ହାଣ୍ଡିଲ ସାହେବଙ୍କ ଗୋଗେ ଗତ କାଲ ଏ ସଭାର ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଣାଥିବ ସେ ବୁନ୍ଦୁ ଆଇନ ସଂଶୋଧନ ଓ ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷକରେ ଅନେକ ଦିନୁ ବିଗ୍ରହ ଲାଗିଥିଲା ଓ ଏଥିର ଗୋଟିଏ ବିଲ (ପାଣ୍ଡିଲିପି) ବିବସ୍ତୁପକ ସଭାରେ ଆଗର ଅଛି । ଏ ସମ୍ଭାବରେ ଆମ୍ବେମାନେ ମତାମତ ପୂର୍ବେ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିନୁ ବିଲ ସମବେରେ ବିଗ୍ରହ କରିବା କାରଣ “ଭେଦ କମିଶନ” ନାମରେ ସଭା ବସିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସଭା ଜିଲ୍ଲା କର୍ମନ୍ତରମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକରେ କେତେକ ବିଷୟର ଅଭିମନ୍ତ ଗୁର୍ହି ଅଛନ୍ତି । ଏହେତୁ ଦାଣ୍ଡିଲ ସାହେବ ସୁହୃଦ ସମାଜରେ ଏଥିର ଭକ୍ତିଭକ୍ତି କରିବା କାରଣ ସଭା ଅନୁତର କର ଥିଲେ । ବିବରଣ ବାରନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରିବୁ । ଆମ୍ବେମାନେ ଭରଷା କରୁ । ଏ ସମାଜ ଏତିକରେ ଯାନ୍ତୁ ନ ହୋଇ ଜାଗରିତ ରହିବ ।

✓ଗତ ସୋମିବାର ଏଠା ଉଛିଲ ସଭାର ମର୍ମିକ ଅଧିବେଶନ ଉପଲବ୍ଧରେ ପ୍ରତିଶ୍ରୀକର୍ମାନଙ୍କ ଦୋମହିଲଠାରେ ଏକ ସଭା ହୋଇଥିଲା ।

ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନଦାସ ସଭାପତିର ଅସନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ବାବୁ ରମଣକ୍ରମ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ବ୍ୟାପକ ଅଧିକାରୀ “ଏକବାବୁ ଓ ତେବେଶା” ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ରଚନା ପାଠ କରି ଥିଲେ । ରଚନାର ମନ ହୋଇ ନ ଥିଲେହେଁ ଭାବା ଅତି ଚିନ୍ତନରେ ପଣ୍ଡାଯାଇଥିବାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ଭାବାଙ୍କ ପଣ୍ଡାହୁଗାମା ହେବାକୁ ଅଭିନ୍ତନ କଣ୍ଠକର ଜୀବନ କରିଥିଲେ ଓ ବୋଧ ହୁଅର ଏଥିରେ ଯୋଗୁ ରଚନାର ସମସ୍ତ ଭାବ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ଦୃଢ଼ଭୂଷଣ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ । ଏଠା ଧନିଲେବକପ୍ରତି ବିଜୁ କଟିନ କଟାନ ହୋଇଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବ ନାହିଁ ଭାବାଙ୍କ ମନ ଦେନାର ଉଚିତ ବହିବାର ବିହିତ । କଟିନ ସୁଲିହାର ସବଦା ସୁଧାନ ଲାହ ହୁଅର ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଉଚିତଲାଗାରେ ଶତ୍ରୁଏ ଉତ୍ତମ ଅଭିଧାନ ପ୍ରଣାପୁଣ ଓ ଏ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ପୁଷ୍ପକାଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାପନ ବିଷୟରେ ସଭା ସହବାନ ହୋଇଥିଲା ବିଜୁ ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟିର ଏକ ଶେଷେକ୍ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଥିଲେ ସାଧାରଣ ହେବ ଭାବା ସୁଲିହାର କରିବାରୀର ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ନିଯକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ଭରଷା କରୁ । ଏ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତାଧାରଣ ସରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବ ଏ ନଗରର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାନ ଅଭିବିତ କରିବେ ।

۹۹

ଏନଗରରେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଶୈଳୀ ହେଉ
ଥିବାର ଗତ ସ୍ପୃହରେ ଲେଖିଥିଲୁ । ପୁଲିସ୍
ରେଗ୍ ଧରିବାକୁ ଅପାରଣ ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି
ଶୈଳୀରୁ ଅଛି (ଖପିପ) କରିବାରେ ଅପାରଣ
ନୁହନ୍ତି । ବିସ୍ତର ପରିମାଣର ମାଲ ଶୈଳୀ
ହେଲେ ସେ ମକଦମା ପ୍ରତି ବାକିମଙ୍କର ଦୂଷ୍ଟି
ରହେ ଓ ତାହା ଧରି ଲ ପାରିଲେ ପୁଲିସ୍ପ୍ରତି
ବଡ଼ ଆହଟ ବା ଧମକ ଚମକ ହୁଏ । ଏହି
ଧମକ ଚମକରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା କାରଣ ଅନେକ
ପୁଲିସ୍ କର୍ମଶିଳ୍ପ ଶୈଳୀ ମାଲର ପରିମାଣ ଜଣା
କର ରହୋଈ କରନ୍ତି । ଏହା ସେମାନଙ୍କର
ସ୍ଵଭାବ ହୋଇ ଅଛି ବୋଲିଲେ ଅଭିନ୍ନ ଦେବବ
ନାହିଁ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଏଥୁର ଗୋଟିଏ ମରଦମା
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି । ତହିଁର ଦୂରାନ୍ତ ବାଣୀର
କହିବାନ୍ତୁସାରେ ଏହି ସେ ତାହାର ବିଛି ଦୁଇୟ ଓ
ନଗଦ ମୋଟରେ ୩୭୭ଙ୍କା ସିଞ୍ଚ ପୂର୍ବକ ଶୈଳୀ
ଗଲା । ଜଣେ ହେଉ କନଶ୍ଵରବଳ କବନ୍ତୁ ନିମ-
ନ୍ତ୍ରେ ଅଧିଳ ମାନ ପରିଯାପ୍ତକର ମାଲ ବାହାରକର
ପାରିଲା ନାହିଁ । ଏତେ ଟଙ୍କାର ଶୈଳୀ ଧରି ନ
ପାରିଲେ ପୁଲିସ୍ଯାହେବ ବଡ଼ ଧୂମ ଲଗାଇବେ
ବୋଥ ହୁଏ ଏହି ବବେଚନାରେ ସେ ବାଣୀର
ସ୍ବାଷ୍ଟରତ ବାଲକାରେ କାଟକୁଟ ଓ ଛେଳ୍କରେଲ
କର ଟ ୨୭ ଟଙ୍କା ପରିବତ୍ତେ ଟ ୨୪ ଟଙ୍କା କିମା ।
ବାଦ ଏହା ଜାଣିଧାର ମେଜଶ୍ଵରକୁ ଜଣାଇବା
କାରଣ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟତ ହେବାରୁ ସେ ହେଉକନଶ୍ଵର
ବଳ ପରିଚାର କେହିଁ ପୁଲିସ୍ କର୍ମଶିଳ୍ପ ଓ ଅନ୍ୟ
ଲୋକମାନେ ବାଦକୁ ଷାନ୍ତ ରହିବା କାରଣ
ଅବେଳକ ଦୂର ରଜଳ ଅର୍ଥ ଯାଚିଲେ ଓ ଧମକା
ଲାଲେ ମାତ୍ର ବାଦ ଏ ଦୂରମର ବିହିତ ଦଶ
ଦିଆଇବାର ରଜାରେ ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଲା ଓ
ବାହାର କଥାରେ କ ଦୂର ମେଜଶ୍ଵରକୁ ଜଣାଇଲା ।
ହେଉକନଶ୍ଵରବଳ ସମ୍ପେଣ୍ଟ ହୋଇ
ନକଦମା କିମ୍ବା ଧାନରେ ଅଛି । ଏଥୁପାଇଁ
ବାଦକୁ ଦେହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ବବେଚନାରେ ଏ କଥା ସର୍ବ ଥିଲେ ହେ
ସଥାର୍ଥ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି ଓ ଏଥୁରେ ପୁଲିସ୍
କର୍ମଶିଳ୍ପମାନେ ହବିଷ୍ୟତକୁ ସତକ ଦେବାର
ସମାବନା ।

ପୁଣ୍ୟ ଗନ୍ଧ ରଥସାହୀ ।

ଏ ଯାହାରେ ପୁଲସର ଥଣ୍ଡିଖୁଣ୍ଡ ସାହେବମାନେ ରଥରେ ବଧିବା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ଗବହୁ ମେଘରେ କିଷ୍ଟକି ହୋଇଥାଇଛି । ଆମେମାନେ

ଏଥୁଣ୍ଡବେ ଅଶିଖୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କବିତାରୁ ହେଲା
ହେଲା କର ଯେପରି ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲୁ
ସେହିପରି ଅଭିମତ ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ର ବିମ୍ବନାର
ସାହେବ ଅଶିଖୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର କବିତାରୁ ଗବର୍ତ୍ତ
ମେଘକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ମହାମାନ୍ୟ ଲେଖନେଷ୍ଟ
ଗବର୍ତ୍ତର ସାହେବ ଉହିରେ ଝକ୍ଯ ହୋଇ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅଶିଖୁଷ୍ଟ କଳ ସାହେବ ରଥରେ
କେବେଳକଥର ବିଶ୍ୱବା ଓ ଥରେ ରଥରେ
ବସି ଗୁଦା ପାଳ କରିଥିବା ଓ ଅଶିଖୁଷ୍ଟ ରବଟ
ସାହେବ ଥରେ ରଥରେ ଆହୁକ ଠିଆ ହୋ-
ଇଥିବାର ସେମାନେ ଶ୍ଵିଭାର କରି ଲେଖନ୍ତି

ଯେ ଏହା ହିନ୍ଦୁମର୍ମ ବିରୂପ ଥୁବର ସେମାନଙ୍କ
ଜଣା ନ ଥିଲା । ଏଥକୁ କବ ସାହେବ ନୂହନ
ଓ ସୁବା କର୍ମଗ୍ରହ ତାଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିବ ମାତ୍ର
ଶବ୍ଦଟ ସାହେବ ନୂହନ ନୂହନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଏଷବୁ
ବଥା ଜାଣିବାର ଛତତ ଥିଲ ଓ କବିପାଦେବ
ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ
ଅକଟ କର ରଥରେ ବସାଇ ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତେ
ମୁସଳମାନ କଳଞ୍ଚୁବଳ ନିୟମକୁ କରିବା ପଥରେ
ସୁଲିପୁରୀ ଅଧିକି ହୋଇ ନ ପାରେ ତଥାର
ରଥଟଣା ବେଳେ କଳାମାଟିଆ ପାଖରେ ହିନ୍ଦ
କଳଞ୍ଚୁବଳ ନିୟମକୁ କରିବାର ଛତତ । ମେଜ୍ଜ
ଖୁବ ସାହେବ ପ୍ରତିଦନ ରଥପାଡ଼ାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ରହ ନ ପାରନ୍ତି । ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଦେଖେ
ସେ ସବୁ ବନୋବସ୍ତୁ କର ଦେବେଠି ତବନ୍ତି
ପାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚକ୍ରଅଛି କି ନା ସମୟରେ
ଦେଖିଥିବେ ।

ଅମେମାନେ ସେପର କବ ସାହେବଙ୍କ
ଅପେକ୍ଷା ଗବଟ ସାହେବଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦାଣୀ କରି-
ଥିଲୁ କୌଣସି ଗବଟର ସାହେବ ମଧ୍ୟ
ଛଦ୍ମ ମାମାଂସା କରିଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଅବି-
ସଦଜରେ ଛତ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମୃମାନଙ୍କ
କବେଚନାରେ ଗବଟ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି କିନ୍ତୁ
ଆକଟ ଅଜ୍ଞା ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯାଦ
ହେଉ ଅମେମାନେ ଦରସା କରୁ ସେ ଘେରି
ଧର୍ମକୁରୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗ୍ଭୟାଗରେ ନ ହେବ
ପରିରେ ଏହାହିଁ ପଥେଷ୍ଟ ଦେବ ।

ଏ ସନ୍ତାନୁରେ ସୁଖର ମେଳିଥୁର ସାହେବ
ରଥ ଲେବା କାରଣ ଟ୍ରାମରୁଏ ପ୍ରସ୍ତର
ବର୍ଷଥିଲେ । (ରେଲ୍‌ରୁଏ ପତି ଟ୍ରାମରୁଏ ତୁମ୍ହା
ମାତ୍ର ଏ ଦୂରରେ ଅଳ୍ପ ପ୍ରଦେଶ ଅଛି) ଲେଧା
ନେବା ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ ଜମିହୀର ସାହେବଙ୍କ
ପହିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗ ପାହା ଅଧିକ ଦେବ

ଅଗ୍ରାଦ୍ୟ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ପୁଣ୍ୟ ର ରଥମାନ ଅତି
ପ୍ରକାଶ ଓ ରୂପପତ୍ରରେ ଅନେକ ଚକ ବହଁରେ
ସ୍ଥିତ । ଜଳେକୁର ସହେବ ଏହା ଦେଖି
ଶୁଣି ବିପରୀ କ୍ରମର୍ଥର ପ୍ରସ୍ତାବ ବଳେ ଆଶ-
ର୍ଯ୍ୟର ବିଷୟ । ଏଥରେ ଅନେକ ଝର୍ଣ୍ଣା ଓ
ଜାଣ ପରିଶ୍ରମ ହୁଅନ୍ତା ଓ ପରିଶୋଷେ ଭାବା
ସଫଳ ହୁଅନ୍ତା ବି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଧାରୀ
ପୁଣ୍ୟର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଗହଁପ୍ରତି ଅପରି
ହୋଇପାରନ୍ତା । ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗବଣ୍ଣିରସାହେବ
ପୁରୁଷର ପୂର୍ବକ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅଗ୍ରାଦ୍ୟ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।

କୁଳ ବଦୋହ ।

ଜେନରଲ ସବଟ ସାହେବ କାହିଲକୁ
ଯୋଗଣ ପଠାଇବାର ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ବରଅଛୁ । ସେ କୁଣିଠାରେ ଗତମସ ତା ୨-
ରଖରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଓ ଅନିରୂପ ସରେ
ସାନ୍ଧାର କର ଚକଚମାସ ତା ୨ ରଖରେ
ବାହୁଲକୁ ଯାଥା କଲେ । ଏଣେ ଦଖା ଗତ-
ମାସ ତା ୨୫ ରଖରେ ଅବରେଷ୍ଟରେ ଥଥକୁଠ
ହେଲା । ଅପରାହ୍ନର ବେହେଳ ସରଦାର
ଲଂରେଜଙ୍କର ସପକ୍ଷ ହୋଇ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ-
ଅଛୁନ୍ତି ଓ ଅନିର ମଞ୍ଚ ରଷଦ ଯୋଗାଇବା
କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛୁନ୍ତି । କାରଦାନସହର-
ଠାକୁ କେତେ ସୈନ୍ୟ ଯାଇଅଛୁନ୍ତି । କାହୁଲ-
ରେ ଲଂରେଜଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ
ସେଠାରୁ ଶୁଭରଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାରତାଳ
ବହିବ ଓ ତାହା ରଖାଥେ ଶ୍ରାନ୍ତ ଧିନ୍ୟ
ରହିବେ । ହତ୍ତେତୁମନେ ବଲହୃମାର ନାର-
ଖାର କରିବାର ଅମେର ଆଜକାକରଣ୍ଟି । ଲଂ-
ରେଜଙ୍କର ଏପରି କାହାକିମି କରୁଥିଲା
କାହାରେ ତମିକି ଅଛୁନ୍ତି । କାହୁଲକୁ ବଜ
ଗାଡ଼ିମାନ ଲଂରେଜ ସୈନ୍ୟଙ୍କର ସାମଗ୍ରୀ
ଲେବା ନିମିତ୍ତ ବଜା ଅବରଥନ୍ତର ଆମାର
ଦେଇଅଛୁ ।

କେନ୍ଦ୍ରର ଗଟ ସାହେବ କସର୍ତ୍ତାରରେ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲୁ ସେଠାରେ କଣ୍ଠ ଗଣ୍ଯ-
ଗୋଲ କାହାରେ ଜଳାଇବାର ଗବର୍ନ୍ମର
ସାହାଯ୍ୟ ଦରବାର ବଚନ ଦେଇଥିଲୁ ଓ
ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧମକାଇ ଦେଇଥିଲୁ
ଯେ କେହି ଲଂରେଜିକ୍ ହିତୁକାଣୁଷ ନ
ହେବେ । ସେମାନେ ରୟବ ଯୋଗାଇଥିଲୁ ।
ମେଜର କାନ ସାହେବ ବେଳାହିଲାପାଇ-

ତାରେ ଗଲମାସ ତା ୩୦ ରଖିରେ ପ୍ରବେଶ
କରିଲେ । କାନାହାର ଗବଣ୍ଠିର ଶେରଥଳି
ର ଉପର ଯୋଗାଇବାର ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଗଣ୍ଠଗୋଲ
ନାହିଁ । କେଳରଲ ରବଟ ସାହେବ ସୈନ୍ୟ
ପହଞ୍ଚି କରିଗନ୍ଧବରରେ ତା ୩ ରଖିରେ
ନସ୍ତପଦରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ତା ୫ ରଖିରେ
ଜାହାଦ କାଦକୁ ଯାଇଥିବେ । ମୃତ୍ୟୁକୁରଙ୍ଗ
ହାତି କେତେକ ସର୍ତ୍ତାର କାରୁଲରୁ ପଳାଇଥାଏ
କହନ୍ତି ଯେ ବିଦ୍ରୋହମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ
କ୍ରିଦ୍ୟତ ଅନ୍ତରୀ ।

ଏଣେ ତା ୨ ରଖିରେ ଶୁଦ୍ଧରଗନ୍ଧନଠାରେ
ଛଂରେଜଙ୍କପ୍ରତି ଅନ୍ତମଶ ହୋଇଥିଲା । ଦେଲି
ତାଙ୍କୁ ଯୁଲେକେ ବୃଦ୍ଧତ ଦଳବକ ହୋଇ ଆସି
ଆନ୍ତମଶ କଲେ ମତି ଛଂରେଜଙ୍କ ମେନ୍ୟ
ସେମାନଙ୍କୁ ମାରି ଘରଭାଇଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ମଞ୍ଚରୁ ଜ ୩୦ ଗ ହତ ଓ ଛଂରେଜ ସେନ୍ୟ
ଜ ୨ ଗ ଅହତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

କାବ୍ଲର ଅମିର ।

ଗତ ମାସ ତା ୨୯ ରିଞ୍ଜର ସମ୍ବାଦରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଜେନେରଲ ପାବଟ ସାହେବ କାରୁ ଲିକୁ ଏହି ଘୋଷଣା ପଠାଇ ସ୍ଥବେ କି ଡଂରେଜଙ୍କ ସେନ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନଗର ଅଧିକାର କରିବା କାରଣ ଅଗ୍ରପର ହେଉଥିଲା । ପେଣ୍ଟ ଶାନ୍ତିପୃଷ୍ଠା ଲେକମାନେ ସଜ୍ଜଦୁରକ୍ଷ କୋଠି ଆକମଣ ବା ନଗର ଅବଲୁଷ୍ଟନରେ ଦସ୍ତଖେ- ପାଇ କର କାହାରୁ ସେମାନେ ଆପଣା ଓ ଆପଣା ପରିବାରଙ୍କ ରକ୍ଷାର ବିହୁର ଉପାୟ ଭୁଲାଇ କରିଲୁ । ଏ ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ହେଲ ଉତ୍ତରରେ କାରାନାରେ ବା ତାହିଁ ନିବଟରେ ଯେଉଁ ନାନାକ ଦସ୍ତରେ ଅତ୍ୟ ଶ୍ଵର ଦେଖା ଯିବ ସେମାନଙ୍କୁ ପରି ଜୀବ କର ଦିବ । ବୋଧ ଦ୍ରୁତ ଅମ୍ବରଙ୍କର ଆକମଣପଣାରୁ ଏହି ଘୋଷଣା ହୋଇଥିଲୁ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅମିର ଓ ଶାନ୍ତିପୃଷ୍ଠା ମେକେ ରକ୍ଷା ପାଇଅଛି କେବଳ ବିର୍ଦ୍ଦୁହିମନେ ଆକମଣର ଲୋକ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଯେ କେବଳ ସଜ୍ଜଦୁରକ୍ଷ କୋଠି ଆକମଣ ହେଉ ଡଂରେଜଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ହେଉ ନାହିଁ କିମ୍ବଲ ନଗର ଲୁକ୍କବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସୁଦା ଦଣ୍ଡିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତତ୍ତ୍ଵ ହେଉଥିଲା । ଅତିଏକ ମାତ୍ର ଶାୟକା ଓ ଶାନ୍ତି ବିପ୍ରାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡଂରେଜଙ୍କର ସେନ୍ୟ କାରୁଲା-

ଭିତ୍ତିକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ କରି ଅମିରଙ୍କର
ସପଥରେ ଏ ସ୍ଵର ହେବାର ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ସେ ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ଓ ସମୟରେ
ଇଂରେଜଙ୍କର ଶରଣାଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏ-
ଥିରେ ସେ ବିଦ୍ରୋହରେ ଲିପ୍ତ ଥିବାର ଅନୁ-
ମାନ କରୁ ଯାଇ ନ ପରେ । ସେ ଶକ୍ତିଭଳକ
ରକ୍ଷାରେ ବିହିତ ସହ କରି ନ ଥିବାର ଆମ୍ରେ-
ମାନେ ତାଙ୍କଠରେ ଦୋଷାରେପ କରିଥିଲୁ
ମନ୍ଦ ସେ ସ୍ଥଳେ ସେ ଅଧିକା ଅପଣା ଅପଣାଗତା
ସୀକାର କରି ଆଭ୍ୟନ୍ତରିଣି କଲେଣି ସେ ସ୍ଥଳେ
ତାଙ୍କର ଦୋଷ ସମା ଦିଆ ଯାଇ ପରେ ।
ଶରଣାଗତ ଶତ୍ରୁକୁ ସୁଧା ଦଣ୍ଡିବାର ବଜ
ବାରତ୍ତ ନଦୀର ।

ତଥାର କେହିଁ ଅମୀରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁ
ନାହାନ୍ତି ଓ ସେ ଗୁପ୍ତରବରେ ବିଦ୍ରୋହରେ
ଲିପ୍ତ ଥିବାର ଅନୁମାନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟି ।
କେହିଁ ମଧ୍ୟ କାବୁଳ ଦେଶକୁ ଅଧିକାର
କର ଭାବିତବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସମ୍ମନ୍ତ କରିବାର
ବିଚାରୁଥିଲୁଣ୍ଟି । ଅମୀରଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ସନ୍ଦେହର
କାରଣ ଏହି ସେ ସଦ୍ୟପି ସେ ବିର୍ତ୍ତମାନ
କୁଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସିଲେ ତେବେ ସେ
କାହିଁକି ପଦରୁ ଆଲିଖେଲ ବା ସୁତରଗ-
କଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ଅସିଲେ । ଶେଷାକୁ ଶ୍ଵାକ
ଗତମାସ ତା ୧୩ ଜାନ୍ମରେ ଅଧିକର ହେଲ ଓ
କୃଷି ସେଠାରୁ କେବଳ ବୋଲମାରିଲ ଅନୁର
ସେ ଉଛା କରିଥିଲେ ଅନାପୂର୍ବେ ଆବି ପାରଥା-
ନ୍ତେ ଓ ଭାକପ୍ରତ କିଛି ପ୍ରକରିତ ଏହି ନ
ଆନ୍ତା । ସେପୁଲେ ଆଫଗାନମନେ ଉଚ୍ଚରେ-
ଜଳ ସୈନ୍ୟକୁ ରସଦ ଯେଗାଉଥିଲୁଣ୍ଟି ଓ
ଧାରାଯଥ କରୁଥିଲୁଣ୍ଟି ସେପୁଲେ ସେମାନଙ୍କର
ଶବ୍ଦକର୍ତ୍ତା ଅମୀରଙ୍କପ୍ରତ କହି ବାଧା ଦେଇ
ନ ଥାନ୍ତେ । ଅମୀର ଆପଣା ସୈନ୍ୟଗଣ ଓ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରକ୍ଷା ଓ ଆଫଗାନିଶ୍ଵାନରେ
ଇଣ୍ଜରେଜଙ୍କର ବିଳ ଭଣ୍ଡା ଦେଖି ମନେଁ
ବିଦ୍ରୋହକ ସପନ୍ଥରେ ଥାଇ ଅସିଲେ ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ତତ୍ତ୍ଵାକ୍ଷର ତିନିଷ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଇଣ୍ଜ-
ରେଜ ସୈନ୍ୟ ସେ ଦେଶର ଅନେକ ଶ୍ଵାନ
ଅଧିକାର କର କାବୁଳ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଯି-
ବାରୁ ମାଙ୍ଗଲ ରତ୍ନାଦି ଜାଗିଯୁ ଲୋକମାନଙ୍କ
ଓ ସେନାଗରଙ୍କର ମେଲ ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ
ତୁମ୍ଭେ ଅମୀର ନିରୂପାୟ ହୋଇ ଇଣ୍ଜରେଜଙ୍କର
ଶରଣଗତ ହେଲେ । ଏ ଅନୁମାନ କଥାମାନ
ନିଜାନ୍ତ ତୁମ୍ଭୁ ବେଳପାଇ ନ ପାରେ ଯାହା

ଦେଉ ପକୁଗ କଥା ଲୁଚ ରହିବ ନାହିଁ, ଗବଟ
ସାହେବ କାବୁଲରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଉଦ୍‌ଦୟ,
କରୁଣ ସବୁ ଜଣାପଦିବ ।

ଅମୀର ବିଦ୍ରୋହରେ ଲିପ୍ତ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗ ଅମମାର ଓ ଅପକୁଳ
ସପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ସେ ନିଜେ ଏହା
ସ୍ଵିକାର କର ଇଙ୍ଗରେକେକର ସାହୁପଥ ଲୋକୁ
ଅଛି, ଏପରି ସ୍ଥଳେ କାହିଁଲୁ ବିଦ୍ରୋହ ଦମନ
ଓ ଦେଶରେ ଶାନ୍ତି ବିପ୍ରାର ଓ କୌଣସିପ୍ରକାର
ଶାସନ ସ୍ଥାପନର ଭାବ ଇଙ୍ଗରେକେକର ଉପରେ
ପଡ଼ୁଥିଲା । ଏହା ହେଲେ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଧରେ
ଅମାରଙ୍କର ଯେତେବୁରୁ ସ୍ବାଧୀନତା ଥିଲା ତାହା
ଆଉ ରହି ନ ପାରିବ ସେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଝେଙ୍କର ଏକପ୍ରକାର ଅଧୀନ ହୋଇ ରହିବେ
ତାଙ୍କର ସ୍ବାଧୀନତା ଯିବ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଝଙ୍କ
ଉପରେ ଏକ ଦାୟୀ ପତକ । ଏ ଦାୟୀ ସହଜ
ନୂହଇ ଯେବେବୁ କାହିଁଲାମାନେ ଦୃଷ୍ଟାଧ
ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଶାସନରେ
ରଖିବା କାରଣ ଅନେକ ସୈନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ
ହେବ । ଏଥର ବ୍ୟୟ କି ଅନ୍ତର ନିବାହ କର
ପାଇବେ ? ଶେଷକୁ ଭାରତବର୍ଷ ଉପରେ ସେ
ବ୍ୟୟ ନ ପଡ଼େ ? ଆମ୍ବମାନେ ଏହି କଥା
ଭଲୁଥିଲୁ କାହିଁଲକୁ ଭାରତବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସଂସ୍ଥାନ
କରିବା କଥା କରି କହିବୁ । ଯେହିମାନେ
ତାହା କହୁଥିଲୁ ଯେମାନଙ୍କର ଆଗପଛକୁ
ଦିଗ୍ବିର ନାହିଁ । ସେ ଦେଶର ଅୟ ଅତି ଥିଲୁ
ତାହା ଶାସନର ବ୍ୟୟକୁ ଅନେକ ଅକୁଳାନ
ହେବ ଏହି ହେବୁ କାହିଁଲକୁ ଭାରତବର୍ଷ
ସଙ୍ଗେ ସଂସ୍ଥାନ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହଜାରାତ୍ରି-
ମାନଙ୍କର ଅଭିମତ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆମେମାନେ ଅବେଳା ଯେବକଠିରୁ ଶୁଣିଲୁ ମହାକାଳ
କୋବିଦ୍ବୀ ଧାର ପର ହେବାରେ ଯୋବେ ବତ କଞ୍ଚ ଧାର
ଅଛିଲା । ପଥକ ଓ ଗାନ୍ଧିମାନ ତେବେ ଓ ସବେ, ଯେଯାଇ
ବାଲୁରେ ପଡ଼ି ରହି ଅଛିଲା । ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଅନ୍ଧ ଜୌକା
ଯାଏରେ ରଖି ସବାର ଏହିର କଞ୍ଚ ପଢ଼ୁଥିଲା । ମେଙ୍କର
ବାହେବ ଏହିର ଅନ୍ଧବାନ କଲି କହିଲ ପଣକାର କିମ୍ବା ।

କଳେଖ ସୁରାଯାଏ ଯେ ଶ୍ରୀକୃତ କମ୍ପ୍ସ୍ ସାହେବ ଏଠାକୁ
କଲେଖର ସ୍ଵରୂପେ ଫେର ଆହୁ ଥିଲୁଛି । ସେ କର୍ତ୍ତମାନ ଦୟ
ମାସର ହୃଦୀରେ ଜାଗିଲୁଛି । ଏ ନିଅବ ଗତେ ସେ ଗୁଣଗୀର୍ଭ
କି ଯାର ଜକ୍ଷନ୍ ମାସ ତା ଓ ଦିଶରେ ଏଠାରେ ପ୍ରବେଶ
ହୁବେ । କାରଣ ଗୁଣଗୀର କମିଶନର ଲୁଧିଷାହେବ
ଅଗା କର୍ମରୁ ଫେର ଯାଇ ଥିଲୁଛି । ଏଥମଧ୍ୟରେ ଆର କିମ୍

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିଲା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୮

ପାଇଁ ରିକ୍ତ ମାହେ ଅଛି କର ସନ ୧୦୨୫ ମୟେହା । ମୁଁ କାହିଁବ କଣ ନ କର ୧୦୨୭ ଶାଲ ଶଳିବାର

୪୨ ଖ୍ୟାତ

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାର୍ଷିକ ମହୋସୁବ-ଦୂର୍ଗାପୂଜା
ଉପସ୍ଥିତ । ଏଥର ସମୋଗ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ
ତୁମ୍ଭର । ଅଦାଳତ କରେଣ ବନ ଦେଲାଣି ।
କଲେକ୍ସର କରେଣ ଆଜି ହୋଇ ବନ ଦେବ ।
ଆଜି କାଲି ବଜାର ସରଦାରେ ସମସ୍ତେ ବିଦୟୁ
ତ ମୋଟାରର ନିବାସୀ ଅମ୍ବମାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ଦରକା
ରିବା କାରଣ ଅଛି ଉତ୍ସୁକ । ଆଗର କାଲି ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତେ ଏକଗରିରୁ ପ୍ରଶାନ କରିବେ ଓ ଆପଣା
ଆପଣା ଘରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଇ ବିଦୁ ବାଜକଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ ଓ ମେଣ୍ଡାଲାପ, ପୂଜାର ଉତ୍ସୋଗ
ଓ ସମୋଗ ଏକ ଘରକରଣା ଜିନିବାତିର
ବାର୍ଷିକ ଦୂର୍ଗାପୂଜା ଓ ବିଦୟୁତରେ ରଖି ଦେ-
ବେ । ମୋଟାରରେ ଯେପରି ପୂଜାର ଉତ୍ସୁବ
ସେପରି ନଗରରେ ନ ଥିଲେହେଁ ଏ ବର୍ଷ
ଗୋଟିଏ ଅଧିକା କୀଡ଼ା-ଘୋଡ଼ିଦରଢ ଏଠା-
ରେ ହେବାର ଅଛି । ଏ ଦେଇ ନଗରବାସି-
ମାନେ କି ହିନ୍ଦୁ କି ମୁସଲିମାନ କି ଇଂ-
ରେଜି ସମସ୍ତେ କରେଣ ବନକୁ ଅଛି
ଆଜନରେ ଅଭିବାହକ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ସୁବ
ସମୟରେ ପାଠକମାନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ
ପାଠବେ ପାଠକମାନେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ
କରିବାକୁ ଅବସର ପାଇବେ ନାହିଁ ଓ
ପାଠବେ କରିବାକୁ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କ ସମୋଗ-
ରେ ଚିହ୍ନତ କାଥା ଜନି ପାଇବେ ଓ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବ-
ମାନେ ଓ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କର୍ମଗୁରୁମାନେ ଏ
ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସୁକରୁ ବିଶ୍ଵତ ହେବାର ଉଚିତ ନୁ-
ହେ । ଅଛଏବ ଆମ୍ବମାନେ ଆଗମ ସଫାଦ

ରେ ପାଠକମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ନ
ପାଇଗୁଁ ଓ ଉଚ୍ଚସା କରୁଁ ସେ ପାଠକରୁନ ଅଛି
ଆନନ୍ଦରେ ଉତ୍ସବ ସମୋଗ କରି ନିର୍ବିଧରେ
ଆପଣା' କାର୍ଯ୍ୟ ଶେତ୍ରକୁ ଫେର ଆସିବେ ।

ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ସିହିଲସର୍ବବସରେ
ନିଯୋଗ କରିବା ବିଧ ଅନୁସାରେ ଏହିମାସରେ
କେତେ ଲୋକ ନିୟମିତ ହେବାର କଥା ଥିଲା
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କରଣ ତାହା ହୋଇ ପାଇଲେ ନାହିଁ ।
ଶୁଣ୍ୟାୟାଏ ଯେ ଆଗାମୀ ମାସ ପ୍ରଥମସପ୍ରାବରେ
ଏ କର୍ମ ସକାଶେ ମନୋମାତ୍ର ହୋଇଥିବା
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମ ବାହାରିବ । ବଙ୍ଗଲାଦଶାର
ତିନି ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ବଙ୍ଗଲା ବେହାର ଓଡ଼ିଶା
ଏଥକୁ କେବଳ ବଙ୍ଗଲାରୁ ଲୋକ ନିୟମିତ
ହେବେ କି ବେହାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରୁ କେହି
ମନୋମାତ୍ର ହେବେ କହି ନ ପାରୁଁ । ଓଡ଼ିଶା
କଥା ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଉତ୍ତରେ କରିବା ଦୃଥା ଯେ-
ପୁଲେ ଓଡ଼ିଶା ଲିପାଳ ଏତେ ମନ ଯେ ଅବଧି
ତେପୁଣ୍ୟକଲେକ୍ଟରୀ ପଦରେ ଏଦେଶର ଦୂର
ଜଣରୁ ତିନଙ୍ଗର ନାହିଁ ସେପୁଲେ ସିହିଲସର୍ବ-
ବିଷର କଥା ବା କିମ୍ବା ! ତିରସ୍ତୁରଣୀୟ ରିକଟ
ଓ ସୋରସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତାପରୁ କିଛିକାଳ କେ-
ତେଜିଶ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଭାଇବେଳନ ଭୋଗ କର
ଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହାତିମଙ୍କ ମନରେ କି ସେ-
ପରି ଭାବ ଆଉ ଉଦୟ ହେବ ନାହିଁ ?

ଅମେୟାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁ ଯେ ଆଂଶକର ଗ୍ରଙ୍ଗ ଭାବରେ
ଶୁଣୁ ମନ୍ଦର ନିମିତ୍ତ ଦୂରକଳାର ଠଙ୍ଗା ଦାକ
କରିବାକୁ ଅଣ୍ଣିକାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର
ଆୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ଦାନ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଗଣନୀୟ
ଅଙ୍ଗ ଓ ଏହାପ୍ରାୟ ଗ୍ରା ଗ୍ରାମଙ୍ଗ ଭରତେଷ୍ୱ-
ରାଜ୍ଞ ପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କର ସମୟକ ସେବା ଓ
ରକ୍ଷିତ ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା । ଏ ଗ୍ରଙ୍ଗ ଯେପରି
ଉପାର ଭାବରେ ଏ ମହାତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ
ନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରବର ହୋଇଥାଇଲୁ ଏଥରୁ ବିଲ-
କ୍ଷଣ ଜଣାଯାଏ କି ଯେବେ ଏହାଙ୍କର ଅୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଦେ ରାଜ୍ଞ ପର ହୋଇ ଥାନ୍ତା
ଓ ରଜସ୍ଵାର କିମ୍ବନ୍ତିଭାଗର ଉତ୍ତାରୁ ଜିନ୍ହେ ରୁ
କିନ୍ତୁ ସଞ୍ଚିତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଥାନ୍ତେ
ତେବେ ସେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲଭାବରେ ଅନୁର ଅସ୍ତର
ଦେଇ ପାର ଥାନ୍ତେ । ଯାହା ହେଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବରା ଓ ଜନିଦାରମାନେ ଏହିପରି ବଦାଳିତା
ସହିତ ଶାନ୍ତ ଅଗ୍ରବର ହେଲେ ଅଛିଲମ୍ବରେ
ଏ ମହାତ୍ମାକାର୍ଯ୍ୟ ସାଥନ ହେବ ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । ସେମାନେ କି ସକାଗେ ବିଲମ୍ବ
କରୁଥାଇନ୍ତି ?

ପଞ୍ଜବାବ ଶୀମାନ୍ତରେ କରମଳିଆ ଓ ଥଳୁ
ଧୟୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଜୟମଣ୍ଡି ଓ ଅର୍କଜୟା
ମାତ୍ରାଯୁ ଲୋକେ ବାସ କରନ୍ତି ଏମାକେ ପାହା-
ଥା ଓ ବଣାଥା ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଓ ଭାବୁ ବଳଷ୍ଠା

ଓ হুঞ্চি। কেবেক দিন হেলা এমানে
নানাদি অভ্যাগ্র করি আসু আছেন্তি ও তাহির
কিছি বিশ্ব পাই ন থিবারু ষেমানে দৃশ্যা-
হীর হোৱ নিকটতে লেপ্টনেজ কলকু
ষাহেবকু বথ কৰিথৈছি। যেই নিষ্পত্তি
ষেমানে গবর্ণমেণ্টকু একবৰুনামা লে-
ক্ষি দেৱথিলে ভাবা হং কৰিথৈছেন্তি ও
যেই প্ৰদেশ রাজাৰ্থি ষেমানে গবর্ণ-
মেণ্টকু কিছি দৃশ্য পাইথিলে যেহে প্ৰদেশ
কুৰ কৰিথৈছেন্তি। এ দেৱু ষেমানকু বিশ্ব-
দেৱা ও বশ কৰিবা কাৰণ এহি মাস মধ্য-
ভাগৰে ষেতাকু ষেত্য প্ৰেৰণ হৈবে।
এ ষিন্ধুৰ দৰ্শনা দুৱষ্যত্ব পদাৰ্থ ও
অভেলৱত অঘাষেয়া অঠে। টাইটলৰ
ষাহেব ষেন্যাধৰ হৈবে। ছাগোঢ়া পদ্মৰ
চোপ মধ্য পতায়িব। কথুৰ হুৰ যে ষে
বিশ্বামীনক মধ্যৰ ক ১৫০০০ টা যুক্ত
নিমন্তে বাহাৰ পাইছি। এবা হেলে কিছু
দিন ষেমানকু ষঙ্গে যুক্ত লগিব মাত্ৰ
পৰিশেষে পৰাপৰ হৈবে এথৰে ষড়েত
কৰা? এগৈ রঞ্জা বিদ্রোহ নিবাৰণ ও কল্পনা
যুক্ত শেষ হৈলা বেলকু কেবলে আছু
গোহিএ দৃঘাত লগিল, কাহুল যুক্তি
ষণোপৰে। এ বৰ্ষাটামাকু কৰা কেবল
দুষ্কৰ যোগ দাঙখালি?

ଲୁହରେନ୍ଦ୍ର ଟାକ

ଏକଟଙ୍କା ଓ ଦୁଇଟଙ୍କା ଲାଇସେନ୍ସ ଟାର୍ଫ୍ ଭୂମି
ଭିତ୍ତି ଯିବାରୁ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ନ ୧୦୧୫ ମରକୁ
ଟ ୧୭୮୪ଙ୍କା କଟିଯାଇ ନ ୧୧୭ ମରକୁ
ଟ ୧୮୮୫ଙ୍କା ଟାର୍ଫ୍ ରହିଲା । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ
ପାଇଁ ଟଙ୍କାର ନ ୨, ଦୁଇଟା ଟଙ୍କାର ନ ୨,
ପାଇଁ ଟଙ୍କାର ନ ୧୩, ପରିଶୀଳନ କରିବାର ନ ୩,
କୋଡ଼ିଏ ଟଙ୍କାର ନ ୧୦୭, ଓ ପାଇଁ ଟଙ୍କାର
ନ ୧୩୪୭ ମର ଅଟଇ । ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ବା ଏ ଦେଶରେ ଧନ ବ୍ୟା-
ବସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ଅଛି, ଦୁଇଖା ବ୍ୟବବସାପୂର୍ଣ୍ଣ
ସଂଖ୍ୟାହାର୍ ଅଥବା ଓ ସେହିମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏ
ଟାର୍ଫ୍ ଅଥବା ଘରମାଶରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏକା ଏ
ଜିଲ୍ଲାରେ ନୁହିବା, ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ପ୍ରକାର
ଟ ୧୫୦ ଟଙ୍କା ଅସ୍ତିତ୍ବ ଉପରେ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ଟାର୍ଫ୍
ବସାରୁ ଏ ଗ୍ରେଣ୍ଡାରୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟିକି ମଧ୍ୟରେ
ଗଣିବାରୁ ହେବ । ଏହା ହେଲେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ

ଟ ୧୯ କାରୁ ଟ ୫୯ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାକ୍ସ ଦାୟୀ-
କିରି ସଂଖ୍ୟା ଜେ ୧୩୩୭୭ ଶକୁ ଟ ୨୩୫୫୮୮ ଲକ୍ଷ
ହେଉଥିଲା; ଟ ୫୯ କାରୁ ଅଧିକ ଟାକ୍ସ ଦାୟୀ
ଜେ ୨୨୦ ଶକୁ ଟ ୧୫୫୫୦ ଲକ୍ଷ ଟାକ୍ସ ଅଟଇ।
ଆଜିଏବ ଟାକ୍ସର କୁଳା ଯେ ଅଧିକ ଦୁଃଖୀ
ଦରଦ୍ରିକ ଉପରେ ପଡ଼ଇ ଏଥରେ ଆରୁ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏକେ ଆଇନ ଦୋଷ ଶୁଣ୍ୟ
ନୁହେ ଦ୍ୱାରାସେ ଅସେସରମାନେ ସମସ୍ତେ ନ
ହେଲେ ଅଧିକାଂଶ ଅସ୍ଵର ସମାନ । ଏ ସୁଲେ
ଦୁଃଖିଙ୍କର ଆରୁ ନିସ୍ତାର କାହିଁ ? ଯାହାହେଉ
ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଜ୍ଞାନୁସାରେ ଯେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ
ବାରଷଦୟ ଦରଦ୍ର ରଣା ପାଇ ଗଲେ ବଡ଼
ସୁଖର ଦିଷ୍ଟି ।

ଆମ୍ବେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏକଟି ଲେଖଣିତିନେ ଗବ-
ହୀର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଏ ଘୁରଫଳ
ଦେଖିଥାଏଛି । ବିଷ୍ଟରେ ଅବଶଳ ହେଲୁଁ ସେ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଲେଖଣିତିନେ ଗବହୀର ମାନ୍ୟ-
ବର ଉତ୍ତର ସାହେବ କମିଶନ ସାହକୁ ଯିବା
ପୂର୍ବେ ପାଞ୍ଚଟିକିମ୍ବା ଟାକ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ଓ ବେଳେ ସାହେବ ମଞ୍ଚ
ଦିହିଁର ପୋଷକତା କଲେ । ମାତ୍ର ଏକାବେ-
ଲକେ ଏତେ ଟାକ୍ସ ଶତ ଦେବାକୁ ବଜା
ଲାଟ ସାହେବଙ୍କର ସତ ବଳିଲୁ ନାହିଁ । ସେ
କାଜିଜନ୍ମସାଧାରଣ କର ଲେଖଣିତିନେ ଗବହୀର
ସାହେବମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ମତେ ପାଞ୍ଚଶତ ଟଙ୍କା
ଅୟକୁ ଟାକ୍ସରୁ ବାଦ ନ ଦେଇ ଟ ୨୫୦କୋ
ଅୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଦ ଦେଲେ । ସୁତରାଂ ପାଞ୍ଚ-
ଟଙ୍କିମ୍ବା ଟାକ୍ସ ରହି ଗଲା । ଏ ଟାକ୍ସ ସୁନ୍ଦା
ରମା ହୋଇଥିଲେ ଆହୁର ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଆଉ କେବେଗତିଏ ସାମାନ୍ୟ ବନ୍ଦକ-
ାୟା ଲିପ୍ତାର ପାଇ ଥାନ୍ତେ । ସମ୍ଭାୟ ଟାକ୍ସ-
କୁ ଧର ଆୟ ବିଦୟୁର ବଜେଟ ଉତ୍ସୁକିଟ
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏବେ ଶତ ଦେବାକୁ
ଲାଟ ସାହେବ ସମ୍ମର ହେଲେ ଖାହିଁ । ଶୁଣା
ଯାଏ ଲଇଦେନ୍ଦ୍ର ଟାକ୍ସ ଆଲନ ନିକଟରେ
୧୦ ଶୋଧକ ହେବ । ସେତେ ଟାକ୍ସ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏତ ହେଲା ବାଦା ଆଉ କୌଣସି ମତେ ଦରଗା
ଦରବାର କିନ୍ତୁ ନ ହେ ? କେହିଁ ମଞ୍ଚ
ବହନ୍ତି ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଳେ ଶ୍ରୋର ଟାକ୍ସ
ହେଲା ଦେଖିବ ଦର କିଛି ଅଧିକ ହେବ ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ଟାକ୍ସକୁ ଆଉ
ଦୁଇ କରବାର ଦୂରିତ ନୁହେ ଦରାଂ ପାଞ୍ଚଶତ

ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସୁଥିବା ଦେଇ ତହିଁରୁ ଉଚ୍ଚତା
ଦିକ୍କାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସୁଥିବା କାହିଁରେ ଟଙ୍କା ଟାକ୍‌ଷ
ଲଳପାରେ । ସରକାରୀ ବ୍ୟଧି କର୍ତ୍ତନର ଯେପରି
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ଭାବା ସିକାନ୍ତ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିଣାମ ହେଲେ ଅବୌ ଟାକ୍‌ଷର ପ୍ରସ୍ତୋତନ
ହେବ ନାହିଁ । ଅଛଏବ ଗବଣ୍ଟୀମେମ୍ ଏଥିରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହେଉନ୍ତି ଓ ଟାକ୍‌ଷରେ ଆଜି
ମତି ନ କଲାଇନ୍ତି ।

ବାବୁଲ ବିଗୋଦ

ଏହପ୍ରାହରେ ଗୋଟିଏ ବଣ ସୁନ୍ଦରେ ୧୦୦-
ସଜମାନେ ଜଣୀ ହୋଇ କାବୁଳନଗରରେ
ପହୁଞ୍ଚିଥିବାର ସମ୍ଭାବ ଅହିଅଛି । ବୋଧତୁଥିଲୁ
ବିହୋଦମାନଙ୍କର ଏହି ଶେଷୟୁଦ୍ଧ କାରଣ
ତହୁଁ ଉତ୍ତାରୁ ଆଉ କେହି ଗତି ଇଂରାଜ ମେ-
ନାଙ୍କ ପରିଗ୍ରହ କରିବାକୁ ସାହିତୀ କି ହୋଇ
ଉତ୍ସବରେ କ୍ରମିତ ହୋଇ ପଲାଇବାର ଦେ-
ଶାୟାଇଅଛି । ଉତ୍ତା ଭାଷା ସ୍ଵର୍ଗି କରୁଥିଲା
ନାନକ ହୀନରେ ହୋଇଥିଲା । କେନରିଲୁ
ନବର୍ତ୍ତସ୍ତ ଚକରମାସ ତା ଏ ଉତ୍ସବେ ହେଠା-
ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କରିଥାଇନ୍ତେ ତର ପଠାଇ
ଦୁଇଲେ ଯେ ଗତିମାନେ ବୁଝିବୁ ଦିଲବିଦି
ହୋଇ ଚାରି କରୁଥିଲୁ । ଦେଖିଲୁ ଗତ ଦିଲ
ପଢ଼ିଷ୍ଟିଲେ ବୁଝି ହେଲେ ଓ ଭାବାକ
ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା କେନରିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାସ ସାହେବ ମେତର ହୃଦୟରେ ଘାହେବରୁ
ମୁଖ୍ୟମଙ୍କ ପଠାଇ କେନରିଲୁ କେତେବକୁ
ପଢ଼ିବାର ପାର୍ଶ୍ଵଦେଶ ଚବିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ
ଏ ଉପାସନରେ ଆଉ ଗତିମେନା ପଢ଼ିବା
ଅସିଥାଇଲେ ମାହୁଁ ଓ ହମ୍ମିଯୋବା ଇଂରାଜ-
ମାନେ ଅଭୀମ ସାହସ ମହାତ ସୁହ କର ମନ୍ଦିର
ପାଇଁ ଗତ ଦିଲକୁ ସମ୍ମୁଖୀନୀୟ ହବାଇ ଦେଲୁ
ମେ ପବିତ୍ର ଅଧିକାର କଲେ । ଇଂରାଜଙ୍କ
ଯଶର ଦୂରକଣ ସରବାର କଣେ ତାଙ୍କୁର ଡେ
କ ୮୦ ଏ ସିଆର୍ ମର୍ବିତରିଲେ । ଗତ
ମୁରୁସଂଖ୍ୟା ବିଷ୍ଟର ।

ତା ଏ ରୁକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଦଳ ବାଲହିଶାର ପଣ-
ରେ ଦୂର ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରିଯ
ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଞ୍ଜରେ ମାତ୍ର ମାତ୍ରେବ ଓ ବେଳର
ବେଳେ ଦେଖେ ସହିତ ସେଠାରୁ କରିଛଣାର
ଯାଥା କର ସେମାନଙ୍କୁ ଏହତାର ଦେଇଗା
ଜାମା ଚୋପ ହସ୍ତଗତ କଲେ । ହସ୍ତଗତ

କଥାଙ୍କର ୧୧୦ ଗୋଡ଼ା ତୋପ ଇଂରେଜଙ୍କ
ଚମଗତ ହୋଇଅଛି ।

ଗୁରସିହାଠାରେ ଶଦ୍ମୀନେ ଯେମନ୍ତ ସ୍ଥବି
କରିଥିଲେ ଏମନ୍ତ ପୁଷ୍ଟି ଦେଖା ନ ଥିଲ
କେବଳ କେବଳ ଗୁର୍ବର୍ତ୍ତବଙ୍କ କୌଣସି ଓ
ତପୂରତାରୁ ଶଦ୍ମୀନେ ସମସ୍ତେ ଠୁଳ ଦେବାକୁ
ସମୟ ପାଇଲେ କାହାହଁ ବିହିତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇ
ଥିଲେ ସଜ ଆହୁର କଠିଣ ହୋଇ ଆନ୍ଦା ।

ପ୍ରାମଣ ମହାଶୂଣୀ ଭରଜେଶ୍ୱର ଏ କୟା
ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣି କେବଳ ଗ୍ରବ୍ରଷ୍ଟ୍ ଓ ସେନ୍ୟ-
ଗ୍ରାନ୍ତ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏକ ଯେଉଁ
ବାରମାନେ ଏ ସୁନ୍ଦରେ ମର୍ଗପଥଲେ ତାହାଙ୍କ
ଭରିତ ଘୋକ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଏଥିରଭାବୁ ଆଉ କୌଣସି ଜାପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦ
ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗାହବୀ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଭେବେ
ତଃଶରକଷ୍ଟ ଯେ ବିଶ୍ଵାସରବଦୀରମାନେ
ଅବ୍ୟ କେହି ଥର ପଛ ନାହାନ୍ତି । କେନରିଲ୍
ଗୁର୍ବତ୍ତ୍ତୁ ସହେଳ୍ୟରେ ଚଳିତମାସତାଃରଖରେ
ବାଲ୍ମୀକିର ଅସ୍ଵବାର କରି ଉଠିଲଙ୍କର
କୁମୃତଭାକୀ ଉଡ଼ାଇଥିବେ ।

ଲୁହିପାଇ ଓ ପ୍ରଜାସଂକଳନ ବିଧାନ ।

ଏହିବସ୍ତୁ ଅଗରପ୍ରାବ ଶକବାର ସ୍ଥିତି
ହନ୍ତାଜରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାର ଆମ୍ବେମା-
ନେ ଜଳଥର ଲେଖିଥିଲୁ । କମିଶ୍ରମାନେ
ଯେବମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଥିଲେ ତାହା ସବୁରେ
ପଠିଛ ହୋଇ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମରରେ ପ୍ରାୟ
ସମସ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗିସ୍ତୁ ବେଳ ବୋଧ ହେଲ କାରଣ
ସେବମସ୍ତ ପ୍ରଦୂର ଅସ୍ଥବାଂଗର ଭାବ ଏଥର
ହେଲ କି ଯାହା ତେଣାପ୍ରତି ଖରି ନାହିଁ ।
କାରଣ ବିଜଳାରେ ଦେଖ୍ଯାଇ ଅଧାଳଜରୁ
ଖରିଗା ଆଜନର ବିଚରକାର୍ଯ୍ୟ ଉଠିଯାଇଥିବାରୁ
ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ଓ ଅସୁରିଥା ହେଉଥାଇ
ଏଠାରେ କଲେକ୍ଟରୀରେ ହେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ-
ଅଛି ସ୍ଵଭାବୀ କମିଶ୍ରମାନେ ଯେବମସ୍ତ ପରିବ-
ର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନସ କରନ୍ତି ତାହା
ଏଠାରେ ପ୍ରତିଳିପି ଥାଏ । ଫିଲାଡ ସାହେବଙ୍କ
ଲୁଚ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରତି କମିଶ୍ରମାନେ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନ ସମସ୍ତ
କରିଥିଲେ ସମୁଦ୍ରାୟ ସୁଷ୍ଟିକ କି ପଠିଲେ ଜହାନ
ଉତ୍ତର ଦେବା କଟିନ ଓ ତାହା ଅଳ୍ପରୁଧର
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ ବେଳ ସବୁ ଡିହୁରୁ କାନ୍ଦ
ଉଚାଳେ । ଘନତଃ ଏବିନର ସବୁରେ କେତେ-
ବର୍ତ୍ତନ ସାମାଜିକ ବିଭାଗ ମୀମାଂଶ ହୋଇଥିଲା

ଓ উহু মঞ্চে কেবল দিয়েছি কথা প্রধান
খুন অর্থাৎ পৃষ্ঠা ও কবলিযুক্ত আভাস
জালগ পরিবর্ত্তনে কেবল জমি জমা প্রিৰ
কৰ কেবার জালগ কৰিবা এক যেଉি
বাক্স গজগা মোকদ্দমাৰে তুলি উপুলুৰ
তকৰৰ থুক তাহা বিশেষহাবিমদ্বাগ
বিগুৱজ হেবা এক ট ৳০ কো পর্যাপ্ত
অপিল নিষিদ্ধ কৰিবা। এই পুরু বিষয়ে
কিঞ্চিৎ উচ্চ কৰ্ত্তব্য বোৱ ইকু দুৰ নিয়ম
বিশ্ববিদ হেলে উভয় হেব বোলি পৰি
মত দেলে। এটিকৈ এবিন বজা উক্ত
হেল এক প্রজাৰ বৰু হিস্তান্তুৰ ও গজগা
ৰচিৰ বিগুৱ গত মজলিবাৰ হেবাৰ
আৰ্য্য হেল।

ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର ସତ୍ତରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଜାକୁ
ଆପଣାର ଯୋଜନାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବରିବାର
ଅୟକାର ଦେଲେ ଉତ୍ତମ ହେବ ବି ନାହିଁ
ଏଥର ଉଚ୍ଚ ବିତରକ ଉତ୍ତାରୁ ସ୍ଥିର ହେଲୁ ଯେ
ପ୍ରଜାକୁ ସେହି ସ୍ଥଳେ ଦେବା ଉଚିତ ନହିଁ ଓ
ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରଜାର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ନାହିଁ ।
ଏଥର ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ପ୍ରଦଶୀତ ହେଲୁ ଯେ
ପୁଣ୍ୟ ଓ ଜୋର୍ଦାରେ ବାଲପଢ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ହେ
ବାର ବିମ୍ବନ ପ୍ରତିକଳ ଅଛି ଏକ ଘୋରେ
ଜନଶାର ଦିର ଅପେକ୍ଷାକୁତ ଜଣା ଥିଲେହେଲେ
ପ୍ରଜାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କିନ୍ତୁ ଭଲ ବୋର ରାଷ୍ଟ୍ର
ଅବସ୍ଥା ସେମାନେ ଏଠା ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରାନ୍ତ
ହୁଏ ଅଛି । କମ୍ପ୍ଲେବଲାନଙ୍କ କଥାକୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସ୍ଵରୁ ଦେବାର ଏକ
ପ୍ରବାର ନିଷ୍ଟୁ ହୋଇଥାଏ କେବଳ ବି ନିୟମ
ମାଧ୍ୟନରେ ଜାତା ଦିଅସିବ ଏହିହି ବିଷୟ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥକୁ ଏ ମର୍ଦ୍ଦ ଏହି
ମନ୍ତ୍ର ଦେଲେ ବି ଯେବେ ନିଜାନ୍ତ୍ର ଜାହା ହୃଦୟର
ଭେବେ କେବଳ ବାକୀ ଖଜଣା ସକାମେ ଜମ୍ବୁ
ଦାର ଯୋଜନାର ନିମ୍ନମ କରି ପାରିବ
ଏ କୁଣ୍ଡ ଅଭିକୋଣିପ୍ରକାରେ ପ୍ରଜାର ଯୋଜନା
ହୃଦୟର ହୋଇଥାରି ନାହିଁ । ଏହିପରି
ଏକଥା ମୀମାଂସା ହୋଇଗଲା ।

ଏଥୁ ଉତ୍ତାରୁ ଖଚଣା ବୃଦ୍ଧି କଥା ପଡ଼ଇଲା ।
ଅବସ୍ଥା ବିଗେଷରେ ଯେପ୍ରକାର ଖଚଣା ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ ଥାରେ ଓ ଦେବାର ଉଚିତ ଏ କଥାରେ
ହିନ୍ଦୁ ଉଚ୍ଚ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିଳିପି ଆଜଳ ଓ ନନ୍ଦିର
ଅନ୍ଧାରେ ଯେ ଜନ୍ମିତାରମାନେ ଉଚିତ ପ୍ରା-
ନ୍ଦରେ ସୁନ୍ଦର ଖଚଣା ବଢି ଦର ପାରୁ ନହାନ୍ତି

ଏହା ନଥ୍ୟ ସ୍ଵଭବିତ ଭେବେ ବିହୃମରେ ଜଣି-
ଦାର ପ୍ରଜାର ଜଳଣା ବୃଦ୍ଧି କର ପାରବ ଓ
ବୃଦ୍ଧିର ପରିମାଣ କି ହେବ ଏହି ସବୁ ବିବେ-
ଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । କଥାଟି ସାମାଜିକ
ନୃତ୍ୟ ବଡ଼, ବିରାପରିଜ୍ଞ ନସ୍ତିକ ଦୂର ଯାଇ
ଅଛି ସୁଭଗ୍ରଂ ସମାଜରେ ଯେ ଏକ ସଭ୍ୟର
ଏକ, ମତ ହେବ ଏଥର ବିଶ୍ଵାସ କି ? ସେ
ସମସ୍ତ ଲେଖିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଭେବେ ତହିଁ
ନଥ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ
ଥୁବାରୁ ଉଚ୍ଛବୀର ଉଛ୍ଵେଷିବୁ କ୍ଷାନ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲୁ
ନାହିଁ । ଜଣେ ସର୍ବ କହିଲେ କି ଜଳଣା
ବୃଦ୍ଧିର ନିୟମ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଅଜଳା ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ନିୟମରେ ଜଟକ ନଗର ଜୀବମାଳାର
ଜଳଣା ବୃଦ୍ଧି କଲେ ସେହି ନିୟମରେ ଜନି-
ଦାରଙ୍କୁ ଜଳଣା ବୃଦ୍ଧି କରିବାର ଅଧିକାର
ଦେଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ସେଥିରୁ ଅଥବା ଜନି-
ଦାରମାନେ ଲୋତୁ ନାହାନ୍ତ ଆଉ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଆପଣା ଜନିଦାରରେ ଏକ ନିୟମ ଓ ଅପର
ଜନିଦାର ପ୍ରତି ଅନ୍ୟ ନିୟମ କରିବା ଗୋଟି-
ନାୟ ନୃତ୍ୟ । ସେ ଯାହା ହେଉ ପରିଗେଷ୍ଟରେ
ଏହି ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା କି ଯେଉଁ ଯୋତର ଜଳଣା
ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଜନିଦାର ଆଜନାନ୍ତମାରେ
ଯୋଗି ହେବ ତହିଁର ଉପରୁ ଏକ ତୃତୀୟାଂ-
ଶରୁ ଅଧିକ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ହେବ ନାହିଁ
ଓ ଫର୍ମଲ ଉତ୍ସବ ସମ୍ମଶେରେ ମାପ ବା
ତ୍ରୈକ ଦେବ ଜନିଦାର ଉଚ୍ଚାନୁଷାରେ ଉଚ୍ଚିର
ତ୍ରିକ ଭଗରୁ ଏକ ଭଗ ଅଧିବା ପ୍ରତିକିତ
ଭାବରେ ଉଚ୍ଚିର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଜାତିରୁ ନେଇ
ପାରିବ ବିନ୍ତ ପ୍ରତିବର୍ଷର ଉପରେ ସମାଜ ନୃତ୍ୟ
ଏବୁ କର ପାଞ୍ଚବର୍ଷର ଉପରୁ କାଗ୍ରୟାଧିକ-
ବାରୁ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଏ ସପ୍ରାତରେ କୋଣରେ କୁଳ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ଓ ନିମ୍ନଲିଖିତ କବି ଥିଲୁ ଏଥରେ ଉଦ୍‌ଦର କବି ଶକ୍ତି ହେବାର ଅଶ୍ଵା ହୋଇଅଛି ।

ଏଠା ଦାଖଲାରକ ସବୁତିପୂର୍ଣ୍ଣମାହେ ଅସନ୍ତା ନବେ
ମୁରମୟ ତା ଏ ଉପରେ ନିପୁଞ୍ଜ ହେବୋ । କର୍ମମାନ ଅ-
ଧିକ ମନ୍ଦବିନ୍ଦୁ ପ୍ରମୁଖ ତ ଥିବାର ମେଳକ ନିଯୋଗ ଦେ
ଯାଏନ୍ତି ଆଚିତ ରହିଲା ।

ମେହ କାରିଶ୍ଚର ବାହୁ ଷେତ୍ରମାଳା ସ୍ଵରୂପୀ । ୧୦
କଲେକ୍ଟର ହେବିବନାଳ କର୍ମରେ ନିୟମ ଦେବ
ପରିଜାତା ଦେବିବନାଳ କର୍ମର ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ଅବସ୍ଥା
ହୋଇ ଦେବ ।

197

ବୁନର ଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀ ବାହୁ ଦୁର୍ଗବ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବ୍ର.,
ଆର., ଲ. ପାତା ଅଠମାଥ ପୂରେ ବଠାର ଅଧିକାରୀଙ୍କେ ଓ
ହାଜି ସନ୍ତାରାର୍ଥେ ସମ୍ମହାନର ବ୍ରତିଶ୍ୱର ଶ୍ରେଣୀରୁ ପ୍ରଯମ
ଶ୍ରେଣୀରୁ ପଢ଼ାନର ଲଭାନ୍ତରୁ । ସେ କରିମାନ ମାହିକ
୩ ୧୯୦୦ ମୁଦ୍ରଣ ପାଇବେ ।

କେତେବଳ ହେଉ ଯେଉଁ କେବେବିନ ଦେଲର ବ୍ୟକ୍ତି-
ପ୍ରାଚୀ ଏ ବସନ୍ତରେ ଗୁରୁ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇଥିବ ସେ ଦେଲର
ଜୀବିତ କଣେଖ ଶୁଣ କରୁ ମାନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ତ ହୋଇଥିବ ।
ମହା କରେ କରେ ତାତ୍ପର ଦେଲେକ ତଥ କନ୍ୟାବାଲର
ବାହରେ ଘୋରବା ସମୟରେ ସେ ଦେଲ ହରାଇ ଲେ-
ଖାଏ କମାଳର ଦଶ ପକର ଦିନ ପକାଇ ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
ବୁଝେ ଅଧେରି କର ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁରୋ ଉତ୍ସବ-
କଷିଥା ଶୁଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ କରୁମାନ ଜଗତସ୍ଵରର ବଥା
ଏଣି ପାରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ଭବତେ ମଧ୍ୟମପ୍ରେଶି ଦିନକୁ ଲାଗୁ ରହ ଶେଷି ଦିନ
କବିତା ମହାଶ ଦୂରାର କେହିଏନାଥ ଦେ ମାଧିକ
ଟ ୧୦ କାର୍ତ୍ତ ବାରୁ ବଧାରମର ଦାସ ଟ ୧୦ କା ରେବା
ଦେବାକୁ ଶୁଣିବ ହୋଇ ଜାଣିବ । କୁଳକରେ ପ୍ରଥମରଙ୍ଗ
ପାତ୍ର ଏବଂ ପଚାର ଉଚିତଶେଷି ଖୋଲାଯିବ । ପରେ ଅବସ୍ଥା-
ଚିମ୍ବରେ କାମି ହେବ । ବନ୍ଦ ଅନ୍ଧର ବନ୍ଧୁ ।

ହାରବାଟର ଦେଖିଯ କଜ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ କାନ୍ତ ଉମେ
ଶବ୍ଦରୁ ମିଠ ସପରିବାର ଏଠାରେ ଗତ ବନ୍ଦବାର ବିଚ
ଦେଖିଲାମାର ହୋଇଥିଲା । ଶୁଣିଲୁ ତାଙ୍କ ବିଳାର ସ୍ଵର୍ଗର
ସ୍ଵର୍ଗ କବେଳୁ କବ ଅଭିଭୂତ ଦୂର କିମନ୍ଦାସର ଭାବରେ
ହେଉ କିମନ୍ଦାସ ପରବର୍ତ୍ତ ନିମର ଏଠାର ଅଧିଷ୍ଠତାରେ
ଏଠାରେ କିମନ୍ଦାସ ମାସ ପରମନ୍ତ୍ର ରହିବେ । ସେ ହରବକ୍ଷତା
ବାହୁଳ ସମ୍ବାଦେ ଦୂର ସଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବି ମାତ୍ରକିମନ୍ଦା
ହେଉଛି କଜା କେମ ଦେଖାରେ ରହିଥିଲା । କାନ୍ତ ମହେ
ଦୟ ଏହି ମହିତ ଧୀର ଓ ଶାନ୍ତ ଏଠାର କେବେଳ କ
କିମନ୍ଦାସର ତାଙ୍କର ଶାଶ୍ଵତ ଘର କହି ଦାକିଠାରେ ପ୍ରା
ହୋଇ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସା କରୁଥିଲା । କାନ୍ତକିରେ ସେ ଅ
ସମ୍ମଦ୍ଦାସ ଓ ଅଦରବାସ ବିଳି ଅଟନି ।

ବୀରକା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଳ୍ଲ ଦସ୍ତଖତ ଦୂର ଗୋଟା ସାଥୀ ବହୁ
ଦେଶ କରିବାରୁ ଧୂଳ ଦେଇ ନିରବଧିକରେ ଅଛି । ଦୁଇବି
ମାତ୍ରେ ପ୍ରାୟ କାରନ କରନ କହିଛି ଦେଶ କରିବି କିମ୍ବା
କେବି ହାରେ କି କିମ୍ବା ଅଛି ।

ରମାକାନ୍ତ ବିଳହଟିକୁ ଯାଇପାଇଲା । କାହିଁ ମାନ୍ୟାର୍ଥେ
ସେଠାରେ ବୁଦ୍ଧିମାତ୍ର ତା ୨୫ ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ପାଇ ମନ୍ଦ
ହୋଇ ଅଥ ଅନେକ ଲାଭରେ କରିବାର ଏବଂ ମେନ ତଥା
ଶିଳ୍ପିର ହୋଇ ଥିଲେ । ସେଠାର କଣେ ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିର
ଅଭିଜନନୀୟ ପାଠ ବଲ୍ଲେ ତାମାକାନ୍ତ ତହିଁର ଉତ୍ସମ
ଅଭିନ୍ଦିନ ମନ୍ଦିର ହେଲେ । ତହିଁର ଉତ୍ସମ
କାରି କରିବାର କେତେବେଳେ ପ୍ରୋକର ଅର୍ଥ ତ ବ୍ୟାକା
କରିଲେ ଏଥିର ସମସ୍ତ କଜ ପ୍ରିକ ହେଲେ । ତହିଁ କେ-
ବେଳେବୁଦ୍ଧି ଶବ୍ଦ ତାକୁ ଦିଅ ଗଲା । କେ ସି କିମ୍ବା ବର୍ଷ
ଏତୁ ତିନି ମୁହଁ ମିଳିବାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ରକ୍ତା କଲେ
ଏଥରେ ବସନ୍ତେ ତମିଲୁଚ ହେଲେ । ତହିଁର ନେ
ଦେଖିପୁ ଶାକ ଅବଶ୍ୟକ କରିବାରେ ହକରେ କରୁଥା କଲେ
କାହିଁ ଏ ପାଠାକୀ ପ୍ରତିକରି ତ ନିରଦ ଟ ୩୦୦୦ ଲା କିମ୍ବା
କାଣ୍ଡି ମର୍ଜାକା ଦିଅ ଯାଇ ଯାଇ କରି ହେଲା । ଆହ ହିମେ
ବେ ଅନ୍ଧିତ ହୋଇ ସେଠା ଲାଙ୍ଘରେଇ ନାହିଁ ପାଇ କାହିଁ କାହିଁ
ତିଥି ବସ୍ତୁରେ ବବଢ଼େଇ କଥା ହେଲେ । କାନ୍ଦାମାନେ
ଟ ୩୫୦ ଲା ମଲିକର ଗୋଟିଏ ବଳିବାର ପାଇ ତ ଟ ୩୦୦୦

ମୁଲ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ ହା ଗାନ୍ଧୀ କେତେ ଦେଲେ । ଆଜ ଏକ ସୁଲାରେ ରାମାଣନ୍ଦ ମାନ୍ୟାର୍ଥେ ସର ହୋଇ ଥିଲୁ ସେଠାରେ
ସେ ଧର୍ମ ଓ ଧୂତ ବିଷୟରେ ହତରେ ଓ ଗାନ୍ଧୀ କାହିଁ
ସଂସ୍କୃତରେ ଉତ୍ସବ କହୁଗା ବଲେ ଯିତମାନେ ତାଙ୍କ
ଶୋଇବ ପଛ ଦେଲେ । ଆଜ ଏକ ସୁଲାରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଥିଲୁ ସେଠାରେ ଗୁରୁ ଉତ୍ସବ ଦୁର୍ବେଳ ସଂସ୍କୃତରେ କହୁଗା
କଲେ । ଯିତମାନେ ରାମାଣନ୍ଦ, ପାଠ୍ୟାଚାରୀ ଓ ଧର୍ମବିଦୀ
ପାଦିଥିଲୁ ଓ ତାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ୧୦୫୩ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦେଲେ
ଅନ୍ୟ ସେ ମୁକ୍ତା ।

୯ । ସୁଲକ୍ଷମାଗୁରୁ ଦେବଗତ ହେଉଁ ଦମ୍ଭକ
ସେବମାନେ ମତ ଶାରକାରୁ ସେମନ୍ତ ଜାଣନ୍ତ କେମନ୍ତ
ମତ ନବାରଣ ବିରାଗ ପଥରେ ମଧ୍ୟ ଉପାଦି ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଜାଣନ୍ତ । ସେମାନେ ଦୂରାତାତେ ନୟତା । ମଧ୍ୟ
ପାଚନକାରୀଣୀ ସର୍ବର କଣେ ପ୍ରଗ୍ରହକ ଜପାନାହେବ ତଥା
ବଳ ସେହି କର୍ମରେ ଜୀବନ ଶେଷ କର ଗଛନ୍ତି । ୨୭
ମାତ୍ର ପାଇବ ବୟସ କ ୨୨ ଶ୍ରେଷ୍ଠକ ୫ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର
ମାଲକ ମଦରିଆ ନବାରଣ ବିରାଗୀଙ୍କ ଭ୍ରମଣ କରି
ଅଛନ୍ତି । ୨୮ କର୍ମରେ ୮ ହଜାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେବ ଉତ୍ସବ
ଦେବେ ମଧ୍ୟ ବେ ସହ ନହିଁ ।

୨ । ବହୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଡାକାର ଜଳକ ନିକଟରେ
ଗୋଡ଼ିଏ ଅପ୍ତୁ ଇକମ ମେବନମା ହୋଇ ଥାଇଅଛି ।
ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁନଦରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ସହିତ
ଦିବାତ୍ମକ ଲକ୍ଷା ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଷ୍ଠୁର ବିଦ୍ୱାତାର ଓ ପରିଦ୍ୟାବ
ବରହାରୁ ସେ ବିଶାର୍ଦ୍ଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିଶାସ୍ତ୍ର ଧରି ଏକ ମୂଳ
ମାନ ଧରି ଅବଲମ୍ବନ କରି ପୂର୍ବ ଗୋଡ଼ି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦିବାତ୍ମକ ହେଲା । ବର୍ଷମାନ ଡାକାର ପୂର୍ବ ସାମୀ ସେ ଜୀ
ବତ ହଲା, ସେ ଜୀବନ ବରହାରୁ ଉଚ୍ଚବାହେବ କେ
ଥିଲୁ କର୍ଷ ମିଶିବ ଦେଇସେ କିନ୍ତୁ ସେବନ କରିବ ନାହିଁ
କରେ ସେ କେବଳମାନ ଆହୁତି ହୋଇଅଛି ।

ପରିବହନ ।

ଆୟକ୍ରମିତ ଉତ୍ତରାଧିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟଦ
ସମୀକ୍ଷା ।

ମହାଶୟ ! ଦିନମିଶ୍ରିତ କଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଥାପ-
ଣଙ୍କ ଭାଲୁଳାପିକାରେ ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବକ ସ୍ଵନା-
ମ୍ଭାବ ହେ ଗାୟତ୍ରୀ ମହିନେ ।

ଅମ୍ବର ଏହି ଗାନଚରେ କିଶୋର ଅଧ୍ୟପତି
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡିତ ଗଜାପାଦେବଙ୍କର ଏକ ହସ୍ତି କି ଗାହାର
ନାମ ରଖୁବିକ୍ଷ୍ମୀ । ଏ ହସ୍ତି ଅଛି ଦୂରର ଓ ଅଛି
ଦୂରର ବୟସ ପ୍ରାୟ ୪୫ ବର୍ଷ ଥରୁ ଅଛିରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗାମୀ ପ୍ରାୟ ଏକଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତରିଶ-
କୋଶ ଶାସ୍ତ୍ର ଗତାୟାବ କରିପାରେ ପୁଣି ଗମନ
କାଳରେ କରିପୁତ ମାହୁନ୍ତ ଭୂତଳପୁଣିର ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଅବୁଶ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ତରୁ ପୁଣ୍ୟଶେଷହଙ୍କର
ମସ୍ତକଭୂଷଣ କୁମୁନାନୋଳନକୁ ଦୂର କରି
ଆଏ ଏହି ଡେଶାଙ୍କରେ ଅନ୍ୟ ଦସ୍ତି ଥିବାର
ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଏ ଦସ୍ତିଟ ଆଜିକୁ ଦିନେକ
ଦେଲା ପ୍ରାଣଦ୍ୟାଗ କରିବାରୁ ନଗରକାରୀମାନେ
ସମ୍ପର୍କେଗାସି ଉପଯତ୍ତ ହୋଇ ଅହରି ଏ

ପ୍ରାୟ ଦସ୍ତା କ୍ରୟ କରିବାକୁ ସଜ୍ଜାପାଦେବର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତମା ନାନା ଅଛୁ ଯେ କେହି ଏଗ୍ରାୟ ଦସ୍ତା
ଦିକ୍ଷାୟ କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥିବେ ସେ ପନ୍ଥିକା-
ହାର କଣାଇଲେ କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱ ଗୋତର
କରିବାଲେ ସଜ୍ଜା ମହୋଦୟ ବହୁତର
ଅଳ୍ପାଦିତ ହେବେ, ୧୦ ହିଁ ଅଗଞ୍ଜ ସନ
୧୮୭୫ ମସିହା ।

ବଶମୁଦ

NOTICE

A Head Master on Rs. 25 per men-
sem is wanted for the Middle Class
English School at Bentkar. None need
apply who has not passed the Entrance
Examination. Applications with testi-
monials should be sent to the Under-
signed at Jobra up to 31st Octer. 1879.

SUDDANUND MAHANTY.

Secretary

English school Bentkar.

Wanted a Sub-Overseer to be posted at Bhadrak on Rs. 25 per month for the Balasore District Road Cess Committee. None need apply who have not the qualifications of a Sub-Overseer of the Public Works Department and some experience in road making.

Applications with testimonials should be sent to the undersigned before the 15th November next.

ଲକ୍ଷ୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତ୍ୟୋଗୀ କୁଳୟ
ବୁଦ୍ଧାମନ ସହିତରେ ଏହା ଅଭିନନ୍ଦବର ଅଜିତ ।
କରୁଥିବାର ପ୍ରଧାନ ॥ ଚେଣ୍ଟି ଓ ବେଶ ଉପରେ କୁଳ୍ପନାମନ୍ଦିତ
କଠାରେ ଏହା ବନ୍ଦୀ ହେଉଅଛ । ବନ୍ଦୀବା କୋଣାଳିବନ
ଗାର୍ଭବ ସୁପଦ୍ରଦ୍ଵେଶକଠାରେ ଡାକିଯାନୁମ୍ବ ସାହିତ
ଦନ୍ତରୂପରେ ମୂଳରେ ବନ୍ଦୀ ହେଇଥାଏ ଅନୁଭବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରେ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଦ୍ରାକାରୀ

ଶ୍ରୀ ମହାଦେବ କବିଗତିବସ୍ତିତ ଦେଖି ପାଇଥା ଅଟିଲି ଟ ୧୯୮
 ଶ୍ରୀ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ
 ଶ୍ରୀ କମ୍ପୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାତ୍ରମେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରମେନ୍ଦ୍ର
 ଶାରୀ ସଜ୍ଜନ ମିଶି ଦେବ ଦେବ ଦେବ ଦେବ

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ଦୀପ୍ତି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ ୧୯୮

୧୯ ଜାନୁଆରୀ ମାହେ ନବମର ସଙ୍ଗେ ମମେହା । ମୁଁ ବାତକ ବ ୧୭ ନ ସଙ୍ଗେ ଥାଏ ଶିଳବାର

ପତ୍ରକାରୀ

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ବାର୍ଷିକମ୍ପଲ୍ୟ ଟେଲିକର୍ଡ୍ ବର୍ଷାନ୍ତେମ୍ବୁଲ୍ୟ ବେଲେବର୍ଷକୁ ଟେଲି
ମନ୍ଦସଲଗ୍ରହୀଲ ଭାକମାସଲ ଟେଲି

ବେଶକାରିନବାସୀ ବାବୁ ସଦାକନ୍ଦ ମହା-
ନ୍ତିକର ସ୍ଵଦେଶର ହିତସାଧନ କେଣ୍ଟା ଦେଖି
ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିତ ହୋଇଥାଏଁ ।
ଶାନ୍ତାନୁରେ ଯେଉଁ ପ୍ରେରିତପଦ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲେ ତହିଁରୁ ପାଠକମାନେ ଅବଶତ ହେବେ
ଯେ ଏକଗରରେ ସ୍ଵପିତ ଆସୁବେଶାୟ ଉଷ-
ଖାଲ୍ୟକୁ ଟ ୩୭୯ଟା ଦାନ କରିଥାଏନ୍ତି ।
କାହାର ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ଏ ଦାନ ଦେଇଥିଲେ
ଆମେମାନେ ତେଣେ ଆଗ୍ରହସହିତ ଏଥର
ଡିଜେଙ୍କ କରିନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ହତକର
କାଯଦର ଅନ୍ତର୍ଶ୍ଵର ଦେଖି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତରେ
ଆପେ ଯାଚି ତହିଁରେ ଯୋଗ ଦେବା ସାମାନ୍ୟ
କଥା ନୁହଇ ! ଏହାକୁ ଏକ ନିଃଶାର୍ଥ ଦାନ
ବୋଲିପାଏ । ଆହୁ ଆମେମାନେ ଆକନ୍ଧସହିତ
ଅବଶତ ହେଲୁଁ ଯେ ବାବୁ ମହାଶୟ ଅପଣା
ପ୍ରାମରେ ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜିନ୍ଦୁର ବସାର ତହିଁର
ଥଥକାଂଶ ବ୍ୟଥିତର ଅପଣା ଉପରେ ନେଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ସୁନ୍ଦର ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ଦ୍ୱାରାନ ଶୀଘ୍ର
ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସହବାନ୍ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହିପକାର ଉଦାରତ୍ବର ସ୍ଵଦେଶା-
ନ୍ତର୍ଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସଂଖ୍ୟା ଯେତେ ଅଧିକ ହେବ
ତହିଁର ମୁଖ ରେତେ ଉଚ୍ଛଳ ହେବ ।

ଆମେମାନେ ମହାନଦୀ ଧାର ଲକ୍ଷରବାରର
ଅଭ୍ୟନ୍ତର କଷ୍ଟ୍ୟ ଏଥିପୂର୍ବେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
କଣାର ଥିଲୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ତହିଁର ନାଇଶ ମେଳ-

ହୁଇ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ହୋଇ ଅଛି । ଗତମାସ
ତା ୧୫ ଦିନ ପର୍ବିମାଯାଦ ଶବ୍ଦରେ
୧୫ ଟଙ୍କା ଗାତ୍ର ସହିତ ମହାନଦୀ ଛେପାର ଚାରି-
ଥାରରେ ପ୍ରତେଶ ହେଲେ । ମାଟିମାନେ ଧାର
ରସମ ଛାଡ଼ା ପ୍ରତିକଣଙ୍କେ ଏକଥାଣ ଓ ପ୍ରତି-
ଗାନ୍ଧରେ ଅଠଥା ଲେଖାଏ ଅଧିକା ଗହିଲେ
ସେମାନେ ଗାନ୍ଧପ୍ରତ ଏକଥାଣ ଲେଖାଏ ଯାଚି
ଲେ ମାତ୍ର ମାଟିମାନେ ଏବଦରେ ବ୍ୟକ୍ତିକ
ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଇ ନ କଲେ । ସେମାନେ
ତହିଁ ଅରଦନ ପୁରସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧାରରେ
ପତରରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତନିକଣ କାଠୁଁ
ଅରେ ପାଇ ହୋଇ ଅସେ ମେଳକୁର ମାହେ-
ବଙ୍କୁ ଏ କଥା ଜଣାଇଲେ । ସାହେବ ପ୍ରଗଂଧିତ
ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାର କେଇ ସେମାନଙ୍କୁ
ତତ୍କଷଣାତ୍ମ ପାଇ କରାଇ ଦେଇ ଏଥର
ପିପୋର୍ଟ କରିବାକାରଣ ଏଠ ଇନ୍ଦ୍ରେକ୍ଷିତର-
ତାକୁ ଆଜିପଠାଇଲେ । ଆମେମାନେ ଭରିବା
କରୁଁ ଯେ ମେଳକୁର ମାହେବ ଏଥର ତଦନ୍ତ
କରି ଇଚ୍ଛାରକୁ ବିହିତ ଦିନ୍ତ ଦେବେ ।
ସବଦା ଏପରି ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଶୁଣାଯାଏ ଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାନେ ବଢ଼ି କଷ୍ଟ ପାଇନ୍ତି । ଇଚ୍ଛାରକ ପ୍ରତି
ବିହିତ କଠିନ ଅଜ୍ଞାନ ନ ହେଲେ ସେ ଭବିଷ୍ୟତକୁ
ସାବଧାନ ନ ହେବ ଓ ପଥ୍ୟକମାନେ ଏହିପରି
ବନ୍ଧୁଭେଗ କରୁଥିବେ ଓ ଅପରିହାଜ ହେଉଥିବେ ।

କତେବୀ ବନ କର୍ତ୍ତକ ।

ଏ ବିଷୟଟା ବର୍ଷ ବିଷାଦ କରିଥାଏ । ଆମେ-
ମାନେ ସମ୍ବାଦପତ୍ରମନ୍ଦରୁ ଦୁର୍ଗାପୂଜା କତେବୀ
ବନ କର୍ତ୍ତକର ପ୍ରସ୍ତାବ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟରେ ଅଗ୍ରା-
ହ୍ୟ ହେବାର ଅବଗତ ହୋଇ ଅନନ୍ଦକ ହେଲେ
ଥିଲୁଁ ଓ ସରକ ଶା କମ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର
ସୀମା ନ ଥିବ ମାତ୍ର ଏ ଅନନ୍ଦ କେବଳ ଏହି-
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲୁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷକୁ କତେବୀ
ବନ କର୍ତ୍ତକ ହେବ । ମହାମାନ୍ୟ ବଢ଼ି ଲଟ-
ପାହେବଙ୍କର ଏବର ଆଜି ଆମେମାନେ ପାଠ
ଦୂର୍ଗାପୂଜା ହୋଇ ଥାଏ । ସେ ଏ ବିଷୟରେ
ଯେଉଁ ପଢ଼ି ବଙ୍ଗଲା ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟକୁ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ମର୍ମ ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗିତ ପ୍ରକାର ଅଟର ।

ଲଟପାହେବ ବୋଲିନ୍ତି କତେବୀବନ ସମ୍ପର୍କରେ
ହିନ୍ଦୁମାନ୍ଦ ଓ ବଣିକସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦାୟ ମଧ୍ୟରେ
ମତାମତ ଅନେକକିନ୍ତୁ ଲଗିଥାଏ । ଶେଷେକୁ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏକାବେଳକେ ବାରଦନକତେବୀ
ବନରେ କର୍ମଚାରୀରେ ବିଶେଷ କଣ ହେଉ
ଥିବାର ପୁଲାଷ୍ୟକ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ
ସ୍ଥିକାର କରନ୍ତି ଯେ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ସମୟରେ ଧର୍ମ-
ସଂକାନ୍ତ କିମ୍ବା ନିମ୍ନେ ଶାନ୍ତିବାରୀ ହିନ୍ଦୁ-
ମାନ୍ଦ ପାଇଁ କେବଳ ଗୁରୁଦିନ 'କତେବୀବନ
ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଏଥିପୂର୍ବେ ଏ ବିଷୟର ଗର୍ବ-
ବିକର୍ତ୍ତକ ହୋଇ ଏହାହିଁ ବିନାନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା ।
କତେବୀବନ କର୍ତ୍ତକରେ ଧର୍ମପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବାରେ
କିନ୍ତୁ ବାଧା ହେବ ନାହିଁ, କେବଳ ସାମାଜିକ

କିମ୍ବା, ଘରରୁ ଯେବା ଓ ଅବହର ଭୋଗ କରିବା
ଏହିସବୁ ବିଷୟର ଅସୁବିଧା ପଢ଼ିବ ବିନ୍ଦୁ କଣ୍ଠମୁନ୍ଦର
କର ବନ୍ଦ ପଥରେ ପଥିଦିଲାରୁ ଅଥବା ଅବ-
ଶ୍ୟକ ନ ଥିବାର ସନ୍ତାନ ୧୯୭୪ ଓ ୭୭ ରେ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା ଓ ଭାବିତବସର ଅନ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏହିପ୍ରକାର ଚକ୍ରଅଛୁ
ବିର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବିଷୟର ବିଶ୍ୱର କରିବା କମିଟୀର
ଅଧିକାଂଶ ସହ୍ୟ ଏହି ମର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
(୧) ଧର୍ମସଂକାଳ, ବିଧ୍ୟା ନିମନ୍ତେ କେବଳ
ଗୁରୁଦିନ ଅବଶ୍ୟକ, (୨) ଚକ୍ରଅଧିନ ଶୁକ-
ବାର ପଢ଼ିଲେ ଶାଶ୍ଵତବାର କରେଲା ନ ପାଇଲୁ
ସୋମବାର ପିତ୍ତିବ, (୩) ଖଜଣାଖାନା, ମନ
ଅର୍ତ୍ତର ଅର୍ପିଷ, ଶ୍ଲୋଗ ଅର୍ପିମ୍ ଓ ଟକ୍କା
ଦେବା ନେବର ଧରୁ କରେଇମାନ କେବଳ
ଗୁରୁଦିନ ବନ୍ଦ ହେବ ଅନ୍ୟ କରେଇଲାର ହାତ-
ମମାନେ କାର୍ଯ୍ୟର କିଛି ବିଧାୟକ ନ ଦଢ଼ିଲେ
ଅଧିକମୁ କରିଗୁରୁମଙ୍କୁ ଗୁରୁଦିନରୁ କିଛି
ଅଧିକ ବିମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧାୟ ବାରଦିନ ହିଟି ଦେଇ
ପାଇନ୍ତି । ଏଥକୁ ଲେଖନେଣୁ ଜବଣ୍ଟିରସାହେବ
ବୋଲି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକଦିନ କରେଲା ବନ୍ଦ
ହେଲେ କରିଲିବନ୍ଦାୟର ଅସୁବିଧା ଓ କଣିକ
ହୃଦୟକ ଲେକଙ୍କୁ ଅନେକ କଣ୍ଠ ନ ଦେଲେ
ତାହା ନିବାରଣ ହୋଇ ନ ପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
କରେଇବନ ବର୍ତ୍ତନ କରିଗାଇ ନ ପରେ ।

ମାତ୍ର ଲିଟିରାହେବ ଏଥିର ସମ୍ମାନ ନ ହୋଇ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଧର୍ମନୁଷ୍ଠାନ ପକଳଧାରୀଙ୍କ ଗୁରୁ
ଦିନ ଅବଶ୍ୟକ ଦାକ୍ତା ଆଂଦଳ ଦରକୁ ଯିବା
ଆମ୍ବମ ବା ଧାରାଜକ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତା
କରିବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତକାର ହୃଦୀଦେବାର ଯେତର
ଯୁମ ଅଛି ତବନୁଷ୍ଠାରେ ହାବିମମାନେ ଅମ୍ବ
ଲିଙ୍କ ହୃଦୀଦେଲେ ଶେଷୋକୁ ଅଭିଳାଷ ଦିନ
ଦେବ । ଏଥିଧାରୀ ଏକାକେକାକେ କରେଇମାନ
ବାରଦିନ ବନ କର ବଣିକମାନଙ୍କର ଶତ
ବାରବା ଉଚିତ ନୁହେ ଅଭିଏକ ଅଗମୀ
ବର୍ଷରୁ କମିଟିକର ଉପରେଲୁ ପ୍ରସ୍ତାବମରେ
ର୍ଗ୍ରାମଜାର କରେଣବନ ତଳକ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖିଁ ସେ ଅମ୍ବାନାଙ୍କର
ଶ୍ରେଷ୍ଠଲାଟ ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ ଉଚିତତା ବରୁ
କରେଣାବନ କର୍ତ୍ତନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ
କର ନ ଥିଲେ ଓ ଏଥିପାଇଁ ଭାଙ୍ଗର ପ୍ରସଂସା
କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର କଜ ଲାଟସାହେବ କଜ ଅଛି-
ନ୍ତର କଲେ । ଦେବଳ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବଦାପର

ନିବାରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅଧିମ ଲୋକ
କର ଷତ କଞ୍ଚ ଓ ମନୋବେଦନା କରିବନ
ଉଚିତ ନୁହେଇ । ବଣିକସମ୍ପଦାୟ କ୍ଷମତାପନ
ଥିବାରୁ ସିନା ସେମାନଙ୍କର ପରି ଜୀବିତ
ହେଲା ଏହା କୋରିଲେ ଦୋଷ ପଡ଼ିବ କି
ହାତିମମାନେ ଅନେକାଂୟ ସେ ଗୁରୁତନ୍ତରୁ ଅଧିକ
ବା ବାରଦନ ହୁଟୀ ଦେବାର କମିଟୀ ଲେଖି
ଆଗ୍ରହୀ ଏହା ପ୍ରାୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେବ
ନାହିଁ । ବାରଦନ କତେଷ୍ଵବନର ବିଧ ଥିବା
ପ୍ରତ୍ୟେକେ କେହିଁ ହାତିମ ସମସ୍ତ ଅମଳକୁ ହୁଟୀ
ନ ଦେଇ କର୍ମ କରନ୍ତି ଓ ସେ ବିଧ ଭିତରିଲେ
ସେ ଅଭି ହୁଟୀ ଦେବେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ର
ନାହିଁ । ନୟମାନ୍ୟାରେ ହୁଟୀ ଦେବାର ସେ
ଲେଖାଦେବ ଲେଖନ୍ତି ଏଥକୁ ଅନେକ ହାତିମ
ହୁଟୀ ଦେବାରୁ ଯଶ ପନ୍ତି ନାହିଁ ଅଛି ଏବା
ଏଣିକି ଅମଳକର ଘରକୁ ଯିବା ପନ୍ଥରେ କଞ୍ଚ
ପତିଲ କଲିପାରେ ବଣିଜ୍ୟର ସେପରି
ଭାଷା କାରବ ର ସେପରି ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କରେ ନୁହେ
ଅଛି ଏବା କିନ୍ତୁ କତେଶ୍ଵମାନ ବାରଦନ ବନ
କଲେ ବଣିକସମ୍ପଦାୟର ଉତ୍ସବ ଷତ ଦେବ
ନାହିଁ ଓ ଅହାଙ୍କରମନ ସୁନ ସୁନରୁ ଯେଉଁ
ସୁଖ ଭୋଗକର ଅସାଧନ୍ତି ଜହାନ୍ତି ବିଧିର
ହୃଥନ୍ତେ ନାହିଁ । ବଜାଲଟପାଦେବ ହଲ ଏ
ପନ୍ଥରେ ତେଣୁ ବିଶ୍ଵର କରନ୍ତି ।

କାରୁଳବଦେଶ

ଏଥୁପୁରେ ଅମେମାନେ କେଣିଥିଲୁ
ଗତମାସ ତା ୧୦ ରାଜ୍ୟରେ କେନରିଲ କବିତା
ଯାହେବ ସର୍ବେନ୍ଦ୍ରରେ କାହୁଳନଗରରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବର ଥିଲା । ସମ୍ବଦପ୍ରତିକାମାନ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯେ ତକ୍ତ କରି ମନୀ ସମାଜ
ମେହ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଉଠାକୁ
ସେନା କାହୁଳନଗରରେ ପ୍ରବେଶକର ଶାନ୍ତି
ପରିବର୍ତ୍ତନାକୁ ଲାଗୁଛାକା ଉତ୍ତାଇଦେନେ
ଏବଂ ତୋପ ସଲମୀ ଦେଇ ତକ୍ତ ନଗରର
ଅଧିକାର କଲେ । ଏ ବିଷୟର ସେତୁ ଯେତେ
ଏହାହାତ ପ୍ରଗତି ହେଲା ତହିଁରେ
ଲିଖାଥିଲା ଯେ କାହୁଳର ଶାସନକାର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ସବୁ
ଯ କଣେ ଉଠାକୁ ଶାସନକର୍ତ୍ତ୍ଵ ଯିପୁ
ଦେବ ଓ ନଗରବାସିମାନେ ବିଦେଶୀଭାବରୁ
ନ ହୋଇ ଆଜ୍ଞା ଅର୍ଥଦର୍ଶ ଦେବେ । କେ-
ତମୁତ୍ତେବ ଅଞ୍ଚାଳିକା ପୁରୁଷୋକ୍ତର ସୁଯୋଗ
ଦିତ ହଜାରୀକ ଏବଂ ନଗରର ଚରିତ୍ରେ

୧୦ମାତ୍ରାନ୍ତରେ ଶକ୍ତି ବନ୍ଦିତ ଏବାବେଳକେ ନିଷେଖ ଦେବା ଏପର ଯେଉଁ-
ମାନେ ରେସିଡ଼ିଙ୍କ୍ ବିଧକରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲିପ୍ର ଥିଲେ ଏବଂ ଲାଗଜଙ୍କ ବିବୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵଦ
କରିଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ଧର ଦୟ ଦେବାର
କେବୁ ଦେବ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ରେସିଡ଼ିଙ୍କ୍
ଆହମଣ କରିବା କଥାରେ ସମ୍ଭବ୍ୟମାନ
ରଖୁଥିବା ବିଦ୍ରୁଳ୍କ ଧରିବେବେ ସେମାନଙ୍କ
ପରିଚୋପନି ଦିଆଯିବ ।

ଦେଖା ପଢ଼ ପଠିବ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ଅନି-
ରବ ଶବ୍ଦଟି କେଳଇଲୁ ଗବର୍ନ୍ମର ସଦର
ମୁକ୍ତ ମଳ୍କୁ ଆମାର ଦେଲା ଏହି ଅମିର ଲାଗୁଛନ୍ତି
ସେନାକି ଲଜରିନରେ ରହିଲେ । ତହୁଁ-
ପଛେ ତାଙ୍କର ବେତେବଜ୍ଞାନ ସରଦାର ଓ
ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଧୂହ ହୋଇ ଦିନପ୍ରାୟ ରଖାଗଲେ
ଅମିର ଲଜରିନରେ ରହିବାରୁ ସେହାପଦକ
ଆପଣା ପଦ ଦିବାଗ କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ତହୁଁ-
ସକାଶେ କାହିଁଲାର ଶାସନ ବେଗୁରେ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଝୁ ଅଳ୍ପ ନ୍ୟାୟ ହେଉଅଛି । କାହିଁଲ
ଅଧିକାର କରିବା କାର୍ଯ୍ୟର କଳୋବସ୍ଥ ସେହେ-
ଦେଲେ ହେଉସିଲ ବେତେବେଳେ କାଳହୁ-
ସାର ଦୂର୍ଗର ସ୍ଥାନେ ଗୋଟିଏ ଘାନ ଓ ପ୍ରତିର
ଥର ଦୂର୍ଗଏକ ବାରୁଦଖାନା ଛାଇ ଶବ୍ଦ କର
ଦୂର୍ଗ ଦୂର୍ଗ । ପେର ଅଗ୍ନି ପ୍ରଦେଶ ତଳା
କଣ୍ଠ ଯାଇ ନାହିଁ । ଲେବେ ହୋଇ ଏ ଦୂର୍ଗ-
ଟଳା ଦେଖି ତମକ ଭିତରେ ଓ କେବେଲେକୁ
ତହୁଁରେ ମର ପଡ଼ିଲେ । ଦୂର୍ଗଟି ଜୁମା ଅଧାର
ପାଇ ଅଛି ଏବଂ ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀପଦର
ରହିଲୁ ପ୍ରତି ହୋଇ ଅଛି ।

କାନ୍ଦୁଳ ନଗର ଏହିପରି ଅଧିକାର ହୋଇ
ଥିଲେହେଁ ସମ୍ମି ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ କାରଣ
ବିନ୍ଦୁଯାଇ ପ୍ରକର ତାଙ୍କୁ ଲେବାକୁ ସହିତ
ସେବକରେବେ ସମ୍ମି ହେବାର ବନ ନାହିଁ ।

ସାପାଦ୍ଵିକସଂବାଦ ।

ଏ ବସନ୍ତ ଦୂର୍ଗାପ୍ରକାଶ ପବ ଅଛି ଭାଇନବୁଦ୍ଧି ମହାଶ୍ଵର
ଦେଖୁ । ବୁଦ୍ଧି ଜୀବ ଯାମଦିବ୍ୟାରୁ ଯେତମାନେ ଦେଖାଯାଇବା
କେ ଯାତ୍ରା ଦେଖିବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମି ଦୁଃଖ ଯାମଦିବ୍ୟାରୁ ।
ଦେଖିବାରୁ କରନ୍ତେବ ଜୀବରେ ଉପରେବେଳେ କହି ବୁଦ୍ଧି
ହୋଇଥାଏ । ଯାମଦିବ୍ୟା ଅବସ୍ଥା ଲକ୍ଷ୍ମି ଦେଖା ଥାଏ ।

କନ୍ଦଳା ହେତୁମାରରେ କଥେ ହେତୁ ଧ୍ୱନି ପରିଚାରରେ
ଯୁଦ୍ଧ କଲା । କଲା ଧ୍ୱନି ପ୍ରଦାନିମାନଙ୍କ ଘରେ
ପ୍ରଦେଶ ହେତୁମାର ହେତୁମାର ସଥେରୁ କେତେ ସେ କଲା-
ମାର ହେତୁରେ ମୟେ ଓ ଅନ୍ତିମ ପରିଚାର ଉପରେ